

பன்பாடு

PANPADU

மலர்: 23

தேதி: 1

சித்தரை 2013

- ↳ ஓளவை துரைசாமிப்பின்னள்
- ↳ இந்துமத இலக்கியங்கள் தொடர்பான ஆயிர்லை ஆசியவியற் கழகத்தின் வகுபங்கு
- ↳ மழுத்துச் சுத்தரி யாருமிபரியம்
- ↳ இலங்கையில் கர்நாடக இசை வளர்ச்சி
- ↳ யாழிப்பாண இந்து இரசர் காலச் சிற்பங்கள்
- ↳ தென்கழுத்தாசிய நாடுகளில் இராமாயணச் செலிவாக்கு
- ↳ இலங்கையின் இந்துக் கல்விவளர்ச்சி

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம்

கட்டுரை ஆசிரியர்களுக்கான விபரம்

பேராசிரியர் யஸ. முத்து வீரப்பன்

இவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக தமிழியல் துறையின் தலைவர். இந்திய மொழிகள் பீடத்தின் பீடாதிபதி, புகழ் பெற்ற அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக கம் பராமாயணப் பதிப்புக் கலை மீள வெளிக்கொண்டிருப்பவர், செம்மொழிச் சிந்தனைகள் முதலிய பல நூல்களின் ஆசிரியர்.

நவவெற்றிம் சுப்ராஜ்

இவர் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிகத்துறை விரிவுரையாளர் ஆவார். இந்து நாகரிகம் தொடர்பான ஆற்றலுள்ள இளம் ஆய்வாளர்களில் ஒருவர்.

சுவத்துமழ் வத்தகர் ச.வ. மகாலங்கம்

இவர் இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களத்தின் உதவிப்பணிப்பாளராகப் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றவர், இந்து நாகரிகத்துறை ஆசிரியப்பணியில் திறமை மிக்கவர். இந்து சமயம், சைவசித்தாந்தம் தொடர்பாக ஆழ்ந்த புலமையிக்க இவர் பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

கலாந்து மீரா வில்லவராயர்

இவர் தேசியக் கல்வி நிறுவனத்தின் கர்நாடக இசைத் துறைக்கு தலைவராகப் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றவர். இசைத்துறையில் கலாநிதி பட்டம் பெற்றவர்.

பேராசிரியர் வி. சுவசாமி

இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சமஸ்கிருதத்துறை தலைக்காரர் பேராசிரியர் ஆவார். இந்து சமயம், தமிழ், வரலாறு, நுண்கலைத் துறைகளில் ஆழ்ந்த புலமை மிக்கவர். பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

நா. வாமன்

இவர் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிகத்துறைப் பட்டதாரியும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக உதவி விரிவுரையாளரும் ஆவார். இந்து நாகரிகம் தொடர்பான ஆய்வாளர்களில் ஒருவர், இந்துக் கலைக்களாஞ்சிய ஆலோசனை சபைக் குழுவின் உறுப்பினர்களில் ஒருவர்.

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா

இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைகழக கல்வியியற் புத்தினதும் நுண்கலைத் துறையினதும் தலைவராகப் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றவர். இவர் கல்வியியல், அழகியல் தொடர்பாகப் பல கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

பண்பாடு பருவ இதழில் பிரசரமாகியுள்ள கட்டுரைகளில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் யாவும் அக்கட்டுரைகளை எழுதியவர்களின் சொந்த கருத்துக்களாகும். இவை இவ்விதமை வெளியிடும் தினைக்களத்தின் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிப்பனவாகா.

ஆசிரியர்

பண்பாடு

சமூக வினாக்கள் ஆய்வுச் சுருங்சதை
Refereed Journal of Social Sciences

மலர்: 23

தேதி: 1

சத்திரை 2013

ஆசிரியர் குழு

திரு. க. இருப்பன்
கலாநிதி மீ. பிரசார்தன
திரு. ம. சண்முகநாதன்
திருமதி தேவகுமாரி ஹரன்
கலாநிதி நந்தினி சண்முகவிங்கம்

நீவாக ஆசிரியர்

திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன்

பாசீலனைக் குழு

பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்
பேராசிரியர் எஸ்.கீந்திரராசா
பேராசிரியர் வி. சிவசாமி
பேராசிரியர் ப. கோபாலகிருஷ்ணன்
பேராசிரியர் என். ஞானகுமாரன்
கலாநிதி மீரா வில்லவராயர்

வெளியீடு:

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம்
இல.248, 1/1, காலி வீதி, கொழும்பு - 04.

தந்தீ : சித்திரை 2013

விலை: ரூபா 50/-

ISSN: 2235-9621

பொருளாடக்கம்

◆ ஒளவை துறைசாமிப்பள்ளை	
பேராசிரியர் பழ. முத்து வீரப்பன்	03
◆ நெந்துமத லைக்கியங்கள் தொப்பான ஆய்விலே	
ஆசியவியற் கழகத்தின் (The Asiatic Society) வகைப்பங்கு	
நவவரடணம் சுபராஜ்	08
◆ ஈழத்துச் சத்தர் பாறம்பரியம்	
சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம்	15
◆ லைங்ககயில் கர்நாடக ஒசை வளர்ச்சி	
கலாநிதி மீரா வில்லவராயர்	33
◆ யாழிப்பாண நெந்து அரசர் காலச் சுற்பங்கள்	
பேராசிரியர் வி. சிவசாமி	38
◆ வென்கிழக்காசிய நாடுகளில் ரோமாயனச் சௌல்வாக்கு	
நா. வாமன்	46
◆ லைங்ககயின் நெந்துக் கல்வி வளர்ச்சி	
சபா ஜெயராசா	53

ஒளவை துறைசாமிப் பிள்ளை

பேராச்சியர் பழ. முத்து வீரப்பன்

அறிவுப் பூங் காவாகத் திகழும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சைவ மணம் கமழும் தமிழ்ப் பூவாகப் பொலிந்து காலத்தை வென்றவர், காவியமானவர் ஒளவை ச. துறைசாமிப்பிள்ளை அவர்கள்.

புகழ்மிகு அரசர்களைப் புலவர்கள் போற்றிப் பாடுவதும் அருந்தமிழ்ச் சான் ரோர்களை அரசர்கள் பரிசுதந்துப் பாராட்டுவதும் தமிழ் நிலத்தின் தொடர்வரலாறு. ஆனால், அரசர் ஒருவரே புலவர்களை அவர்கள் இருக்குமிடம் தேஷ் சென்று பல்கலைக்கழகப் பணிதந்து பாராட்டியது தமிழ் வளர்ச்சியில் ஒரு தனி வரலாறு ஆகும். இருபதாம் நூற்றாண்டில் இப்புகழ் வரலாற்றுக்குச் சொந்தக்காரர், தமிழுக்கு மகுடம் தந்த செழிநாட்டரசர் அண்ணாமலையார் ஆவர். வ.சுப். மாணிக்கனாரின் வைர வரிகளிலே குறிப்பிட்டால் “இல்லாத புலவர்களை இருப்போர் ஆக்கியவர்” அவர்.

அண்ணாமலைத் தமிழ் எப்போதுமே ஆளும் தமிழ். அங்கு உருவான தமிழறிஞர்கள் தாம் எத்துணை எத்துணையேர்! எண்ணிப்பார்த்தால் “தன் உடைமை எல்லாம் யார் காப்பார்” எனத் தமிழ்த்தாய் தவித்தபோது “யான் காப்பேன்” என்று வந்த தமிழ்த் தாத்தா உ.வே.சாமிநாத

ஜயர் தொடர்கி, கா. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை, தவத்திரு விபுலானந்த அடிகள், நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், பண்டிதமணி கதிரேசன் செட்டியார், நாவலர் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.ராகவையங்கார், தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரனார், லெ.ப.கரு.இராமநாதன் செட்டியார், வ.சுப். மாணிக்கம், வெள்ளைவாரணம் என வளர்ந்து கொண்டே போகும் புகழ்மிகு புலவர்கள் வரிசையில், சுடர்மிகும் அறிவுக் குச் சொந்தக்காரராக விளங்கிய ஒளவை துறைசாமிப் பிள்ளையும் ஒருவர் ஆவார்.

பெற்றோரால் பெயர் பெறுவார்கள் சிலர். கற்றோரால் பெயர் பெறுவார்கள் சிலர். படித்துப் பரப்பும் நூலால் பெயர் பெறுவார்கள் சிலர். சித்தாந்தம் பரப்பிய செந்தமிழ்ப் பணியால் “சித்தாந்த கலாநிதி”, உயர்ந்தோர் போற்றிய உரைப்பணியால் “உரைவேந்தர்” என்றெல்லாம் பயன்மிகு தொண்டால் பெயர் பெற்றவர் ஒளவை. கடலூர் மாவட்டத்தில் ஒளவையார் குப்பம் என்ற சிற்றுரை பிறந்து அந்த ஊருக்கே பெயர் வங்கிக் கொடுத்தவர்.

ஒளவை என்ற பெயருக்கே தமிழலக்கில் தனிப்பெரும் மதிப்புண்டு. சங்கப் பெண் புலவர்களில் தலைமையானவர்

ஒள்கையார். ஆத்திசூழ முதலிய நீதி நூல்களைத் தந்து தமிழர் மனத்தில் நீங்கா இடம் பெற்றவர் கிடைக்கால ஒள்கையார். தனிப்பாடல்கள் பாடி முத்திரை பதித்தவர் பிற்கால ஒள்கையார். சைவத் தமிழூழப் பரப்புவதற்கும் ஓர் ஒள்கை வேண்டுமென்று இறைவன் நினைத்தானோ என்னவோ, ஒள்கையார் குப்பத்தில் இந்த அறிவு மனிதரைப் பிறக்க வைத்தான். மயிலம் முருகனை மனம் உருகப் பல பாடல்கள் பாடிப் போற்றிய சுந்தரம் பிள்ளையின் ஜந்தாம் பிள்ளையாக 5-9-1902 இல் பிறந்த இவர் ஏறத்தாழ 79 ஆண்டுகள் நிறைவாழ்வு வாழ்ந்தவர். நிறைகுடமாக வாழ்ந்தவர். தமிழ்க்கடவுளைப் பாடியவருக்குத் தமிழறிஞரே பிள்ளையாகப் பிறந்தது பொருத்தம் தானே.

ஆறுடி உயரம், அதற்கேற்ற கட்டுறைதியான கம்பீரத் தோற்றும், அகன்ற முகம், அறிவுப்பார்வை, அன்பு மனம் இவற்றின் ஒருங்கிணைந்த உருவும்தான் ஒள்கை.

வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் பள்ளி ஆசிரியராகப் பணி தொடங்கி, திருவேங்கடவுன் ஓரியல்லடல் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்று, ஆஞ்சை மிக்க அண்ணாமலை ஆராய்ச்சித் தமிழ்த் துறையை அலங்கரித்து, மதுரை தியாகராசர் கல்லூரித் தமிழ்த் துறைத் தலைவராகப் பொலிந்தவர்.

தொடக்கத்தில் உடல்நலத் தூய்மைக் கண்காணிப்பாளராகப் (Health Inspector) பொலிந்த இவர் பிற்காலத்தில் தமிழ்நலக் கண்காணிப்பாளராக மாறினார். மனித வாழ்க்கையில் சிறப்புகள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வகையில் கிடைக்கும். பல வகைகளில், பல நிலைகளில் சிறப்புப் பெற்றவர் ஒள்கை. மடைதிறந்த வெள்ளமெனத்

தமிழ்நலம் பரப்பியவர்; உள்ளாங் கண்டதை உலகுக்குச் சொன்னவர்; உரத்த குரலில் சொன்னவர்.

நாவலர் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், கரந்தைக் கவியரசு வேங்கடாசலம் பிள்ளை போன்ற தமிழறிஞர்களிடம் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களைக் கற்றவர். கந்தாமி தேசிகர், தவத்திரு வாலையானந்த அடிகள் ஆகியோரிடம் சைவசமயக் கல்வவியைப் பெற்றவர்.

பல நூல்களைக் கற்பது மட்டும் சிறப்புத் தருமா என்ன? பலரும் பாராட்டும்படி எடுத்துரைக்கத் தெரிந்தவர்களே ஏற்றும் பெறுவார்கள், பொன்மலர் மணம் வீசுவது போல. அந்த வகையில் மேடையில் அறிவுக் கடலாக ஆப்பரித்து நின்றவர் ஒள்கை. இவரிடத்து படித்த மாணவர்களில் மிகப் பலர் புகழ்மிகுந்த பேராசிரியர்கள், புதுமைப் பாவலர்கள், நாடறிந்த நாவலர்கள்.

ஒரு நல்ல கவிதை என்பது ஒருவரியிலேயே, ஏன் ஒரு சொல்லிலேயே மின்னற்கீற்று போலத் தன்னை அடையாளம் காட்டிவிடாதா? ஒள்கையின் மாணவர்களில் ஒருவர் பெயரைக் குறிப்பிட்டாலே அவர் சிறப்புப் புரிந்துவிடும் என்று கருதுகிறேன். அழகப்பா பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் துணைவேந்தராகச் சிறந்த டாக்டர் ராதா தியாகராசன் அவர்கள் ஒள்கையின் மாணவர். அவர் மலையாள மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர். அவருக்கு ஒள்கை கற்றுக்கொடுத்த பாடமோ சைவ சித்தாந்தமும் பக்தி இலக்கியங்களும். தமிழில் பிறவகை நூல்களை நன்கு படித்துப் புலமை பெற்றவர்கள் கூட, படிக்கத் தயங்கித் தடுமாறும் பகுதி சைவசித்தாந்தம். ராதா தியாகராசன் நிகழ்த்தும் சித்தாந்த, பக்தி சொற்பொழிவுகளைக் கேட்பவர்கள் அவருக்குத்

தமிழ் கற்பித்த ஒளவையின் அருந்தமிழ் ஆற்றலை எண்ணி மகிழ்வார்கள்; மதிப்பார்கள்.

இந்த நேரத்தில், ஒளவையின் பேச்சத்திறன் குறித்துக் கேள்விப்பட்ட நிகழ்ச்சி ஒன்று என் நினைவுக்கு வருகிறது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முன்னைத் துணை வேந்தர் இரத்தினசாமி அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குறிப்பிட்ட தலைப்புப் பற்றிப் (Symposium) பல்வேறு மொழிகளிலும் பல்வேறு பேராசிரியர்கள் பேசினார்களாம். பன்மொழிப் புலவர் தெ.பா.மீ. அவர்கள் தெலுங்கில் பேசினாராம். மற்றவர்கள் அவரவர் தாய் மொழியில் பேசினார்களாம். ஒளவை அவர்களுக்குத் தமிழில் பேசும் வாய்ப்புத் தரப்பட்டதாம். பேசிய அனைவரிலும் ஒளவையின் மிகுக்கான பேச்சு மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருந்ததாம். சிலருடைய பேச்சு சேற்று நிலத்தில் தள்ளாடி நடப்பது போல இருந்தது. ஒளவையின் பேச்சு தார் வீதியில் மிகுக்காக நடப்பது போலிருந்தது என்று மனம் மகிழ்ந்து பாராட்டினாராம் அந்நாள் துணைவேந்தர்.

அண்ணாமலையில் பணியாற்றிய போது விவருக்கு உற்ற நண்பர்கள் கல்வெட்டறிஞர் சதாசிவப் பண்டாரத்தாரும், திருமுறைக் கலைஞர் வெள்ளௌரண்மும் ஆவர். பொதுவாக நம்நாட்டில் இரண்டுபேர் ஒன்றாகச் சேர்ந்தால் யாரேனும் மூன்றாம் நபரைப் பற்றிக் குறை பேசுவது வாடிக்கை. ஆனால் இவர்கள் மூவரின் பேச்சும் இலக்கணம், இலக்கியம், சமயம் தொடர்பாகவே இருக்குமென்று அவர்களிடம் பயின்ற மாணவர்கள் பெருமையாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள். வரலாற்றுக் குறிப்புகளை விளக்குவதற்கும், ஏடுகளை ஒப்பு நோக்குவதற்கும். இந்நண்பர்கள் செய்த உதவி நினைக்கும் போதெல்லாம் அறிவுக்கு இன்பம் தருவதென்று தன் உள்ளனப்பைப் புறநானாற்று உரையில் பதிவு செய்துள்ளார் ஒளவை.

“தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர் எச்சத்தாற் காணப்படும்”
என்பது வள்ளுவம்.

தாம் வாழ்ந்த அறிவார்ந்த வாழ்க்கைக்கு அடையாளமாக, எண்ணி முடியாத பயன்மிகு நூல் பலவற்றைப் படைத்தவர் இந்தப் பெருமகனார். கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு முதல் 16-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான சைவத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி குறித்து இவர் எழுதியுள்ள விரிவான ஆராய்ச்சி நூல் குறிப்பிடத்தக்கது. அது அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக வெளிவர்த்துள்ளது. மணிமேகலை, சிந்தாமணி, சூளாமணி ஆகிய காப்பியங்கள் குறித்து ஆராய்ச்சி நூல்கள் படைத்துள்ளார்.

உ.வே. சாமிநாத ஜயரின் வழித்தடத்தில் ஊர் ஊராக அலைந்து திரிந்து உடல் வருத்தம் பாராமல் கண் தூங்காமல் பழஞ் சுவடிகளைத் தேடிப் பெற்று, பெற்ற சுவடிகளை ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்து ஜங் குறுநாறு, புறநானாறு, நற்றினை, பதிற்றுப்பத்து ஆகிய எட்டுத் தொகை நூல்களுக்கு உரை எழுதிப் பதிப்பித்துள்ளார். “பாழான இந்த பழந்தமிழ் ஏடுகளைத் தேடித் திரிந்து, ஆராய்ந்து கழித்த உங்கள் காலத்தை பி.ஒ.எல்., எம்.ஒ.எல். என்ற பட்டாங்களைப் பெறுவதற்குக் கழிந்திருந்தால் உங்கள் வாழ்க்கை பொருள்நிலையில் மிகவும் சிறப்புற்றிருக்கும் என்று நண்பர் ஒருவர் குறிப்பிட்டாராம். இருப்பினும் எக்காலத்தும் தமிழ்ப்பணி புரியச் செய்த தமிழ்தாயின் திருவருளை வியந்து போற்றுகிறேன், என்று புறநானாற்று முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார் ஒளவை. அவருடைய தமிழ்ப்பற்றுக்கு இது அடையாளம். இந்நால்களில் வரும் ஊர்கள், அரசர் பெயர்கள், ஆறுகள், துறைமுகங்கள், கோவில்கள், மலைகள் முதலியலை குறித்து

அரிய தகவல்களை வரலாற்று நூல்கள், கல்வெட்டு அடிப்படையில் தந்திருப்பது தமிழலகின் போற்றுதலுக் குரியதாகும். ஜங்குறுநூற்றுப் பாடல்களுக்கு 1200 பக்கங்கள் அளவில் உரை விளக்கம் தந்துள்ளார்.

இந்நாள் உயிர் நூலார், தாவர நூலார் கருத்துக்களைப் பாடற் செய்திகளோடு ஒப்பிட்டு அவர் தந்துள்ள சுவையான, பயன்மிகுந்த தகவல்கள் பழ்ப்பவரை மலைக்க வைக்கின்றன. கருப்பொருள் விளக்கத்தால் தனிச் சிறப்புப் பெற்றுள்ள உரை என்று சங்க இலக்கிய ஆய்வாளர்களால் மதிப்பிடப் பெறும் இப்பேருரையை வெளியிட்ட சிறப்பு அண்ணா மலைப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு உரியது.

சைவசித்தாந்த நூல்களில் தனிச் சிறப்புடைய ஞானாமிர்தம், சிவகுஞானபோதம் ஆகிய நூல்களுக்கு எளியநடையில் விளக்கம் தந்துள்ளார். மகேந்திரவர்ம பல்லவனின் “மத்தவிலாசப் பிரகஸனம்” என்ற வடமாழி நாடக நூலை மொழிபெயர்த்து அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பருவ வெளியீட்டு மலரில் வெளியிட்டுள்ளார். ஆங்கில மொழியில் பட்டம் பெறாத இந்தத் தமிழ்ப் புலவர், திருக்குறள் குறித்து எழுதியுள்ள ஆங்கில நூல், அம் மொழி அறிஞர்களால் பாராட்டப் பெறும் சிறப்புடையதாகும்.

இப்படி ஒளவையின் நூற்பணி குறித்துச் சொல்லி மகிழ்வும் சுவைத்து மகிழ்வும், செய்திகள் ஏராளம் உள்ளன. அவரது உரைப் பணிகளில் எல்லாம் சிகரமானது “வாழய பயிரைக் கண்டபோதல்லாம் வாழய” வள்ளலார் பாழய ஆறு திருமுறைகளுக்கும் அவர் எழுதிய எளிய, அரிய உரையாகும். ஆராய்ச்சி நூல்களை வெளியிட அண்ணாமலைப் பல்கலைக்

கழகம் தான் ஏற்றது என்று கருதி விவரராலை வெளியிட வேண்டிய அறப்பணிச் செல்வர் பொள்ளாச்சி நா. மகாலிங்கம் அவர்களின் விருப்பத்தை அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் இணைவேந்தர் முத்தையவேள் மகிழ்ந்து ஏற்றார்கள். பல்கலைக்கழக வெள்ளிவிழா ஆண்டில் 16 - தொகுதிகளாக, பலரும் போற்றும் ஈடு இணையற்ற செம்பதிப்பாகக் கம்பராமாயணம் வெளியிடப்பட்டது. அது போல திருவருட்பாவின் ஏற்தாழ ஆறாயிரம் பாடல்களுக்கும் ஒளவை எழுதிய அற்புதமான விளக்க உரை 10 - தொகுதிகளாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக பொன்விழா ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. இந்த ஒப்பற உரை நூல் தமிழ் அறிஞர்களுக்கும், தமிழ் ஆர்வலர்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும், அவரவர் தேவைக்கேற்பப் பயன் தருவதாக அமைந்துள்ளது.

அவையடக்கம் பாடும்போது கூட இந்த அவை, எனக்கு அடக்கம் என்று பாடுவது புலவர் பெருமக்கள் இயல்பு. “தக்கோர் செய்தற்குரிய தித்தமிழ்ப் பெரும்பணியில் ஒரு தகுதியும் கில்லாத என்னையும் ஈடுபடுத்தி” என்று ஒளவை ஒரு நூலில் எழுதியுள்ளார். இவ்வரிகள் “பணியுமாம் என்றும் பெருமை” என்பதற்குச் சான்றாக உள்ளன. தன் னாடக்கத்தோடு பெருமிதமாகத் தமிழ்த் தொண்டு புரிந்த இந்தப் பெரும்புலவர் சிறந்த குடும்பத் தலைவராகவும் விளங்கியவர். அறிவுமணிகளாக ஆய்வு நூல்கள், உரைநூல்கள் பல ஆக்கியத்தந்துள்ள விவர், நவமணிகள் போல நன்மக்கள் ஒன்பது பேரைப் பெற்றுள்ளார்.

“பெயர் சொன்னால் போதும் தரம் எளிதில் விளங்கும்” என்பார்கள். இவர் பிள்ளைகளில் ஒருவர் பயறைக் குறிப்பிட்டாலே போதும்.

ஒள்கை துறைசாமிப்பிள்ளை வாழ்ந்த தமிழ் வாழ்வின் அர்த்தம் புரிந்துவிடும். தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் முன் னாள் துணைவேந்தர், நற்றமிழ் வல்ல நாவலர், பேராசிரியர் ஒள்கை நடராஜன் அவர்கள் பிள்ளை அவர்களின் முத்த புதல்வர். திருநாவுக்கரசு, ஞானசம்பந்தம், மெய்கண்டான், நெடுமோறன், மணிமேகலை, திலகவதி, தமிழரசி என்று தொடரும் பிள்ளைகள், பெண்களின் பெயர்களை சில நொழிகள் எண்ணிப் பாருங்கள். தன் தமிழ்ப் பற்றையும் சமயப் பற்றையும் காட்டும் வகையில் ஒள்கை பெயர் வைத்திருப்பதும் பிள்ளைகளில் பலர் துணைவேந்தராக, மருத்துவராக, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாக இப்படித் துறை தோறும், துறைதோறும் புகழ் பெற்றவர்களாகத் தந்தைக்குப் பெயர் சேர்த்திருப்பதும் எண்ணி எண்ணி மகிழ் வதற்கும் ஏத்திப் பராட்டுவதற்கும் உரியவாகும்.

தொகுத்துச் சொன்னால் அருந்தமிழ் வல்ல ஒள்கை, மாணவர் விரும்பிய ஆசிரியர்; அறிஞர் போற்றிய ஆராய்ச்சியாளர்; கேட்டவரைக் கவர்ந்த பேச்சாளர்; காலத்தை வென்ற நூலாசிரியர்; தமிழ் உலகில் உலா வந்த உரைவேந்தர்; அறிவு மிக்க

பிள்ளைகளைப் பெற்ற புகழ்த்தந்தை. சங்க கால ஒள்கைக்கு நெல்லிக்கணி தந்தான் அதியமான் என்பது வரலாறு. ஒள்கைவின் அறிவு நூல்களை வெளியிட்டு ஆதரவுக் கணி தந்தது அண்ணா மலை அரசு குடும்பம்.

"செய்ந்நன்றி மறவாச் செம்மலாக" விளாங்கிய இந்தச் செந்தமிழ்ப் புலவர் ஜங்குறுநாறு நூலின் முன் ஞுரையில் கூறுவதைக் கேள்வங்கள். "தலைபாண்டிநாட்டுத் தனிப்பெருஞ் செல்வராய் தமிழகத்தே அன்றி வேறு எந்நாட்டிலும் இருந்த செல்வர் எவரும் சிந்தியாத அளவில் தனிமுறையில் தமிழும் தமிழகமும் உள்ள அளவும் தன் பெயர் நிலைபெறுமாறு தில்லைத் திருவேட்கள் நகர்க்கண் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் தோற்றுவித்த பெரும் வள்ளல் திரு இராஜா சுருத்தையா செட்டியார் அவர்களும். தில்லைப் பெருங்கூத்தன் திருவருளால் வழிவழியாகச் சிறந்து வளமிக நெடிதுவாழ வாழ்த்துவது தமிழ் மக்களின் தலையாய நன்றிக் கடனாம்". இது ஒள்கைவின் நன்றியுரை.

அரிய தமிழ்ப் பணி செய்த ஒள்கை வாழ்க! அவர் மரபு வாழ்க!

இந்துமத லைக்கியங்கள் தொப்பான ஆய்விலே ஆசியவ்யற் கழக (The Asiatic Society) த்தின் வகீப்பங்கு

நவவரட்சை சப்ராஜ்

1.0 அற்முகம்

இந்துப் பண்பாடு, வழிபாடு, பாரம்பரியம், பழக்கவழக்கங்கள், சட்டங்கள், கலைகள், அறிவியல், இலக்கியங்கள், தொல்பொருட்சின் னாங்கள் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து வெளிக்கொண்டுவதில் மேற்கத்தையவர்களின் பங்களிப்பானது சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. அந்த வரிசையில் ஆசியவியற் கழகத்தின் (The Asiatic Society) செயற்பாடுகள் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவாகும். இதன் ஆரம்பகார்த்தா வில்லியம் ஜோன்ஸ் (William Jones) என்பவராவார்.

கிரேக்க நூல்களும், அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிந்தனைகளும் ஐரோப்பாவில் பரவியதன் விளைவாக இலக்கிய, பண்பாட்டுத் துறைகளில் எவ்வகையான மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டதோ அதே வகையானதோ புத்தனைர்ச்சியை மேல்நாடுகளில் பூராதன இந்திய இலக்கியங்கள், மொழிகள், சிந்தனைகள், ஆகியவற்றின் அறிமுகமும் ஏற்படுத்தியது. இந்தியாவின் பூராதன மொழிகள், கலாசாரம் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளின் (Indology) முன்னோடிகளுள் வில்லியம் ஸ் ஜோன் ஸ் முதன்மையானவர். சமஸ்கிருத மொழியின் அருஞ் சிறப்புக்களை மேல்நாட்டவருக்கு

அறிமுகங்களையும் வைத்தவர் வில்லியம் ஜோன்ஸ் என் ரே கூறலாம். “சமஸ்கிருதம் கிரேக்க மொழியைக் காட்டிலும் வளர்ச்சியடைந்தது, இலத்தீன் மொழியைக் காட்டிலும் மிகவும் பரந்தது” என்று அவர் சுட்டிக் காட்டனார்.

1757ற்கு முன்பு பல கிரிஸ்தவ மிசனரிமார்கள் சிறிய அளவிலே பூராதனமான இந்திய மொழிகளைப் பற்றி அறிந்திருந்தார்கள். சமஸ்கிருதமொழி தொடர்பாக கணிசமான முயற்சிகளை அவர்கள் மேற்கொள்ளவில்லை. வில்லியம் ஜோன்ஸ் முன்பு சில சமஸ்கிருத நூல்களையே கிரிஸ்தவ மிசனரிமார்கள் அறிந்திருந்தார்கள். அவர்களில் ரொபர்ட் டி நொபிலி எனும் அறிஞர் குறிப்பிடத்தக்கவர். ரொபர்ட் டி நொபிலி 1606இல் ஆண்டு இந்தியாவிற்குச் சென்று பிற்று ரொப் என்கின்ற ஜேம்ஸனியிடம் ஆறு வருடங்கள் சமஸ்கிருதம் கற்றார். சமஸ்கிருத இலக்கண நூலான்றை எழுதுவதற்கு வேண்டிய விடயங்களையும் சேகரித்தார். இருப்பினும் வேலையைத் தொடர்கு முன்னே 1668 ஆம் ஆண்டு அவர் ஆக்ராவில் இறந்து விட்டார்.

இவ்வாறு இருக்கையில் 1782 ஆம் ஆண்டு யசர் வேதத்தின் மொழிபெயர்ப்பு வெளிவந்தது. ஆனால் அதன் மூலப்பிரதி போலியானது என்ற

என்னைம் ஏற்பட்டு விட்டதால் சமஸ்கிருத மொழியைப் பயின்ற மேனாட்டவர்க்கு பெரும் ஏமாற்றம் உண்டாகியது. இவ்வாறான சூழ்நிலையில்தான் வில்லியம் ஜோன்ஸ் மிகுந்த ஆர்வத்தோடும், சுயநம் பிக்கையோடும் இத்துறையிலே கால்பதித்தார். சமஸ்கிருதத்தைக் கற்று பாண்டியத்தியம் பெறுவது அவரது குறிக்கோளாகும். இந்தியாவிற்குப் போவதற்கு முன்பு அவர்பார்ச்சி, அரபு ஒழிய மொழிகளில் கணிசமான தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். ஜரோப்பாவின் புராதன மொழிகளான கிரேக்கம், லிலத்தீன் என்பவற்றிலும், நவீன் காலத்து மொழிகளான ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜேர்மன், இத்தாலியன் என்பவனற்றிலும் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினார். எபிரேக் மொழியிலும் அவருக்குப் பரிச்சயம் இருந்தது.

இந்தியாவுக்குச் செல்லும் போது அவர் பண்மொழித் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தபோதும் அவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தது சமஸ்கிருதமேயாகும். அவரின் பண்மொழிப் பயிற்சியானது இந்தியா மீதும், இந்து சமுதாயத்தின் மீதும் பேரிப்பானம் கொள்வதற்கு ஏதுவாக இருந்தது. சமஸ்கிருத மொழியை இந்தியாவில் வைத்துக் கற்பதற்காக பல சமஸ்கிருத வித்துவான்களின் உதவிகளைத் தேடிப் பெற்றார். அவர் ஆங்கிலை கிழக்கிந்திய கம்பனியின் நிர்வாகத்தின் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியாக பதவி வகித்த காலத்தில் இந்தியாவிலுள்ள பிராமண பண்டிதர்களின் உதவியைப் பெற்றுக் கொள்வது சிரமமாக இருந்தது. எவ்வாறாயினும் “பிராம்லோசின் கலாபூசணை” என்ற வைத்திய குலத்தைச் சேர்ந்தவரின் வழிநடத்தவில் சமஸ்கிருத மொழியை கற்றுத் தேறினார்.

1.1 வில்லியம் ஜோன்ஸ் என்றும் கழகம்

ஓக்ஸ்போட் (Oxford) பல்கலைக்கழகத்தின் மிகச்சிறந்த புதுதி ஜீவியாகிய இவர் 25 செப்டெம்பர்

1783 இல் இந்தியாவில் சுபரீம் கோட்டின் (Supreme Court) நீதிபதியாக கடைமையேற்று கல்கத்தா வந்தடைந்தார். இந்துக் கற்கைகள் தொட்பான விடயங்களை ஒரே இடத்திலேயே கற்க வேண்டும் என்பதை தன் கனவாகக் கொண்டு இக்கழகத்தை உருவாக்கினார்.

1.2 கழகத்தின் தோற்றம்

நீதிபதியாக இங்கு வந்த வில்லியம் ஜோன்ஸ் இக்கழகத்தின் குறிக்கோள் அடங்கிய பதிவுக் குறிப்பு (Memorandum) ஒன்றைத் தயாரித்தார். அதில் பண்டைய இந்தியாவின் சட்ட முறைகள், அரசியல் அமைப்பு, இந்தியாவின் புவியியல் அமைப்பு, வேதநூல்கள் பற்றிய ஆதாரங்கள், மற்றும் கணிதம், வடிவியல், சொற்கலை, கவிதை, ஒழுக்கமுறை, கலைகள் மற்றும் உற்பத்திகள், விவசாயம், வர்த்தகம் முதலியன பற்றி அறிகல், மற்றும் அவை பற்றி ஆராய்ந்து விளக்குதல் என்பன முக்கிய குறிக்கோள்களாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன.

மேலும் மனிதனாலும், இயற்கையாலும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கலைகள், அழகியல் வடிவாவ் கள், புலமைசார் செயற்பாடுகள் போன்றவற்றை வெளிக்கொண்டவதும் இதன் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. அத்தோடு கிரேக்க, லிலத்தீன் மொழிகளைப் போல தொன்மையான சமஸ்கிருத மொழியில் புதைந்துள்ள சாத்திரங்களையும், அறிவியலையும், இலக்கண உத்திகளையும் ஆராய்கின்றமையையும் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது.

இவரால் தயாரிக்கப்பட்ட இந்த பதிவுக்குறிப்பை 1784 ஜூன் 14 திங்டி சில ஈடுபாடுடைய புத்தி ஜவிகளுக்கு வில்லியம் ஜோன்ஸ் அனுப்பி வைத்தார். இதற்கமைய 30 ஜரோப்பிய சான்றோர்கள் 1784 ஜூன் 15 திங்டி கல்கத்தாவின் சுபரீம் கோட்டின்

ஷூரிகளினுடைய சபையில் இது பற்றி ஆராய் ஓன்று கூடினார். இதில் கலந்த கொண்டவர்களில், ஜோன் ஹைட் (John Hyde), ஜான் கார்னக் (John Carnac), ஜோன் சோர் (John Shor=e), ஜாகாதன் டன்கன் (Johathan Duncan), ஹென்றி வன்சிட்டார்ட் (Henry Vansittart), சாள்ள் வில் கின் ஸ் (Charles Wilkins), பிரான்ஸ் கிளட்வின் (Francis Gladwin) ஆகியோர் முக் கியமானோராவர். இதற்கு ரெநாவேர்ட் சம்வர்ஸ் (Robert Chambers) - தலைமை நீதிபதி) தலைமை தாங்கினார்.

இக்கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட ஜோன்ஸ் தனது நோக்கத்தை கூறினார். அதில் அவர் இந்தியாவை,

1. ஆசியாவின் பண்டைய அறிவியலின் தாதி (Nurse of Science)
2. பயன் மிக்க நுண்கலைகளைக் கண்டு பிழித்தவள் (Inventress of delightful and useful arts)

எனக் குறிப்பிட்டார். அக்கூட்டத்தில் கிவரது நோக்கங்கள் மற்றும் கருத்துக்கள் என்பன ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. இதன் மூலம் The Asiatic Society எனும் பெயர்டன் இக்கழகம் எழுச்சி பெற்றது.

1.3 பெயர் மாற்றம்

இக்கழகம்,

1. The Asiatic Society (1784 - 1832)
2. The Asiatic Society of Bengal (1832 - 1935)
3. The Royal Asiatic Society of Bengal (1936 - 1951)
4. The Asiatic Society (Since 1951)

என வெவ்வேறு பெயர்கள் கொண்டும் அழைக்கப்பட்டு வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. பிற்காலங்களில் உலகத்தின் பல பாகங்களிலும் தோன்றிய இக்கழகத்தின் கிளைகள் யாவும் The Asiatic Society எனும் பெயரூடனேயே அழைக்கப்படலாயின.

1.4 கட்டாவளர்ச்சி

ஆரம்பத்தில் இதற்கென தனியான கட்டாங்களோ, நிலப்பகுதிகளோ இருக்கவில்லை. பின் 1805 இல் இதற்கென கட்டப்பகுதி ஒன்று கொள்வனவு செய்யப்பட்டது. இது கல்கத்தா சௌர்ணஜி எனும் இடத்தின் பூங்கா வீதியின் மூலையில் அமைந்திருந்தது. ஆயினும் இக்கழகத்தின் பதிவுகளை பாதுகாப்பதற்கு போதுமான இடவசதியின்மையால் பின்பு 1849 இல் இந்நிலப்பகுதியின் மேற்குப் புறத்தில் மற்றுமோர் காணியும் வாங்கப்பட்டது. இந்திய சுகந்திரத்திற்கு பின்பு மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் உதவிகளால் நான்கு மாடிக் கட்டப்பட்டுள்ள ரூபாய் 1965 இல் இதற்கு அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது.

1.5 கழக நீர்வாகம்

தீன் முதலாவது தலைவராக வரன் ஹஸ்டிங்ஸ் (Warren Hastings) என்பவரும், உபதலைவராக வில்லியம் ஜோன்ஸ் (Waiillien Jones) உம் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். வில்லியம் ஜோன்ஸின் இறப்பிற்குப் பின் கழகம் ஒழுங்கற்ற முறையில் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. கழக உறுப்பினர்களின் வருகை மிகக் குறைவான தாகவே காணப்பட்டது. சங்கத்தின் முதலாவது பொருளாளராக இருந்த ஹென்றி ரெயில் (Henry Trail) தனது பதவியை இராஜனாமா செய்தார். இருப்பினும் கழகத்தை தொடர்ச்சியாக நடாத்திய கழகத் தலைவர்களினதும், சில அங்கத்த வர்களினதும் விடாழுயற்சி கழகத்தின்

குறிக்கோள்களை விட பண்மடங்கு சேவைகளை செய்யக் காரணமாக அமைந்தது.

1829 ஆம் ஆண்டு வரை இக்கழகத்தின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும் உரிமை ஜரோப்பியர்களுக்கு மட்டுமே காணப்பட்டது. ஆனால் 1829 ஆம் ஆண்டு இதன் செயலாளராக இருந்த எச். எச்.வில் ஸன் (H.H.Wilson) என்பவரின் பரிந்துரையின் பேரில் இந்தியர்களும் உறுப்பினர்களாக சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். முதன் முதலாக பிரசன் னகுமார் தாகூர், தவர்க்கணாத் தாகூர், ராம்சமால்சன் ஆகியோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இந்தியாவைச் சேர்ந்த ஒருவர் தலைவரானது 1885 இல் ஆகும். ராஜேந்திரலால் அவர்கள் இதன் தலைவராக தெரிவு செய்யப்பட்ட முதல் இந்தியராவார்.

1.6 கழகத்தின் வளர்ச்சி

கழகம் காலப்போக்கில் பல பரிணாம வளர்ச்சிகளைக் கண்டது. நூலகம், அரும்பொருட்காட்சியகம், பதிப்பகம் போன்றன அமைக்கப்பட்டன. நூலகம் 1808 இல் அமைக்கப்பட்டது. இதற்கு லேடன (Leydon), லொக்கற் (Locket), ஹண்டர் (Hunter) ஆகியோர் பொறுப்பு வகித்தனர். 1839இல் பொதுவான நூலகத்திற்கான திட்டம் தீடப்பட்டு 1866 இல் அது பூர்த்தியானது. அது போல் 1796 இல் அரும்பொருட்காட்சியகம் அமைப்பதற்கான திட்டம் தீடப்பட்டு 1814 இல் பூர்த்தியானது.

Hunder's Hindustan எனும் பதிப்பகம் இக்கழகத்தின் அச்சுப்பதிப்பு பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டபின் புத்தங்களின் பதிப்புகள் சிறப்பாக இடம் பெற்றன. இதன் ஆரம்பகால முகாமையாளராக ராம் சமால்சன் (Ram Samalson) என்பவர் காணப்பட்டார். இக்கழகம் சில நிறுவனங்களுக்கு உதவிகளையும் வழங்கியது. தம் மையாத்த கொள்கைகளை யுடைய

நிறுவனங்களுக்கு கிலவுதவிகளை வழங்கியது. அவற்றுள் முக்கியமாக இரு நிறுவனங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

1. The College of fort William
2. Serampore Mission of William Carey

இவற்றுள் Serampore Mission of William Carey எனும் நிறுவனத்திற்கு சமஸ்கிருத இலக்கியங்களை மொழி பெயர்க்கவும், பதிப்பிக் கவும் உதவிகள் புரிந்தது. இங்கு சமஸ்கிருத இரமாயணம் முதலாவது புத்தமாக தெரிவு செய்யப்பட்டது. இது 1788 -1839 வரை 20 தொகுதிகளாக ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

1.7 கழகத்தின் வளர்ச்சிகள்

ஆசியவியற் கழகத்தில் மேற்கத்தைய அறிஞர்களும், இந்திய அறிஞர்களும் இந்துமத இலக்கியங்கள் தொடர்பாக பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டனர். இருப்பினும் விரிவாகுச் சிமுக்கியமான ஆய்வாளர்களின் பிரதான ஆக்கங்கள் மட்டும் இங்கு குறிப்பிடப்படுகின்றன.

1.7.1 வில்லியம் ஜோன்ஸ் (William Jones)

1. வில்லியம் ஜோன்ஸ் 1789 இல் காளிதாசின் மிகச் சிறந்த நூலான அபிஷ்ஞான சாகுந்தலத்தை மொழி பெயர்த்துப் பதிப்பித்தார். அந்த ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஜோன்ஜ் போன்டர் என்பவர் அபிஷ்ஞான சாகுந்தலத்தை ஜேர்மன் மொழியில் வெளியிட்டார். இதனால் ஜேர்மனியில் வாழ்ந்த மிகச் சிறந்த எழுத்தாளரும் சிந்தனையாளருமாகிய யொகான் வில்லியம் கொத்தே என்பவர் அபிஷ்ஞான சாகுந்தலத்தை வாசித்தறிந்து அவ்விலக்கியத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டார்.

சாகுந்தலத்தில் உள்ள பாத்திரப் படைப்பு, அது உருவகப்படுத்திய சிந்தனை மறபு என்பன அவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. காளிதாசரின் நாடகத்தில் உலகியல் யதார்த்தமும், வானுலக இன் ப உணர்வுகளும் சங்கமாவதை அவர் உணர்ந்தார். இந்தியாவிலும் கற்றவர்கள் மத்தியில் வில்லியம் ஜோன் ஸ் ஸின் மொழிபெயர்ப்பின் மூலமாகவே அபிஞ்ஞான சாகுந்தலம் அறிமுகமாகியது.

2. 1789 இல் ஜெயதேவரின் கீதகோவிந்தத்தை மொழிபெயர்த்துப் பதிப்பித்தார்.
3. 1792 இல் காளிதாசரின் ருதுஸம்காரனை மொழிபெயர்த்துப் பதிப்பித்தார்.
4. மனு ஸம்கிதாவை மொழி பெயர்ப்புச் செய்து பதித்தார். சாகுந்தலத்திற்கு அடுத்ததாக அவரைக் கவர்ந்த இலக்கியம் மனு ஸம்கிதையாகும். மூன்று தடவைக்கு மேல் மனு ஸம்கிதையை அவர் முழுமையாகப் படித்தறிந்தார் என கோல்புறுக் தந்தையாருக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். மிகுந்த சிரமத்தோடு மனு ஸம்கிதையை அவர் மொழி பெயர்ப்புச் செய்தார். ஆனாலும் அவர் இறந்த பின்னே அது வெளியிடப் பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. அமெரிக்காவின் ஜேல் பங்கலைக்கழுத்தைச் சோந்த படின்டு. இ. ஹூப்கின்ஸ் என்பவர் அதனைப் பதிவு செய்து “Dth Ordinancis in Manu” என மொழி பெயர்த்தார்.
5. வேதத்தைப் பொறுத்தவரை வில்லியம் ஜோன்ஸ் குறைந்தளவான பணிகளையே செய்திருக்கின்றார் என்றே கூறமுடியும். அவரது மொத்த ஆக்கங்களும் பத்துத்
6. உபநிடதங்களைப் பொறுத்தவரை பல உபநிடதங்களை அவர் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.
7. ஈசோபநிடதத்தின் பதினெட்டு செய்யுட்களையும் மைத்திராயின்றி உபநிடத்தின் ஏழு பகுதிகளில் ஒன்றையும் மொழி பெயர்த்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.
8. வில்சன் என்பவருடன் இணைந்தும் பல ஆக்கங்களை எழுதியுள்ளார்.
9. மொழி தொடர்பான ஒப்பியல் ஆய்வில் ஒரு முன்னோடியாக வில்லியம் ஜோன்ஸ் விளங்கினார். சமஸ்கிருதம், கிரேக்கம், இலத்தீன் ஆகிய மொழிகளுக்கும் தற்கால ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கும் இடையிலான தொடர்புகளையும், பொதுப் பண்புகளையும் அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வாச் கொண்டிருந்தார்.
10. ஒப்பியல் துறையிலே வில்லியம் ஜோன்ஸின் பணி விசாலமானதன்று. அவர் ஒப்பியல் தத்துவம், ஒப்பியல் பொராணிகம், ஒப்பியல் பரநானம், ஒப்பியல் அரசியல் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தியிருக்கவில்லை. அவர் இளமையிலேயே இறந்து விட்டார். இவற்றை ஆய்வு செய்ய வேண்டிய தகமைகளையும் அவர் பெற்றிருக்கவில்லை. ஆயினும் ஒப்பியல்

தொகுதிகளாக வெளிவர்ந்துள்ளன. அவற்றுள் நான்கு பாக்கள் மட்டுமே வேதங்கள் பற்றியன. இருப்பினும் வேதகால சமஸ்கிருதத்தில் அவரை ஒரு புலமையாளராகக் குறிப்பிடுவதற்கு அவை போதுமானாலே என ஆய்வாளர்கள் சுட்டுவார். அதே வேலை வேதத்தில் உள்ள காயத்திரி மந்திரத்தையும் வில்லியம் ஜோன் ஸ் ஆக்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டார்.

- துறையிலே அவரது அபிமானமும், விசாலமான இலக்கிய ஆர்வமும் மாணவர்களைத் தூண்டவல் வாக உள்ளன. அவரது சிந்தனைகளும், கோப்பாடு களும் பலரையும் உற்சாகப்படுத்தின.
12. வில்லியம் ஜோன்ஸ் இளமைப் பருவத்தில் இருந்தே ஒருவனே தேவன் எனும் கோப்பாடுல் நம்பிக்கையுடைவராக வழூப் பழகிக் கொண்டவர். இருப்பினும் பல இந்து தெய்வங்களைப் பற்றியும் உள்ள பாடல்களை அவர் மொழி பெயர்த்துவார். பூசன், சூரியன் போன்ற தேவர்கள் பற்றிய சிந்தனைகள் அவரைப் பெரிதும் கவர்ந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார். நீரில் ஓளிந்திருக்கும் நாராயணன் பற்றிய சிந்தனைகளும் அவருக்கு பிடித்தமானவை. இவை பற்றியுள்ள பாடல்களை இவர் மொழி பெயர்த்துவார்.
- #### 1.7.2 சான்ஸ் வில்கின்ஸ் (Charles Wilkins)
1. இவர் 1785இல் பகவத்கீததையே ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார்.
 2. 1787 இல் கீதோபதேசத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார்.
 3. அனேகமான சமஸ்கிருதக் கல்வெட்டுக் களைப் படியெடுத்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார்.
 4. சமஸ்கிருத மொழியில் இலக்கண ஆய்வுகளைச் செய்தார்.
 5. மகாபாரதத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்ப்புச் செய்தார்.
- #### 1.7.3 எச்.எச். வில்சன் (H.H.Wilson)
1. 1811-1815 வரை இக்கழகத்தின் செயலாளாராக இருந்தார்.
 2. இவர் காளிநாசரின் மேகதூதத்தை 1813 இல் மொழிபெயர்ப்புச் செய்தார்.
 3. பதினெண்ண் மகாபுராணங்களையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பு செய்தார்.
 4. கங்கனாரின் ராஜதரங்கினிய எனும் நூலை 1825 இல் பதிப்புச் செய்தார்.
 5. 1827 இல் இந்து நாடக அரங்கு தொடர்பாக மூன்று பெரிய பாகங்களை எழுதினார்.
- #### 1.7.4 கோல்பூராக் (Colebrook)
1. 1806 -1815 வரை இக்கழகத்தின் தலைவராகவிருந்தார்.
 2. இவர் 1798 இல் ஜகந்நாத தரகபண்ஜனன் எழுதிய விவடவங்கார் ஞாவ எனும் ஆக்கத்தை Digest of Hindu law on Contract and Successions எனும் பெயரில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்தார்.
 3. 1808 இல் அமரகோசத்தின் முக்கிய பதிப்பொன்றை வெளியீடு செய்தார்.
- #### 1.7.5 ஜோன் சார் (John Shore)
1. யோகவஸிட்டம் தொடர்பாக ஆங்கிலக் கட்டுரை ஒன்றை எழுதியுள்ளார்.
 2. இந்துப்பண்பாடு தொடர்பாக ஆறு ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளார்.
- இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக இடையாது நிலைபெற்று வரும் இந்தக் கழகம் சமஸ்கிருத மொழியில் உள்ள சிறப்புமிக்க நூல்கள் பலவற்றை வெளியிட்டுள்ளது. மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நூல்களை தவிர, ஐதரேய பிராமணம், தாண்டியப் பிராமணம், பிரக்ஞான பாராமித (மகாயான பெளத்தர்களின் நூல்), வாமதி என்பவை குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய வேறு நூல்களாகும்.

வில்லியம் ஜோன்ஸ் தனது முயற்சியால் விருத்தி பெற்ற ஆக்கப்படிகளுக்கும், ஆர்வலர்களுடைய முயற்சிகளுக்கும் ஒரு நிறுவனமயமான அத்திவாரத்தை அமைக்கும் நோக்கத்தோடு உருவாக்கப்பட்ட இக்கழகத்திலே தான் இருக்கின்ற காலம் வரைக்கும் தொடர்ச்சியாக பத்து வருடங்கள் நிறுவனராகப் பணிபுரிந்து அதன் வளர்ச்சிக்கு வழி கோவியுள்ளார். இந்து மத நூல்கள் தொடர்பான ஆய்விலே வில்லியம் ஜோன்ஸ் அதிக அக்கறையுடன் ஈடுபட்டார். புராதான இந்துக்களின் அதிநுட்பமான மேதாவிலாசம், எல்லாப் பொருட்களையும் ஆராய்ந் தன்மை ஆகியன இவருக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. இந்தியாவிலே அவர் தனது இல்லத்தில் இருந்து நாள் தோறும் கால்நடையாகவே நான்கு மைகளுக்கு அப்பால் உள்ள கல்கத்தா உயர் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்வார். அவருடைய கல்லறையில் வில்லியம்

ஜோன்ஸ் மரணத்திற்குப் பயப்படாததுடன் கடவுளுக்கு மட்டுமே பயப்படுவார் என்றும், சமத்துவக் கோட்பாட்டை புரிந்து கொண்டவரின் உடலம் இங்கு அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்றும் ஆங்கிலத்திலே எழுதப்பட்டுள்ளது.

1.8 முழுவரை

வைதிக நெறி தொடர்பான மேற்கத்தயவர்களின் ஆய்வுகள் இந்துமத கற்கை நெறிகளில் முக்கிய இடத்தினைப் பெற்று நிற்கின்றன. இந்த அடிப்படையில் இந்துமத இலக்கியங்களை மொழிபெயர்த்தமை, பதிப்பித்தமை, இலக்கண, இலக்கிய ரீதியாக ஆராய்ந்தமை போன்ற இன்னோரன்ன தளங்களில் நின்று தன் செயற்பாடுகளை நகர்த்திச் சென்ற ஆசியவியற் கழகம் இந்துமத இலக்கிய ஆய்வு வரலாற்றில் முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகின்றது.

References

1. Cannon, Garland H.(1964). Oriental Jones: A biography of Sir William Jones, 1746-1794. Bombay: Asia Pub. House Indian Council for Cultural Relations.
2. Cannon, Garland H. (1979). Sri William Jones: A bibliography of primary and secondary sources. Amsterdam: Benjamins.
3. Franklin, Michael J. (1995). Sri William Jones. Cardiff: University of Wales Press.
4. Mukherjee, S.N. (1968). Sri William Jones: A study in eighteenth - century British attitudes to India. London, Cambridge University Press.
5. Official website of The Asiatic Society, History of The Asiatic Society
6. Official website of The Asiatic Society, Presidents of The Asiatic Society
7. Official website of The Asiatic Society, Manuscript Collection of The Asiatic Society
8. Official website of The Asiatic Society, Rare Book Collection of The Asiatic Society

ஈழத்துச் சுத்தர் பாரம்பரியம்

சீவத்துமழ் வித்தகர் சீவ. மகாலிங்கம்

1. சுத்தர்களின் யெல்பு

உலகப் பெரும் மதங்களில் ஒன்றாகவும், உலகில் தோன்றிய முதல் சமயமாகவும் காணப்படுகின்ற சனாதன தர்மமாகிய இந்து சமயத்தில் காலத்துக்கு காலம் பக்தர்கள், ஞானிகள், சித்தர்கள் எனப் பலர் தோன்றி அச் சமயத்தின் பெருமையினை உலகறியச் செய்தார்கள். நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், வடநாட்டு பக்தி நெறியாளர்கள் போன்றோர் பக்தர்களாகவும், சங்கரர், இராமானுஜர், மத்துவர், மைக்கண்டார், அருணந்தி சிவாசாரியர். உமாதி சிவாசாரியார் போன்றோர் தத்துவ ஞானிகளாகவும், பதினெண்ண் சித்தர்கள், நவநாத சித்தர்கள் போன்றோர் சித்த புருஷர்களாகவும் திகழ்ந்தார்கள்.

தமிழில் சித்து என்ற சொல் அருள்விளையாட்டு என்று பொருள்படும். இதனை ஆங்கிலத்தில் மிஸ்டிசிசம் (mysticism) என்ற சொல்லால் குறிப்பர். சித்தர்கள் பெற்றுக் கொள்ளும் அனுபூதி ஞானம் மறைஞானம் என்று அழைக்கப்படும். ஆனால் பரம்பொருளோடு இரண்டற இணைய எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சி அல்லது அம் முயற்சியல் பெறும் அனுபவம்

மறைஞானம் எனப்படும்.

சித்து என்ற சொல் சித்தம் என்ற சொல்லில் இருந்து தோன்றியது, சித்து என்பது, சித்தம், அறிவு, பூரணத்துவம், வெற்றியடைதல் முதலிய கருத்துக்களைக் குறிக்கும். சித்தம், மனம், புத்தி, அகங்காரம் ஆகிய நான்கும் அந்தக் கரணம் எனப்பர். இவற்றில் மனம் ஒன்றை நினைக்கும், புத்தி நிச்சயிக்கும், அகங்காரம் முனைப்பைத் தோற்றுவிக்கும். சித்தம் இம் மூன்றுக்கும் காரணம் ஆகும். அந்தக் கரணங்களின் செயற்பாடுகள் பற்றி அகத்தியரின் அனுபோக சூத்திரம் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

மனம் புத்தியகங்காரம் சித்தத்தாலே
வாரணமாய் நடாத்திவைத்த கர்மத்தாலே
வந்தத்தா நோயதவு மனிதர்க்கமோ

திரையற்ற நீர்போல சிந்தை தெளிந்த நிலை சித்தர்களின் நிலை, இந்நிலையில் சித்தமும் இல்லை, செயலும் இல்லை. இதனை மோன நிலை எனவும் கூறலாம். இதனைத் திருமூலர் செத்தார் நிலை எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

“சிந்தையிலே களாக்கமற்றவன் சித்தனாவன்”
-அகத்தியர் குருநூல் முப்பு-

“சிந்தை தெளிந்திருப்பவன் அவனே சித்தன்
செகமெஸ்லாம் சிவமற்றே யறிந்தோன் சித்தன்”
-வான்மிகி சூத்திரம்-

சித்தி என்ற சொல்லுக்குப் பேறு (நுல்வாய்ப்பு) என்ற பொருளும் உண்டு. உலகம் என்பது உயர்ந்தவரையே குறிப்பது போல பேறு என்பது இறை கிளைவுப் பண்பாகிய விழுமிய வாய்ப்பினையே குறிக்கும் எனலாம். எனவே இப்பேற்றை அடைந்தவனைச் சித்தன் எனக் கூறலாம்.

சாலோகம், சாமீபம், சாருபம், சாயுச்சியம் ஆகிய நான்கையும் நால்வகை முத்திகள் என்பர். இவற்றில் முதல் மூன்றும் பதமுத்தி எனப்படும். சாயுச்சியம் பரமுத்தியாகும். மாயாகாரியப் பொருளாகிய பாசத்தின் தன்மையை உணர்ந்து, மூலமலமாகிய ஆணவத்தால் விளையும் மதமற்று, யான் எனது என்னும் செருக்கற்று, அவை அனைத்தையும் அருள் நினைவால் மாற்றி, அப்பேர்நியுப் பெருங்கருணைப் பொருளோடு இணையும் நிலை பெற்றவர் சிவசித்தராவர்.

பதமுத்தி மூன்றும் பழுதன்று கைவி
முதமுற்ற பாச இருளைத் துறந்து
மதமற்றெனதியான் மாற்றிவிட்டாங்கே
தீதி முற்றவர்கள் சிவ சித்தர் தாமே
-திருமந்திரம்-

எனவே திருமூலரின் கருத்துப்படி சாயுச்சிய நிலை பெற்றவர் சித்தர் என்பது தெளிவு.
“எழும்பாமல் வாசனையைக்
கொன்றோன் ஞானி
ஏகாமல் வாசனையை
யழுத்தோன் சித்தன்”
-சட்டை முனிச் சித்தர்-

வாசனை என்பது கர்மவினையாகும். இதன் கீல்பு பிறவி தோறும் தொடர்வதாகும். இதனை எழும் பாமல் தடுப்பவன் ஞானி எனவும், ஏகாமலேயே தடுப்பன் சித்தன் எனவும் சட்டை முனிச் சித்தர் குறிப்பிடுகின்றார்.

கடவுளைக் காண முயல் பவர் களைப் பக்தர்கள் என்றும் கடவுளைக் கண்டு தெளிந்தவர்களைச் சித்தர்கள் என்றும் தொ.பொ.மீனாட் சிசந்தரனார் வேறுபாடு காட்டுகின்றார். பக்தர் என்பவர் சமய உணர்வோடு வாழ்பவர். குறிப்பிட்ட தெய்வ வணக்கம் உடையவர். உருவ வழிபாடு உடையவர், கோயில் தோறும் சென்று உள்ளம் உருகி இறைவனைப் பாடிப் பணிபவர். சமய சின்னாங்களை அணிபவர்.

“ஆருவதும் பாருவதும் ஆனந்தமாக
நினைத்தேடுவதும்
நின் அழியார் செய்கை பராபரமே”

என்ற தாயுமானவர் வாக்கிற்கு அமைய வாழ்பவர்கள் பக்தர்கள். சித்தர்களோ சமயம் என்ற எல்லையைக் கடந்தவர்கள். அருவாக உலகைங்கும் விரிந்துள்ள உயிரில் இறைமையைக் காண்பவர்.

“உள்ளம் பெருங்கோயில் உண்டும் பாலயம்”
என்னும் கோட்பாட்டினர்.

குழுஉக்குறிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் முறையைச் சித்தர்களே அறிமுகம் செய்தார்கள். சாதாரண நிலையில் உள்ளவர் கு எளிமையாகத் தோற்றும் அளிக்கும் சொற்களால் ஆழ்ந்த பொருளைப் பொதிந்து வைத்துப் பாடுவர் சித்தர்கள். இதனை ஏமாற்றும் எளிமை எனக் குறிக்கலாம்.

மாங்காய்ப் பாலுண்டு மலைமேல் இருப்பேர்க்குத்
தேங்காப் பாலேதுக்கடி? குதம்பாய்
தேங்காய்ப் பாலேதுக்கடி

-குதம்பைச் சித்தர்-

யோக மார்க்கத்தின் வழி நின் ரு
குண்டலினியை ஆறு ஆதாரங்களினுடாகப்
புருவநடுவிற்கு கொண்டு சென்று யோகிகள்
அமிர்தத்தைச் சுவைப்பர். இச் செயலை உச்சியில்
பிச்சைசயடுத்தல் என்பர். இவ் அமிர்தத்தை தான்
மாங்காய்ப்பால் எங்கிறார் குதம்பைச் சித்தர்.
சித்தர்கள் குண்டலினியை யோக சத்தியாக
மாற்றுவார்கள். உலகியல் போகங்களை
அனுபவிப்பதே வாழ்வின் நோக்கம் என்று
வாழ்பவர்கள் ஜீவ சக்தியாகிய குண்டலினியைப்
போக சக்தியாக மாற்றிவிடுவார்கள். இதனைத்
தேங்காய்ப்பால் எங்கிறார்.

சித்தர்கள் மக்களிடம் உள்ள குறைபாடுகளை
வெளிப்படையாகவே கண்டித்தார்கள். இறைவன்
பெயரைச் சொல்லி பணம் பறிக்கும் போலிவேட
தாரிக்கணச் சாமினார்கள். சமயமூலம் பூச்சிக்கொண்டு
தாங்கள் கடவுளின் பிரதிநிதிகள் என்று கூட நாடகம்
ஆடும் கயவர்களின் செயல்களைச் சமுதாயத்திற்கு
அம்பலப்படுத்தினார்கள்.

ஓயாமல் பொய் சொல்வார், நல்லோரை
நிந்திப்பார், தாயாரை வைவார், சதி ஆயிரம்
செய்வார், சாத்திரங்கள் ஆயார், பிற்க்கு உபகாரம்
செய்யார், தம்மை அண்டினாவர்க்கு ஒன்றும்
ஈயார். வாதுக்கு சன்னடைக்குப் போவார்,
வழக்குறைப்பார், தீதுக்கு உதவியும் செய்திவோர்,
நான், எனது என்ற அகங்கார மமகாரத்தை நீக்க
மாட்டார், கோபத்தைத் தள்ள மாட்டார் என்று
மக்களிடையே உள்ள குறைபாடுகளையெல்லாம்
சுட்டிக்காட்டிச் சாடுவார்கள் சித்தர்கள்.

இவர்கள் மக்களுடைய நல்வாழ்விற்கும்
மனித மனத் திற்கும் பல அறிவுரைகளை
வழங்கியுள்ளார்கள். பேய்போல் திரிந்து பிணம்
போல் கிடந்து இட்ட பிச்சையெல்லாம் நாய் போல்
அருந்தி, நரிபோல் உழுன்று நன்மங்கையரைத்
தாய்போல் கருதித் தமர்போல் அனைவர்க்கும்
தாழ்வை சொல்லிச் சேய்போல் இருக்கும்
சித்தர்கள் தமக்கெனத் தனிவழி வகுத்துக்
கொண்டதோடு அமையாமல் தமிழ் மொழிக்கும்
மக்கட் சமுதாயத் திற்கும் பலவகையில்
பெருந் தொண்டு ஆற்றியுள்ளார்கள்.
பூரணத்துவமான அறிவைப் பெற்ற இவர்கள்
இலக்கணம், மருத்துவம், சோதிடம், தத்துவம்
சார்ந்த ஏராளமான நூல்களைத்
தந்துள்ளார்கள்.

இறையருளைப் பெறுவதற்கு நான்கு பெரும்
படைகளை மணிவாசகர் திருவாசகத்தின்
திருப்படை எழுச் சியிலே சித்தரித்துக்
காட்டுகின்றார். தொண்டர்கள், பக்தர்கள்,
யோகிகள், சித்தர்களே இவரது படையணியில்
பணியாற்றுபவர்கள். வஜராயுதத்துக்கு ஒப்பான
சித்தர்களை படையின் இறுதி அணியிலே
வரும் படி வரிசைப் படுத்தித் தருகின்றார்.
அஞ்ஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தைப்
பெறுவதற்கு வழிகாட்டும் படை அணியிலே
சித்தர்களுக்கு மணிவாசகர் சிறப்பிடம்
கொடுக்கின்றார்.

தொண்டர்கள் தூசிசெல்வீர், பக்தர்கள் சூழப் போகீர்
ஒண்டிறல் யோகிகளே பேர் அணி உந்திர்கள்
தீண்டிறல் சித்தர்களே கடைக்கூண்டு செய்மின்கள்
அண்டர்நாடு ஆள்வேம்நாம் அண்ணப்பட வராமே
-திருவாசகம், திருப்படையெழுச்சி-

2. ஈழத்தீல் சித்தர் பாறம்பரியம்

இலங்கையைச் சிவபூமி எனத் தவயோகி திருமூல நாயனார் தனது தமிழ் மந்திரமாகிய திருமந்திரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இலங்கையின் நான்கு திசைகளிலும் மிகத் தொன்மைக்காலம் தொட்டு ஈஸ் வரங் கள் (சிவ ஆலயங்கள்) இருந்தமைக்கான சான்றுகளை வரலாற்று நூல்களில் இருந்து அறியமுடிகிறது. வடக்கில் நகுலேஸ்வரம், கிழக்கில் கோணேஸ்வரம், மேற்கில் திருக்கேதீஸ்வரம் தெற்கில் சந்திரசேகரேஸ்வரம், வடமேற்கில் முன் னேஸ்வரம் ஆகிய சிவஸ்தலங்கள் இருந்தன. அந்நியர்களுடைய படையெடுப்பினால் சிவஸ்தலங்கள் அனைத்தும் சேதமுற்றன. சந்திரசேகரரேஸ்வரம் தவிர்ந்த ஏனைய தலங்கள் மீண்டும் புணருத்தாரனாம் செய்யப்பட்டு அருள் ஓளி வீசும் தெய்வீத் தலங்களாக இன்றும் மினிர்கின்றன.

திருக்கேதீஸ்வரத்தின் மீது திருஞானசம்பந்தரும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும், திருக்கோணேஸ்வரத்தின் மீது சம்பந்தரும் அருணகிரியாரும் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்கள். இலங்கையின் தென் மாகாணத்தில் இருக்கும் கதிர்காம முருகனின் திருத்தலம் எல்லா இன மக்களாலும் வழிபடப்படும் அருள்மிக்க தலமாக இன்றும் மினிர்கிறது. கதிர்காமத் திருத்தலத்தின் மீது அருணகிரிநாதர் சந்தத் தமிழில் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

சீவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்த ஞானச செல்வர்களாக வாழ்ந்த சித்த புருஷர்களின் சமாதிக் கோயில் கள் ஈழத்தின் நான்கு திசைகளிலும் காணப்படுகின்றன. வடக்கே யாழ்ப்பாணத்தில் நீராவியழியில் கடையிற் சுவாமிகளின் சமாதியும், கிழக்குத் திசையில்

காரைதீவில் சிந்தானைக் குடிகளின் சமாதியும், கொழும்பு முகத்துவாரத்தில் பெரியானைக் குடிச் சுவாமிகளின் சமாதியும், மத்தியில் மலையகத்தின் நாவலப்பிட்டி குயின்ஸ்பரியில் நவநாதச் சித்தர் சமாதியும் காணப்படுகின்றன. ஈழத்துச் சித்தர் பரம்பரைக்கு மூலவர்களாகிய சுவாமி முத்தியானந்தர், சுவாமி சின்மயானந்தர், சுவாமி நிரஞ்சனானந்தர் ஆகிய மூவரும் பாரத நாட்டிலிருந்து ஈழத்திற்கு வருகை தந்தார்கள் என கர்ணபரம்பரைச் செய்திகள் கூறுகின்றன. முத்தியானந்தரே கடையிற் சுவாமிகள் எனப் பெயர் பெற்றவர். சுவாமி சின்மயானந்தர் மரபில் வந்தவர்களே கந்தர்மடம் வேதாந்த மடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். சுவாமி நிரஞ்சனானந்தர் பரமகுரு சுவாமிகள் என்ற பெயருடன் வாழ்ந்து வந்தார். “கோரக்கச் சித்தர்” இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதியில் திருக்கோணமலையில் சமாதி அடைந்ததாகவும் குறிப்புகள் உண்டு.

(1) கடையிற் சுவாமிகள்

இவர் 19ஆம் நூற்றாண்டில் பௌக்களுரில் நீதவாணாகக் கடமையாற்றியவர், ஸீ நரசிங்க பாரதியார் முத்தியானந்தர் என்னும் தீட்சா நாமத்தை விவருக்கு வழங்கினார்.

ஆதிகடை நாதன் என்று ஆரா அன்புடன் கொண்டாடும் அருள் வள்ளலாக கடையிற் சுவாமிகள் திகழ்ந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு ஞான பரம்பரை தோன்றுவதற்கு இவர் மூலவராக இருந்தமையால் இவரை ஆதிகுருவென்று அனைவரும் போற்றுவர். யாழ்ப்பாண நகரில் இருக்கும் பெரிய கடைப் பகுதியையே இவர் செயிப்பிடமாகக் கொண்டமையால் கடையிற் சுவாமிகள் என்று அழைக்கப்பட்டார். யோகர் சுவாமிகள் நல்லூர் வீதியில் சுஞ்சாரம் செய்தபோது செல்லப்பா சுவாமிகளைச் சந்தித்தார். கடையிற்

சுவாமிகள் ஒரு ரூபா பணத்தை வெற்றிலையில் வைத்து மடித்துச் செல்லப்பா சுவாமியிடம் கொடுத்து குடையை அவரின் தலையில் வைத்து அசைத்து ஓடும்படி ஏவி விட்டார். இதுவே செல்லப்பா சுவாமிகளுக்கு கிடைத்த குரு உபதேசமாகக் காணப்படுகிறது. கடையிற் சுவாமிகளது அக்காலத் திருக்கோலத்தை அவரது சீடர்களில் ஒருவரான குழந்தை சுவாமிகள் பின்வரும் பாடலிலே தெளிவாக விளக்குகின்றார்.

பெரிய கடை நாதன் பித்தன் திருக்கோலம்
கரியவர்ணச் சீலை கருந்தோலான சால்வை
துரியாதீதப் பொட்டுத் துலங்க நடைமெட்டுச்
சரியாயறிந்தேத்தித் தழழுத்தாட்படுவீரே

யோகர் சுவாமிகள் தாம் பன்னிரெண்டு வயதுச் சிறுவனாயிருந்தபோது கடையிற் சுவாமிகளைக் கண்டதாகக் கூறியுள்ளார்.

“கடையிற் சுவாமிகள் சிவபோகத்தைப் புசித்தவர். அவரோடு ஒப்பிடும்போது நாமெல்லாம் எங்கே? கிருஷ்ண பரமாத்மா போல் வீலைகளைப் புரிந்துள்ளார். அவர் நன்மை தீமைக்கு அப்பாற்பட்டவர். அவரை ஒருவரும் குறைசொல்வது கிடையாது² என யோகர் சுவாமிகள் கடையிற் சுவாமிகள் பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

அன்பர் கள் பலர் அனுபவித்த துன்ப துயரங்களில் இருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றினார். “தம்மை அடைந்த மெய்யடியாரிடையே சாதி பேதும், உயர்வு, தாழ்வு, செல்வர், வறியவர் என்ற வித்தியாசம் பாராது எல்லோருக்கும் ஒரேவித கருணை காட்டி அவர்களது உடல் நோய்க்கும் உள் நோய்க்கும், வறுமைக்கும் பரிகாரம் செய்வதில் அநுக்கிரகங் காட்டி தொடர்க்கவே அடியார் கூட்டப் பெருகிறது”³

இவர் 1882 ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் பெளர் ணமி தினத்தில் சமாதியடைந்தார். நீராவியாடியில் இவருடைய சமாதிக் கோயில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

(2) செல்லப்பா சுவாமிகள்

நல்லூர் முருகப் பெருமான் ஆலய முன்றலில் அமைந்திருக்கும் தேர்முட்டிப் படியில் வாசம் செய்தவர் செல்லப்பா சுவாமிகள். இறைபுக்தி கூடிய பித்தரைப் போல் உண்மத்தும் கொண்டு திரிந்தார். அகத்திலே இறையொளி கண்ட மாபெரும் சித்தர், நிட்டை கூடி நிர்விகறப் சமாதி எய்திய யோக புருடர். சித்தம் முழுவதும் சிவமயமாகக் காட்சி தந்த செல்லப்பா சுவாமிகளின் உண்மை நிலையறியாத பிரபஞ்சமயக்கத்தில் வாழும் மக்களில் பலர் அவரை விசர்ச் செல்லப்பா என்று அழைத்தார்கள்.

செல்லப்பா சுவாமிகளின் ஞானத்தொடர்பு யோகர் சுவாமிகளின் வாழ்வை முழுமையடையச் செய்துவிட்டது. செல்லப்பா சுவாமிகள் தமது சீடரை நாபோறும் பரீட்சித்து அவர் பக்குவ நிலையைக் கண்டு ஞானத்தை உணர்த்தத் தொடங்கினார். நல்லூர்த் தேரடியில் தமது குருவாகிய செல்லப்பா சுவாமிகளின் மேற்பார்வையில் யோகர் சுவாமிகள் நாற்பது நாள் தவமிருந்தார்.

நல்லூரத் தேரடியில் வீற்றிருந்த செல்லப்பா தேசிகர் நான்கு மகா வாக்கியங்களை அருளினார்.

1. ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை
2. முழுதும் உண்மை
3. எப்பவோ முழுந்த காரியம்
4. நாமறியோம்

யോകർ സ്വാമികൾ അനുസരിച്ച് നന്ദിനിത്തണ്ണെയിലും അമുഖാവാക്കക്കിയാംഗങ്ങൾ നൂർഹുക കണക്കാൻ ടിടാംകൾിൽ പാരിക്കപ്പ് പെற്റിരുക്കിണ്റുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ മകാവാക്കക്കിയാംഗങ്ങൾിൽ മാപാധ്യമേ ധോകർ സ്വാമികൾ അനുസരിച്ച് നന്ദിനിത്തണ്ണെപ്പ് പാടാംകൾ.

പധിരുമ്പ് മൊഴിയിലമൈന്ത ഇംഗ്ലീഷ് മകാവാക്കക്കിയാംഗങ്ങൾ മധുലൈയിൻ കൈയിലും പൊറ്റിക്കിണ്ണാം പോലെ പലരുമ്പ് സാമാജികമാക്കക്കുന്നതുകിണ്റുണ്ട്. ആണാലും മോൺന്തിക്കുമ്പ് മുനിവരുമ്പ് ഇവർന്തിനും പൊരുങ്ങൾ മുർഹുമ്പ് ഉണ്ണരാർ. മുമുഖതുമ്പ് ഉണ്ണംമൈയെന്നുമ്പ് മന്ത്രിത്തുക്കുതു മുതൻ മുതലുകൾ കണ്ടറിന്തു കൂറിയ ചെല്ലല്ലപ്പ് തേസിയുടും പലനാട്ട് പദ്ധക്കുക്കുന്നു കുറു കീട്ട് മുരൈമൈയിലും തെരിന്തു കൊണ്ടു ചിവയോക സ്വാമികളുമ്പ്

“മുമുക്ഷുമുണ്ണമൈയെന്നു മുനിക്കാൻ മൊഴി എമുതിക്കുകാട്ടിട്ടും എന്നാലിക്കേശ്വരമോ”
എന്നുമുണ്ട്

“ചെപ്പ് മുമ്പാതനാ തന്കമേ തന്കമും
ചെല്ലല്ലപ്പൻ തിരുവാക്കുത്ത തന്കമേ തന്കമും”
എന്നുമുണ്ട് കൂറിയിരുക്കിണ്റുണ്ട്.

“ഇംഗ്ലീഷ് മകാവാക്കകൾ എമുതുവിപ്പുത്രംകുമ്പ്, വാധാരപ്പ് പേശവത്രംകുമ്പ് മൊഴികൾല്ല. കീവെ ഉണ്ണര്ന്തുണ്ണര്ന്തു ഉണ്ണര്വൊടുങ്കി നിന്റുമുന്തുരുവിയും ഉണ്ണര്വെറുമാന്തിരാംകൾ⁴. ചെല്ലല്ലപ്പാ സ്വാമികൾിൽ നിന്നെന്നവാലയുമ്പ് നബ്ലൂസ് മുരുകൻ കോമിലുക്കു മുൻപാക ഉണ്ണാ പിരതാനാ വീതിക്കു തെരുകുപ്പ് പുരുഷാക അമൈന്തുണ്ടാതു.

(3) ധോകർ സ്വാമികൾ

കരുണാന്തരേ വഴിവാനാ കടവുണ്ണിൻ കരുണാന്തരേകൾക്കുന്നരൈവെയാകുമ്പ്. പക്കുവമാനാ ആഞ്മാക്കൾ ആംട്ടുകൊണ്ടു അനുംതിച്ചുണ്ട്

പൊരുട്ടു കിരൈവൻ കുറു മുർത്തമായ മഞ്ഞണിലേ എമുന്തരുളുവാൻ എൻ്റേ നമതു ചുമ്പുകൾ കൂറുകിണ്റുണ്ട്. ചിവപെരുമാണേ ചെല്ലല്ലപ്പ് മുർത്തമായ നബ്ലൂസ് തേരുമുട്ടുപ്പ് പദ്ധയിലിരുന്തു അണിത്ത അനുംതാടാടലൈയെല്ലാമ്പു ധോകർ സ്വാമികൾ നാണ്കു അനുപവിത്തുണ്ടാർ. ചർക്കുവാധമൈന്തു ചെല്ലല്ലപ്പ് തേസിക്കർ, “ആരടാ നീ? തേരടാ ഉണ്ട്? തീരടാ പന്ത്രു? പാരടാ വെണിയിലും?” എൻ്റുമും വാശക തീക്കൈയാണിത്തു ധോകർ സ്വാമികൾ ആംട്ടുകൊണ്ടാർ.

ധോകർ സ്വാമികൾ പിന്നവരുമ്പ് തന്തു നന്ദിനിത്തണ്ണെപ്പ് പാടാംകൾിൽ കിവർന്റെരുക്കുക്കുതു കുറിപ്പിട്ടുണ്ടാർ.

1. കുറുത്തിലും നിന്നെന്നുന്തുരുകിക്കുകൈക്കപ്പെട്ടു തൊണ്ടപ്പ് വരുന്ത്തമെലാന്ന് തീരക്കുമ്പ് വഴിവേലും തിരുത്തലുത്തിലും തേരുഡയിലും തേസിക്കണക്കുക കണ്ടു തെരിശിത്തേൻ ആരടാ നീഡേണ്റ്റാൻ അവൻ.

2. തന്നെന്നയരിയത് തവമുന്നുരുമ്പ് മാതവരൈ അണ്ണെന്നയെപ്പ് പോ ലാതരിക്കു മാറ്റുമുകൻ -
സന്നിതിയിലും തേരുഡയിലും തേസിക്കണക്കുക കണ്ടു തെരിശിത്തേൻ തേരടാവും എന്നുന്നാൻ സിരിത്തു.

3. വണ്ണുപ്പു പണ്ണശെമ്പ്യുമ്പ് വണംപെരുകു നബ്ലൂസിലും പിഞ്ഞുമെന്തുവരുമേണിനെല്ലക്കുക്കു-കൊണ്ണുമേഉമും തേരുഡയിലും തേസിക്കണക്കുക കണ്ടു തെരിശിത്തേൻ തീരടാ പന്ത്രുന്നാൻ സിരിത്തു.

ധോകർ സ്വാമികൾ ചെല്ലല്ലപ്പാ സ്വാമികൾ എയെ തമതു തായ്, തന്ത്രതു, കുറു, തെയ്വമും എല്ലാമാക്കുകൈക്കുകൈകേ മീണാ അമൈമെയാനാർ.

“தனது குருவின் திவ்விய பார்வையாலே சென்ம மலமெல்லாம் தீர்த்தனர், நல்லூர் வீதியிலே தன் கரத்தால் தொட்டு, வெட்ட வெளியில் விட்டனர். சதுர்வித உபாயத்தாலும் சீடரைத் தானாகச் செய்தனர். சீடரும் ஆசான் அருளால் ஆசானாயினர்”⁵.

குரு தனது சீடரைப் பல்வகைச் சோதனைகளுக்கு உள்ளாக்கிப் பதப்படுத்தினார். “விடுவாய் விடுவாய் வினை யாவையுமே” என்ற கந்தரநுட்பதி வாக்கிற்கு அமைய யோகர் சுவாமிகளின் கன்ம வினைகள் அனைத்தும் பொசாங்கினா. ஞானவொளி வீச் ஆரம்பித்ததும் சிவானந்தம் மேவிட்டது. சிவயோகியாயும், சிவஞானியாயும், சீவன் முத்தராயும் விளங்கிய சிவயோக சுவாமிகள் நடமாடும் கோயிலாக இருந்து நமது மக்களிடம் ஞான ஒளியைப் பற்பினார்.

அருளையேதாரகமாகக் கொண்டு பாடப்பெற்ற பல தோத்திரப் பாடல்கள் ‘நற்சிந்தனை’யிலே காணப்படுகின்றன. ஈழம் வாழ சைவப் பெருமக்களின் தேசக் கோயிலாகத் திகழும் நல்லூர் முருகன்மீது பாடிய பாடல்கள் ஒரு பூங்கொத்துப் போன்று இந்நூலில் தொகுக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. அருள் மேனி தாங்கி அவனியிலே உலாவிய யோகர் சுவாமிகள் நல்லைக் கந்தனின் திருவருளையும் செல்லப்பா சுவாமிகளின் குருவருளையும் ஒருங்கே பெற்றவர். இவர் நல்லூரான் மீது பாடிய பாடல்கள் முருகப்பெருமானின் திருவருளை அனைவருக்கும் உணர்த்தி நிற்கும் ஞானப் பாடல்களாகக் காணப்படுகின்றன.

மெய்யெழயார்கள் நல்ல மலரெடுத்து நல்லூரை நாடிப்போய் நல்ல மனத்தோடு வணங்கினால்

நல்லூர் முருகன் தோகை மயில் வாகனத்தில் வந்து அழயார்களுக்கு காட்சி கொடுப்பான். ஞான பண்டிதனின் அருட்பார்வைக்கு உட்பட்ட அழயவர்களின் சிந்தை தெளிந்துவிடும். அகத்திலே தெய்விகம் பிரகாசிக்கும். அகத்துறையும் அழகனாகிய அலங்காரக் கந்தனைத் தூய உள்ளத்துடன் சுரணாகதியாகப் பற்றிப் பிடித்து வணங்கினால் சித்தம் அழகாகிவிடும், செயல் கள் யாவும் தெய்வீகமாகிவிடும்.

நல்ல மலரெடுத்து நல்லூரை நாடிப் போய் நல்லமனத்தோடு நாம்பணிந்தால் - நல்லமயில் ஏறிவந்து காட்சி கொடுப்பான் எழில்முருகன் தேறிவிடும் சிந்தை தெளி.

சித்தர்கள் நடமாடிய திருத்தவங்கள் தெய்விக அருள் வீசும் பெருங்கருணைத் தேக்கங் களாகவே திகழுகின்றன. செல்லப்பா சுவாமிகள் தவம் செய்த நல்லூரை நாம் வலம் வந்து வணங்கினால் உலகியல் வாழ்வில் நாம் அனுபவிக்கும் துன்பங்கள் அனைத்தும் ஆதவனைக்கண்ட பனிபோல் அகன்றுவிடும்.

1. எந்நாளும் நல்லூரை வலம்வந்து வணங்கினால் கிட்ர்கள் எல்லாம் போமே
2. அந்நாளில் ஆசான் அருந்தவம் செய்த திடம் அதுவாதலாலே அதிசயம் மெத்த உண்டு.

நமது சொந்த வாழ்வில் ஏற்படும் துன்பங்கள் நீங்குவதற்கு மட்டுமல்லாது நமது நாட்டைப் பீடித்திருக்கும் பீடைகள் நீங்குவதற்கும், மக்களிடையே சாந்தியும், சமாதானமும் ஏற்படுவதற்கும் நல்லூரானைக் கும்பிட்டுப் பாடவேண்டும் என்கிறார் யோகர் சுவாமிகள்.

நல்லூரை கும்பிட்டு நீபாடு - அதனாலே
நாட்டிலுள்ள பிணிகள் ஓடும்.

இன் உருகினால்தான் உள்ளத்தில் ஆன்ம
ஒளி கிடைக்கும். சீவனுக்குள்ளே சிவமணம்
பூக்கும்.

"யானும் பொய் என் நெஞ்சும் பொய் என்
அன்பும் பொய் ஒனால் வினையேன்
அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே"

என்று மணிவார்த்தையாகிய திருவாசகமும்
குறிப்பிடுகிறது. கல்லுக்கூட உருகினாலும்
சிலபேருடைய கல்லெஞ்சும் என்றும் உருகாது
என்பதைத் தாடுமான சுவாமிகள்

"கல்லேனும் ஜய ஒரு காலத்தில் உருகும்
என் கல்லெஞ்சும் உருகவில்லையே"
எனப் பாடுகின்றார்.

நல்லைக் கந்தன் ஞான குருவாக வந்தால்
நம்மைச் சரியாகவே வழிநடாத்துவான். கல்லைப்
போல இருக்கும் எனது மனம் கசிந்துருகி
வழிபடவும் பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெறவும்,
பிறவி நோய் நீங்கவும் நல்லூரான் வழிகாட்டல்
வேண்டும் என்ற யோகர் சுவாமிகள் தனது
நற்சிந்தனைப் பாடலிலே வேண்டுகின்றார்.

நல்லைப் பதிக்கரசே நல்லைப் பதிக்கரசே
நல்ல வழிகாட்டி நாயேனை யான்மட்டா
கல்லை நிகர்த்த மனங்க கரையவருள் தந்திடா
எல்லையென்றோவின்தேவெனையிருத்திவைத்திடா

அஞ்ஞானமாகிய இருளினால் ஒளி மழுங்கிய
கண்களை ஞானம் என்கிற துலக்குமாற்றல்
வாய்ந்த குருவியினால் திறக்கவல்ல திறமையாளன்
எவனோ அவனோ குரு என இந்துக்களின் ஞானக

களஞ்சியமான உபநிடதங்கள் கூறுகின்றன.
யோகர் சுவாமிகள் தனது ஞானக் கண்ணைத்
திறந்த தனது குருநாதராகிய செல்லப்பா
சுவாமிகளின் அருட் சிறப்பினை எங்கள் குருநாதன்
என்ற தலைப்பில் பாடியுள்ளார்.

என்னையெனக் கறிவித்தான்

எங்கள் குரு நாதன்

இணையுடையன்தலைவழ்தான்

எங்கள் குருநாதன்

அன்னை பிதாக் குருவான

எங்கள் குருநாதன்

அவளியென்றாம்மாலைவழ்தான்

எங்கள் குருநாதன்

முன்னை வினை நீக்கிவிட்டான்

எங்கள் குருநாதன்

முவருக்கு மறியவொன்றோன்

எங்கள் குருநாதன்

நன்மை தீமையறியாத எங்கள் குருநாதன்

நான்தனைய் விளங்குகின்றான்

எங்கள் குருநாதன்

உடல் அழிவிற் குரியது. ஆன் மா
அழிவில் லாது, ஆன் மா நீரில் நனைவதும்
இல்லை, நெருப்பில் ஏரிவதும் இல்லை, வெயிலில்
காய்வதும் இல்லை, குளிரில் நடுங்குவதும்
இல்லை. இவை அனைத்தும் தேகத்துடன்
பந்தப்பட்ட ஆன்மாவிற்குரியவை என்று கிழஞ்சன
பரமாத்மா பகவத் கீதையிலே ஆன்மா பற்றி
அருச்சனானுக்கு விளக்குகிறார். ஆன் மா
அழியாதென்று குருநாதன் கூறிய உபதேச
மந்திரத்தை நான் என்றுமே மறக்கவில்லை.
"யாமிருக்கப் பயம் ஏன்?" என்று அபயகரம் காட்டி
அருள் பாலிக்கும் நல்லைக் கந்தனை தஞ்சம் என
அடைந்து விட்டேன். பஞ்சம் வந்தாலும், படைகள்
வந்தாலும், பாரெல்லாம் வெந்தாலும் ஆறுமுகன்

துணையிருக்கும் வரை அச்சம் கொள்ளத் தேவையில்லை.

1. ஆன்மா அழியாதென்று

அன்றெனக்குச் சொன்ன மொழி
நான் மறந்த போவேனோடி - கிளியே!

நல்லூரான் தஞ்சமெடி

2. பஞ்சம் படை வந்தாலும்

பாரல்லாம் வெந்தாலும்
அஞ்சவமோ நாஸ்களாடி - கிளியே!

இந்முகன் தஞ்சமெடி

யோகர் சுவாமிகள் ஜம்பதாண்டுகளுக்கு மேற் சிறந்த சித்த புருஷராக விளாங்கியதோடு நாவலர் வழியைப் பின்பற்றிச் சைவசவமய பரிபாலனமும் செய்துவந்தார். சித்தர் மரபும், வேதாகம மரபும் நாயுமானவரிடத்திற் போன்று இவரிடமும் சங்கமமாயின. சுவாமிகள் திருமுறைகளை முறையாக ஒதியும் ஓதுவித்தும் அவற்றுக்கு வகுப்புக் களை நடாத்தி வந்தும், பராண படனத்திற்குப் புத்துயிர் கொடுத்தும் சித்தாத்த சாத்திர வகுப்புகளை நடாத்துவித்தும் சைவ சமய பரிபாலனம் செய்து வந்தார். பன்னிரு திருமுறைகளில் தெய்வ வாசகமாகிய திருவாசகத்தில் இவருக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு உண்டு. சுவாமிகளின் உள்ளம் திருவாசகத்தில் தினைத்திருந்தமைக்கு பின்வரும் அவருடைய நந்திந்தனைப் பாடல் சான்றாகக் காணப்படுகிறது. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஆட வல்லானாகிய ஆனந்தக் கூத்தன் மீது தில்லையிலே பாடிய 'கண்டபத்தை தீது ஞாபகலுட்டுகிறது.

பொறிவழியே போய்ப்புகுந்து புலம்பித் திரிவேலை நெறிவழியே நிறுத்தி நீயே நானென்று உரைத்த பெரிவனைப் பித்தனைனாப்பிரர்ஷேம் பூருபானைச் சூரைபோழின்கூழ்நங்கலை நக்கத் தேஷமிக்கண்ணே

(4) பெரியானைக் குட்டிச் சுவாமிகள்

சித்த புருஷர்கள் தாமரை இலைத் தண்ணீர்போல உலகத்தோடு ஒட்டியும் ஓட்டாமலும் வாழ்ந்து வருவார்கள். சித்தர்களின் தன்மை எந்தகையது என்பதைக் 'கைவல்யத்திலே வரும் பின்வரும் பாடல் தெளிவாகக் கூறுகிறது.

காமமாதிகள் வந்தாலும் கணத்திற்போம்

மனத்திற் பற்றார்

தாமரை இலைத் தண்ணீர் போல்

சகத்தொடுங் கூழவாழ்வார்

பாமரர் எனக்காணப்பார்பண்டித்திறமை கட்டார்
ஊமருமாவாரு உள்ளத்துவமையாம்ஜீவன் முத்துர்.

பெரியானைக் குட்டிச் சுவாமிகள் மிக இளம் பராயத்தில் கண்டியில் வசித்ததாக அறிய முடிகிறது. கண்டிக் கடைவீதியிலே சிறு பையனாகச் சுற்றித் திரிந்தார். சலவைத் தொழிலாளி ஒருவரின் வளர்ப்பு மகனாக வாழ்ந்து வந்தார். சிறுவயதிலே உடைகளின் அழுக்கைப் போக்குவதிலே வல்லவரான சிறுவன், பெரியானைக் குட்டிச் சுவாமிகள் ஆனதும் எத்தனையோ ஆன்மாக்களின் மன அழுக்கைப் போக்கினார். இவர் உலக மக்கள் தம்மை நெருங்காதவாறு தம்மை மறைத்தே வாழ்ந்து வந்தார். இளமைப் பராயத்தில் கண்டிட ஸ்ரீகதிரேசன் கோயிற் படிகளில் தங்கியிருந்து சாதனைகளில் ஈடுபட்டார். சிந்தானைக் குட்டிச் சுவாமிகள் பெரியானைக் குட்டிச் சுவாமிகளின் முதன்மை கிளியராகத் திகழ்ந்தார். இந்தியாவில் கிருந்து வருகைத்தந்த கண் பார்வையற்ற பிராமணருக்குத் தனது சித்தின் வலிமையினால் கண் பார்வையை வழங்கினார். ஜயர் வைத்திருந்த புத்தகக் கட்டிலிருந்து விரும்பிய ஒரு புத்தகத்தை எடுத்து விரும்பிய பக்கத்தைப் பூட்டி வாசியும் என்று பெரியானைக் குட்டிச் சுவாமிகள் கூறினார். பின் வரும் கருத்துடைய வேத சுலோகம் அங்கே காணப்பட்டது.

**"உணவுப்பொருள்கள் ஆதாஸம்
உணவுப்பழிக்கக்கூடாது. அளிக்கப்பட்ட
உணவுவை உதவித் தள்ளியவன்
பெரும் பாவத்துக்குள்ளாவான்"**

சேர்பொன் இராமநாதன், சேர் பொன் அருணாசலம், பிரபலமான செட்டி மார்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து கொழும்பு முகத்துவாரம் கடற்கரையில் இவருடைய சமாதியை வைத்து வணங்கி வந்தார்கள். சமாதியை உள்ளடக்கி ஒரு பின்னையார் கோயில் கட்டப்பட்டுள்ளது. இக் கோயிலின் அருகில் இருக்கும் கடற்கரையில் ஆடி அமாவாசைத் தீர்த்தம் வெகுவிமரிசையாக வருடா வருடம் கொண்டாப்பட்டு வருகிறது.

(5) சிந்தானைக் குட்டிச் சுவாமிகள்

சிந்தானைக் குட்டிச் சுவாமிகள், பெரியானைக் குட்டிச் சுவாமிகள், நவநாதச் சித்தர் மூவரும் சம காலத்தவர்கள். இராமபிரான் சிவபூரைச் செய்த நிருத்தலம் இராமேஸ்வரம், இராமநாதபுரத்தை ஆட்சி செய்தவர்கள் சேது மன்னர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். பெருநாளி என்பது இராமநாதபுரத்து சிற்றரசர் ஒருவருடைய இராசதானி. இந் நாட்டுச் சிற்றரசரின் ஏகபுத்திரன் கோவிந்தசாமி. பெரியானைக் குட்டிச் சுவாமிகள் நவநாத சித்தர் இவருடனும் ஏற்பட்ட தொடர்பினால் ஈழத்திற்கு வருகை தந்தவரே சிந்தானைக் குட்டிச் சுவாமிகள் ஆவார். கோவிந்தசாமியே சிந்தானைக் குட்டிச் சுவாமிகள் என்ற நாமத்துடன் நடமாடினார்.

மன் னேஸ் வரம் கோயிலில் இருந்து சாதனை புரிந்த சிந்தானைக் குட்டிச் சுவாமிகளுக்கு அவருடைய குருவாகிய பெரியானைக் குட்டி சமாதி அடைந்த சமயம்

பேராளிப் பிழும்பு ஒன்று தென் பட்டது. பெரியானைக் குட்டி சிவசோதியுடன் கலந்த சிறப்பினை இவர் கண்டார். இவருடைய சமாதியில் கடும் தவமிருந்த சிந்தானைக் குட்டிக்கு நவநாதச் சித்தரின் சமாதிக்குச் செல்லுமாறு கனவிலே குருநாதன் கட்டளையிட்டார். குருநாதரின் கட்டளையை ஏற்று குயின்ஸ்பரிசிக்குச் சென்ற சுவாமிகள் நேராக நவநாத சித்தரின் சமாதிக்குச் சென்றார்கள். முருகப் பெருமானுக்கு வணக்கம் செலுத்திய பின் சித்தருடைய சமாதிக்கு முன்பு வந்து தியானத்தில் அமர்ந்தார்கள். பல மணித்தியாலம் சுவாமிகள் தம் மை மறந்து ஆனந்த நிலையிலே காணப்பட்டார்கள். தோட்டத்து மக்கள் சிலர் சுவாமிகளைச் சுற்றி வேஷக்கை பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள். சுவாமிகள் கண் விழித்ததும் “நவநாதா” என்றே சொல்லிக் கொண்டு எழுந்தார்கள். “நவநாதா” என்ற சொல்லைக் கேட்டதும் சூழ நின்றவர்கள் எல் லோரும் மந்திரத்தால் கட்டுப்பட்டவர் போலாயினர். பெரியானைக் குட்டியின் சமாதி விநாயகப் பெருமான் சந்திதியிலும் நவநாதச் சித்தரின் சமாதி முருகப் பெருமானின் சந்திதானத்திலும் அமைந்துள்ளதை எண்ணிச் சிந்தானைக் குட்டி சுவாமிகள் உள்ளாம் பூரித்தார்கள்.

சிலர் வெளியிலே வேடதாரிகளாக இருப்பார்கள் அவர்களின் உள்ளாம் நரகக் காடாகவே இருக்கும். சிந்தானைக் குட்டிச் சுவாமிகள் கள் ஞாண்டு புலால் உண்டு காமவசப்பட்டவரைப் போல நடித்து வெளி ஆசார சீட்ர்களைத் தம்மிடத்து நெருங்க விடாமல் தடுத்து வைத்திருந்தார். சுவாமிகளின் திருவிலை யாடல் களைப் பலரால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சுவாமிகளின் மகிமையைக் கேள்வியற்றுச் சிலர் அவரைத் தரிசிக்கச் செல்வர்.

செல்கிறவர்களுடைய உஸ்பாங்கைச் சுவாமிகள் கண்ணாழியில் பார்ப்பது போல் பாரத்துவிடுவார்.

கதிர்காமத்தில் முருகப் பெருமானின் திருக்காட்சி தனக்கு கிட்ட வேண்டும் என்று எண்ணி உண்ணாவிரத்ததோடு தவம் கிடந்தார். முருகப் பெருமானின் தரிசனத்தை நேரில் பெற்றார். சுவாமிகளைச் சிலர் தூற்றினார்கள். தூற்றியவர்களில் சேதம் மாவின் கணவர் ஓவசியர் முத்துக் கந்தையா முதலிடம் வகிக்கிறார். சேதம்மா சுவாமிகளின் மீது அன்பும் பக்தியும் கொண்டிருந்தார். சுவாமிக்கு பணிவிடை செய்வதைப் பெரும் பாக்கியமாகக் கருதினார். இதனைப் பொறுக்க முடியாத ஓவசியர் சேதம்மாவிற்கு பல துண்பங்களைக் கொடுத்தார். கணவனின் தொல்லைகள் தாங்க முடியாத சேதம்மா அவரை விட்டு பிரிந்து மட்டு நகர் சென்று சுவாமிகளைத் தஞ்சமடைந்தார். தாய், தந்தை, குரு, தெய்வம் எல்லாம் சுவாமிகளே எனக் கூறி தஞ்சமடைந்து அவருக்கே ஆளானார்.

மகான் களைப் பற்றிக் கூறும் அவதாருகளையெல்லாம் அவர்கள் அவை தமக்குச் சொந்தமில்லை என்று கூறி, வந்தவரைப் நோக்கியே திருப்பி விட்டுவிடுவார்கள். யாரிடம் இருந்து அவதாருகள் புறப்பட்டனவோ அவை அங்கு சென்று அவரை அவதாருக்கு ஆளாக்கிவிடும். இதனையே “தன் வினை தன் னைச் சூடும்” என்ற பட்டினத்தாரின் வாக்கும் உணர்த்துகின்றது.

சுவாமி என்வர் யார்?

சுந்தானைக்குடி அந்தை வளக்கம்

மனிதருடைய பாவங்களுக்காகப்பாடுபடவும் அப்பாடுகளினால் பாவங்கள் பொழுதவும் வகை செய்த தெரியாத அல்லது முடியாத பேர்வழிகள்

உண்மையான சுவாமிகள் ஆகமாட்டார்கள். கடவுளே மனித உருவத்தில் அவதாரம் செய்தால் ஒழிய மற்றவர்கள் எத்தனை சித்து ஆடினாலும் அவர்களைச் சுவாமி என்னும் சொல் ஆண்டவருக்கும் அவனருள் பெற்றோருக்கும் மட்டுமே வழங்கப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். மற்றையோருக்கு வழங்குவது மகாதவரு; மகாபாவும். சாதாரண மனிதன் ஒருவன் அப்படத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் சுவாமி என்ற சொல்லின் புனிதத்தைப் பொதுமக்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் போய்விடும்.

ஒரு மந்திரத்தையோ ஒரு பாடலையோ ஒரு புத்தகத்தையோ ஜபத்தின் மூலமும் பாராயணத்தின் மூலமும் தனதாக்கிக் கொள்பவன் அசாதாரண சக்தியைத் தனக்குத் தேடிக் கொள்கிறான். பழனியைச் சேர்ந்த முருக பத்தராகிய ஞானாந்த சுவாமிகளுக்கு சில உபதேச மொழிகளை இவர் வழங்கினார்.

“உன்னிடத்திலுள்ளதை இல்லையென்னாமல் மற்றவர்களுக்கு கொடு”

“எங்கும் அலையாதே இருந்தபடியே இரு”

“கோபத்தை விடு, முருகன் அருள்தானே வரும்”

கதிர்காமத் திரை தீப்பிடித்து ஏரிந்த போது சுவாமிகள் தான் உடுத்தியிருந்த வேட்டியை உரிந்து கசக்கிய வண்ணம் “கதிர்காமத் திரை தீப்பிடித்து ஏரிகிறது. கசக்கி அலையைப்பக்கள்” என்று கூட நின்றவர்களைப் பார்த்துக் கூறினார். இதே நேரம் கதிர்காமக் கந்தனின் திரை தீப்பிடித்த பொழுது இவரே அங்கு கசக்கி அந்தத் தீயினை அலையைத்தார் எனக் கதிர்காமத்தில் நின்ற அன்பர் ஒருவர் கூறினார்.

“நக்கிக் கொண்ட நாயும் கொத்திக் கொண்ட

கோழியும் விட்டு நீங்கா”

“உன்னையும் அறியாய் என்னையும் நம்பாய்”

“தூவித்தவன் துன்பத்தைக் கொண்டு போவான் புவித்தவன் புரென்றியத்தைக் கொண்டு போவான்”

என்ற அருள் வாக்கியாங்களை இவர் அருளினார். இவர் 10.08.1951 இல் பரிபூரணம் எப்தினார்கள். பக்தர்கள் நாலா திசைகளிலிருந்தும் வந்து கூடினார்கள். நான் காம் நாள்தான் சமாதி வைக்கப்பட்டது. நான்கு நாட்களாகியும் உடலில் எதுவித மாற்றமும் காணப்படவில்லை. காரைதீவில் சமாதி வைக்கப்பட்டது. ஆண்டு தோறும் ஆடிச் சுவாதி நட்சத்திரத்தில் இவருடைய சமாதிக் கோயிலில் குருடுசை சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

(6) நவநாத சித்தர்

தமிழ் நாட்டில் சேலம் மாவட்டத்தில் கொல்லி மலை என்ற குன்றுத் தொடர் காணப்படுகிறது. இம் மலையில் பெரிய பல மலைக்குகைகள் உள்ளன. அவற்றில் பல சித்தர்கள் வசிக்கின்றனர். நவநாத சித்தர் கொல்லி மலையில் நீண்ட காலம் நவமிகுந்தார். கொல்லி மலைச் சித்தர்களில் இவர் மிகச் சிறந்தவராக அனைவராலும் போற்றப் பட்டார். இவரை மக்கள் மானம்பாக்கி சுவாமிகள் என அழைத்து வந்தார்கள்.

நாவலப்பிட்டியில் உள்ள குயின் ஸ்பரித் தோட்டத்தில் பெரிய கங்காணியாக நாகன் என்பவர் இருந்தார். இவருடைய மனைவி பெருமாள் அம்மையார் அடியார் பக்தியில் சிறந்து விளாங்கினார். அம்மையாரின் அடியார் பக்தியால் கவரப் பெற்ற நவநாதச் சித்தர் அடிக்கடி அம்மையாரிடம் வந்து உணவு பெற்றுச் செல்வார். அம்மையாரை “ஆயா” என்றே இவர்

அன்போடு அழைப்பார். கௌபீன உடையோடு மலையில் இருந்து வரும் சித்தர். நேராக அம்மையாரின் வீட்டிற்குச் சென்று “ஆயா” என்று குரல் கொடுப்பார். அம்மையார் சுவாமிகளின் திருப்பாதங்களை விளக்கி பூப்போட்டு வணங்கிய பின் தயாராக இருக்கும் உணவினைக் கொண்டு வந்து ஏந்தி நிற்கும் சுவாமிகளின் கைகளில் இடுவார். நின்ற நிலையிலேயே வாங்கி உண்டு கையில் நீருற்ற அதனையும் வாங்கி அருந்தியவுடன் தவத்தை நோக்கிச் சென்று விடுவார்.

அம்மையார் ஒருநாள் சுவாமிகளுக்கு உணவு பரிமாறும் போது நாங்கள் இலங்கையில் நாவலப்பிட்டியில் முருகனுக்கு ஒரு கோயில் கட்டுகின்றோம். சுவாமிகள் கும்பாபிஷேகத்திற்கு வரவேண்டும் என்று வேண்டினார். “ஆயா நினைச்சா அடிமை வரும்” என்று நவநாத சித்தர் கூறினார்.

கும்பாபிஷேகத்திற்கு முதல் நாள் அம்மையார், தான் சுவாமிகளுக்கு கூறியதை நினைவு கூர்ந்தார். அன்று தபால் ஒன்றைச் சுவாமிக்கு அனுப்பினார் அம்மையார் கும்பாபிஷேகத்திற்குரிய பொருட்களுடன் கோயிலுக்குப் போகும் பொழுது சுவாமி எதிரிலே வந்துகொண்டிருந்தார். சுவாமி நேற்றுத்தானே கடிதம் அனுப்பினேன் எப்படி வந்தீர்கள் என அம்மையார் கேட்டார். “ஆயா நினைச்சது அடிமை வந்திட்டே” என்ற சுவாமிகள் பதில் கூறினார். கோயிலுக்கு முன்பாக வலப்பக்கத்தில் கோணத் திசையாக உள்ள ஒரு கிடத்தைச் சுட்டிக் காட்டி இந்த கிடத்தில்தான் அடிமையைச் சமாதி வைக்க வேண்டும் என்று கூறினார். இவர் பங்குனி உத்தர நட்சத்திரமன்று (24.03.1902) மகாசமாதி

அடைந்தார். சுவாமிகள் கூறியபடி நாவலப்பிட்டி குயின் ஸ்பரி முருகன் கோயில் கூழலிலே அவருடைய சமாதி வைக்கப்பட்டது. நவநாத சித்தரின் சமாதிக் கோயில் இருப்பதால் இத்தலம் இன்று யாத்திரைத் தலமாக மாறியுள்ளது.

வேதாந்த மடத்தின் குரு பறம்பரை

யாழ்ப்பாணப் பல கலைக் கழகத்திற்கு முன் பாக உள்ள குமாரசுவாமி வீதியில் சிவகுருநாதபீடம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற வேதாந்த மடம் உள்ளது. இங்கு பெரிய சுவாமிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்ற கனகரத்தினம் சுவாமிகளதும் மகாதேவ சுவாமிகளதும் சமாதியாலயங்கள் காணப்படுகின்றன.

வேதாந்த மடத்தின் குரு பாரம்பரியம்

1. கடையிற் சுவாமிகள்
2. சார்ஜன் சின்னத்தம்பி சுவாமிகள் - தீசாகுரு சின்மயானந்தா சுவாமிகள்
3. கனகரத்தினம் சுவாமிகள்
4. மகாதேவச் சுவாமிகள்
5. இராமலிங்கம் சுவாமிகள்
6. நமசிவாயம் சுவாமிகள்
7. சோமஸ்கந்த வேள் சுவாமிகள்
8. ஹீமத் வேதவித்யாசாரர் சுவாமிகள் - தற்போது குரு பீடாதிபதியாக இருப்பவர்.

(7) சார்ஜன் சின்னத்தம்பி சுவாமிகள்

கடையிற் சுவாமிகளின் நடவடிக்கைகள் சிலவேளைகளில் இவரை ஒரு விசரன் என்று சொல்லுமளவிற்கு இருக்கும். இவரை அங்கொடை மனநோயாளர் வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு செல்வதற்காக யாழ்ப்பாணச் சிறைச்சாலையில் அடைத்து வைத்தார்கள்.

அவரின் ஆன்மீக விசரை ஒருவரும் உணரவில்லை. மறுதினம் அவரைக் கொழும்பு கொண்டு செல்வதற்காக கதவைத் திறந்து பார்த்த வேளை கதவு பூட்டியிருந்தது. ஆனால் அவரை உள்ளே காணவில்லை. அவரோ பெரியகடை வீதியில் உலாவிக் கொண்டிருந்தார். இந்த விநோதமான சம்பவம் சார்ஜனாகக் கடமை புரிந்த சின்னத்தம்பியின் மனதில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. கடையிற் சுவாமிகளால் ஆன்மீக தேடலுக்கு ஒளாக்கப்பட்டாலும் இவரின் தீசா குருவாக இந்தியாவிலிருந்து வருகை தந்த சின்மயானந்த சுவாமிகளே திகழ்ந்தார். இவருடைய சிஷ்யனே பிற்காலத்தில் பெரிய சுவாமிகள் என்று அழைக்கப்படும் கனகரத்தினம் சுவாமிகள் ஆவார். இவரது ஞாபகார்த்த நடுகல் கோம்பயன் மணல் மயானத்தில் உள்ளது.

(8) கனகரத்தினம் சுவாமிகள்

சைவ சேனாதிபதி ஆறுமுகநாவலரின் பரம்பரையில் திருநெல்வேலியில் 1880 ஆம் ஆண்டு கனகரத்தினம் சுவாமிகள் தோன்றினார். சிறிய வயதிலிருந்தே தியானத்தில் ஈடுபடும் வழக்கம் இவரிடம் இருந்தது. சின்னத்தம்பி சுவாமிகளின் தொடர்பு ஏற்பட்டதால் அவரிடமிருந்த நல்ல நூல்களைப் பெற்று அவற்றை படிக்க ஆரம்பித்தார். இவர் இறைவன் தன்னுள்ளே இருப்பதை உணர்ந்து அதைத் தேடிக் கண்டு கொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். தியானம், ஜெபம், ஆன்மீக சிந்தனை, திருமுறைகளைப் பத்திப் பரவசத்தோடு ஒதுக்கல் என்பவற்றில் நாளாந்தம் ஈடுபட்டு வந்தார். திருமந்திரம், தாயுமான சுவாமிகளின் பாடல், கைவல் யநவநீதம் போன்ற ஞானக் களஞ்சியங்களையும் படிப்பதிற் காலம் கழித்தார். வை.சி.சி. குமாரசுவாமி அவர்களின் சுருட்டு

கொட்டிலில் சுருட்டுத் தொழிலாளியாக வேலை செய்தார். கனகரத்தினாம் சுவாமிகள் நடாத்திய ஆண்மீக விசாரணைகளில் முதலாளியும் கலந்து கொண்டார். ஆன்மீகத் தேடலில் நாட்டம் கொண்டவர்கள் ஒன்று கூடுவதற்காக 1915 ஆம் ஆண்டு வை.சி.சி. குமாரசுவாமி தனக்குரிய நிலத்தில் ஆறு பரப்புக் காணியை சிவகுருநாதபீடம் ஒன்றை அமைப்பதற்கு நகரும்சாசனம் செய்தார்.

(9) மகாதேவ சுவாமிகள்

இவர் ஊர்காவற்றுறைப் பட்டினத்திற்கு அணித்தாய் விளங்கும் கரம்பொன் கிராமத்தில் 05.09.1874 இல் அவதாரம் செய்தார். இவர்தான் தம்பையா என்னும் அன்புப் பெயர் பூண்ட வைத்தியலிங்கம் ஆவார். இவருடைய குருநாதராகிய கனகரத்தினாம் சுவாமிகள் மகாதேவ என்னும் தீட்சா நாமத்தை இவருக்கு வழங்கினார்.

பிரபல வர்த்தகர் வைத்தியலிங்கம் கீரிமலையிலே ஒரு மடம் கட்டுவித்தார். சிறாப்பர் மடம் என்று அழைக்கப்படும் இம் மடத்திலே கந்தபுராண படனம், சத்சங்கம் போன்ற பல்வேறு சமய நிகழ்வுகள் இடம்பெற்று வந்தன. நமது நாட்டில் ஏற்பட்ட போர்ச் சூழ்நிலையால் இம்மடம் அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. இம்மடத்தைக் கட்டுவதற்குப் பொறுப்பாக கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு நிறைந்த மகாதேவ சுவாமிகளை வர்த்தகர் வைத்தியலிங்கம் நியமித்தார்.

சிறாப்பர் மடத்து அறையில் தியானம் இருந்துவிட்டு வெளியில் வந்த கனகரத்தினாம் சுவாமிகளைக் கண்ட தம்பையா (மகாதேவ சுவாமிகள்) மையமறந்து ஆனந்தக் கண்ணீர்

சொரிய ஞானகுரவரின் பாதங்களை வீழ்ந்து வணங்கினார். பிறவாப் பெருவாழ்வு தரும் மொஞ் ஞானம் பெற வழிகாட்டல் வேண்டுமென்று பணிந்து நின்றார். சிவகுருநாத பீடத்தில் வேதாந்த வகுப்புக்களை நடாத்தினார். ஆத்மீக நாட்டமும் தத்துவ விசாரணைகளில் ஈடுபாடும் கொண்ட பலர் இவ் வகுப்பில் கலந்து கொண்டு பயன்பெற்றார்கள்.

ஆறுமுக நாவலரின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி கிராமங்கள் தோறும் சைவப் பாடசாலைகள் நிறுவும் முயற்சியில் ஈடுபாடு கொண்டு செயற்பட்டார். தான் பிறந்த கரம்பொன் கிராமத்தில் சன்முகநாத வித்தியாசாலையை நிறுவினார். பல இடங்களிலும் சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலை ஆறும்பிக்குமாறு பலரையும் தூண்டி வந்தார். இந்து போட் இராசரத்தினாம் கட்டிய பல சைவப் பாடசாலைகளுக்கு இவரே அத்திவாரம் இட்டுள்ளார்.

மகாதேவ சுவாமிகள் வேதாந்த மடத்திற்கு வரும் மாணவர்களுக்குப் பாடம் போதிப்பதோடு ஆலயங்களிலும், பாடசாலைகளிலும் சென்று சமயப் பிரசங்கங்களும் செய்து வந்தார். வாக்கும் வாழ்வும் ஒன்றான இவர் தான் சாதனை செய்து பெற்ற அனுபவங்களையே போதனைகளிலும் கூறி வந்தார்.

சுவாமிகள் தாம் எடுத்து விரிவுரையாற்றும் பொருளைத் தர்க்க ரீதியாக எல்லோருக்கும் எளிதில் விளங்கக்கூட்டக்கூடிய எடுத்தோதுவார். எளிய சொற்கள், தூய தமிழ் இலக்கியப் பகுதிகளும் தேவார திருவாசகப் பாசுரங்களும் கலந்து இயற்கையான ஆற்றெழாழுக்கில் அமைந்த

நடையில் தமது கருத்துக்களைக் கூறுவார். சுவாமிகளது பேச்சிலே வேற்று மொழிச் சொற்களைக் காண்பது அரிது. கந்தபுராணம், பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம், திருவாதவூருதாகள் புராணம் ஆகியவற்றிலிருந்து வரும் கதைகளும் உப கதைகளும் கவிதை நயங்களும் கூடி இடையிடை வந்து கொண்டிருக்கும்.

இவர் (30.10.1942) இல் சமாதி நிலை எய்தினார். இவருடைய சமாதி சிவகுரு நாதபீட்தில் வைக்கப்பட்டது. இவரின் உத்தம சீட்ராகிய வடிவேற் சுவாமிகள் தனது குருநாதன் பெயரில் கிளிநாச்சி ஜெயந்தி நகரில் ஒரு முசிரமம் ஒன்றை நிறுவி சமயப் பணி புரிந்துவந்தார்.

சௌல்வச் சந்நிதியில் சித்தர்கள்

அழுத்து திருச்செந்தூர் என்றும் அன்னதானக் கந்தன் என்று போற்றப்படுகின்ற சந்நிதி முருகன் ஆலயச் சூழலில் காலம் காலமாக பல சித்த புருஷர்கள் நடமாடித் திரிந்தார்கள் இன்றும் நடமாடி வருகிறார்கள். மூர்த்தி தல தீர்த்தச் சிறப்புக்கள் அனைத்தும் ஒருங்கே அமைந்துள்ள கந்தப் பெருமானது திருத்தலத்தில் அருள் வெள்ளம் மடை திறந்து பாய்கின்றது. சந்நிதியானின் திருவருளை மாந்திய சித்த புருஷர்கள் தம்மை நாட்வரும் பக்தர்கள் பலரின் உடற்பிணியையும் உளப் பிணியையும் போக்கினார்கள். இவர்களில் ஜெர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்த கெளரிபால் சுவாமிகள், மெளனாகுரு கடவுள் சுவாமிகள், முருகேசு சுவாமிகள் ஆகிய மூவரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். திருப்புகழ் சுவாமிகள், சடைவரத சுவாமிகள், நடராச சுவாமிகள், ஆனைக்குட்டி சுவாமிகள், பன்றிக்குட்டி சுவாமிகள் என வேறும் பல

சித்தர்களும் இந்தச் சூழலிலே வாழ்ந்து பல அரூட் சித்துக்களைச் செய்துள்ளார்கள்.

(10) சுவாமி கெளரிபாலா

இவர் 1907 ஆம் ஆண்டு ஜெர்மனியில் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் பீற்றர் யேச்சிம் ஸ்கோன்பெல்ட்டு என்பதாகும். ஜெர்மன் நாட்டிலே மேற்படிப்பைத் தொடர்ந்த சமயம் இந்து சமயத்தில் ஈடுபோடு கொண்ட இவர் 1930ஆம் ஆண்டு தலயாத்திரை செய்தும் நோக்குடன் இலங்கையை வந்தடைந்தார். இந்து சமயத்தின் மூல நூலாகிய வேதங்களை ஓராய்ந்து வேத இலக்கியம் (Vedic Literature) என்ற நூலை ஜெர்மன் தேசத்தைச் சேர்ந்த மக்ஸ்மல்லர் (Maxmuller) என்பவர் வெளியிட்டிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இரண்டாம் உலகப் போரில் கெளரிபாலா சுவாமிகள் பல இன்னல்களைச் சுந்தித்தார். இதன் பின்பு இவர் ஆத்மீக பயணம் மேற்கொண்டு இந்தியாவிற்கு வருதை தந்தார். காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி, ரமணமகரிஷி போன்ற தவசீலர்களை எல்லாம் சந்தித்து அவர்களின் ஆசியினைப் பெற்றிருந்தார். கெளரிபாலகிரி என்ற நூமம் காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதியால் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. இவர் மீண்டும் இலங்கை வந்தடைந்து யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கித் தன் ஆத்மீக பயணத்தை தொடர்ந்தார். காங்கேசன் துறை வீதியில் உள்ள புத்தகக் கடையோன்றில் புத்தகமொன்றை வாங்கும் நோக்குடன் கையில் எடுத்தார். “நீ ஒரு முட்டாள். நீ தேடுவதை பிபுத்தகத்தின் மூலம் பற முடியாது. சும்மா இரு” என்று ஈழமணித் திருநாட்டில் தவயோகியாக நடமாடித் திரிந்த தவத்திறு யோகர் சுவாமிகள் கூறினார்.

சௌல்வச் சந்நிதி முருகன் ஆலயத்தில் இருந்து கதிர்காமம் செல்லும் பாத யாத்திரைக்

குழுவில் இவரும் ஒருவராக பங்கு பற்றினார். ஓவ்வோர் மனிதனும் நான் யார்? என்ற வினாவிற்கு விடை காண்பதன் மூலம் தன்னையும் சுற்றுத்தையும் புரிந்து கொள்ள முடியும் எனக் கூறினார். தன்னைத் தான் உணரும் நோக்கில் “சும்மா இரு” எனத் தனது கையில் பச்சை குத்திக்கொண்டு திரிந்தார். சுவாமிகள் தனது ஆன்மீக வாழ்வின் ஊடாகப் பெற்ற அனுபவங்களைக் கொண்டு “சும்மா இருக்கச் சூத்திரம்” என்ற தொகுப்பு நூலான்றை வெளியிட்டார்.

(11) மௌனகுரு கடவுள் சுவாமிகள்

இவர் வடமராட்சி பிரதேசத்தில் உள்ள அல்வாய் கிராமத்தில் 28.04.1906 இல் தோன்றினார். இவர் பலமுறை இந்தியாவிற்குத் தலையாத்திரை மேற்கொண்டிருந்தார். அங்கே பொன்னம்பல சுவாமிகளின் ஆசியையும் அறிவுரைகளையும் பெற்றுக் கொண்டார். இவருடைய வழிகாட்டலினால் தாய்நாட்டை மீண்டும் வந்தடைந்து செல்வச் சந்நிதியில் வாழ்ந்த சின்னத்தம்பி சுவாமிகளைக் குருநாதராக ஏற்று தகர மடத்திற்கு அண்மையில் உள்ள கடை ஒன்றில், உதட்டில் புன்சிரிப்பு, மேனி எங்கும் உத்தாளனமாகப் பூசப்பட்ட நிருந்திரின் அழகு, நெற்றியில் திலகம், நிறைத்தும் நிறையாத தாழ், ஜதான கேசத்துடன் ஒரு குடுமி ஆகியவற்றுடன் அன்னதானக் கந்தனின் திருத்தலச் சூழுவில் சுவாமிகள் வீற்றிருந்தார்.

சுவாமிகள் நோக்குமிடமொங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் கடவுளைக் கண்டு யாவரையும் கடவுளென்று அழைத்தமையால் கடவுள் சுவாமி என்று அன்பற்களால் அழைக்கப்பட்டார். ஆரம்பத்தில் குருவாரத்திலும் பின்

ஆதிவாரத்திலும் மௌனத்தை மேற்கொண்டு 1976 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நித்திய மௌனவிரதத்தை அனுஷ்டித்து மோன நிலையில் இருந்து ஞானவரம்பைக் கண்டார்.

**“ஆசாநிகளம் துகளாயினபின்
பேசா அனுபுதி பிறந்ததுவே”**

என்ற அருணகிரியாரின் முருக மந்திரமாகிய கந்தரநுடுதி வாக்கிற்கு அமைய ஆன்மீக சாதனையில் வெற்றி கண்டார். இதனால் இவர் மௌனகுருசுவாமிகள் என அழைக்கப் படலாயினார். தமது குருவினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட “சுத்த சிவஸமரச சன்மார்க்க சமாதி குருபீட்டதை” செவ்வனே நடாத்தி ஒரு சீடர் பரம்பரையைத் தோற்றுவித்தார். “சாதனையின்றி ஒன்றைச் சாதிப்பாருமில்லை” என்னும் கைவல்லய வாக்கிற்கு அமைய வெற்றுப் பேச்சால் பயனில்லை அகமுக நோக்கு ஒன்றே ஆன்மீக உயர்வினை அளிக்கும் என்பதில் தீவிர நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். பல சோதனைகளுக்கு மத்தியிலும் மௌனவிரதத்தை கட்டிக் காத்து வெற்றி கண்டார்.

மறவன்புலோவில் தனது சமாதிக்குரிய இடத்தினைத் தானே தெரிவு செய்து குருநாதரின் குருடுசை நிறைவெய்திய ஜந்தாம் நாள் 24.09.1980 இல் மகா சமாதி அடைந்தார்.

(12) முருகேச சுவாமிகள்

அடியவர்க்கு எளியவனாகிய சந்திதி முருகனின் கருணைக்குப் பாத்திரமான ஞானிகளில் தவத்திறு முருகேச சுவாமிகளும் ஒருவராவார். இவர் வடமராட்சியின் தும்பளைப் பிரதேசத்தில் 23.05.1920 இல் தோன்றினார். இவர் பழைய அனுராதபுரப்

பட்டினத்தில் வர்த்தகராய்த் தொழில் செய்தார். காலையில் துயில் எழுந்து மல்வத்து ஓயாவில் நீராட வந்து கதிரேசன் ஆலயம் சென்று வணங்கித் திருநீற்றுப் பொலிவோடு காட்சி தருவார். சிறந்த வியாபாரியாகச் சிங்கள நாட்டில் திகழ்ந்த போதும சந்நிதியானை அவர் என்றும் மறந்ததில்லை. செல்வச் செழிப்பிலே வாழ்ந்து கொண்டிருந்த முருகேஸ்வர சந்நிதியான் ஈர்க்க விரும்பிய நேரம் நெருங்கியது. அன்னாருக்கு வயிற்றில் புற்றுநோய் பரவியது. மகரகமை புற்று நோய் வைத்தியசாலைக் குப் பலமுறை சென்று வந்தும் நோய் மாறவில்லை. “சந்நிதி முருகா நீயே சரணம்” என்று அவனிடம் தஞ்சம் புகுந்தார். சரணாகதியான தன்னை வணங்கும் அன்பர்ளைச் சந்நிதியான் என்றுமே கைவிட்டதில்லை. சந்நிதி வேலவனின் திருநீற்றையும் தீர்த்தத்தையும் உட்கொண்டார். நோய் முற்றிலும் குணமானது. காவி கட்டாது வெள்ளை வேட்டியுடன் மேலே ஒரு அங்கவல்திரம் போட்டு இருப்பார். மெல்லிய துளசி மணிமாலை அணிந்திருப்பார். முருகப் பெருமானின் திருவருள் துணையுடன் அடியார்கள் பலருடைய பிணிகளைத் தீர்க்கும் மருந்தாக சந்நிதியானின் தல விருட்சமாகிய புவரச மரத்தின் கிளையைப் பயன் படுத்தினார்.

வடமராட்சியில் 1987 இல் நடைபெற்ற யுத்த சூழ்நிலையினால் சந்நிதி ஆலயமும் சில சிலைதுவகளுக்கு உள்ளாகிப் பூட்டப்பட்டு இருந்தது. முருகப் பெருமான் சந்நிதிதானத்தில் தீபம் ஏரியாவிட்டால் முருகப் பெருமானை வழிபட்டு

வந்த மக்களுக்குத்தான் தீமை என்பதை உணர்ந்த முருகேசு சுவாமிகள் ஆலயத்தை மீண்டும் இயங்கச் செய்தவற்காக அரும்பாடுப்பட்டார். தன்னுடைய பொருளையும் முதலீடு செய்து தானே முன் னின் ருகும்பாபிழேக்ததை நடாத்துவித்தார்.

‘அன்னதானக் கந்தன் சந்நிதியான்’ என்ற கூற்றை மறையவிடாமல் சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் அன்னதானப் பணியை இன்றும் நிறைவாகச் செய்து வருகிறது. நாள்தோறும் அன்னதானப் பணியை நடாத்தும் நிலையமாகத் திகழ்கிறது. சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் நிலையான நிலத்தையும் கட்டிடத்தையும் பெற்று இயங்குவதற்கு முருகேசு சுவாமிகள் பெரும் பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளார். நின்ற ஞானியாக, தவயோகியாக, சித்த புருஷராக, அருளாளராக, அவதார புருஷராக, நடமாடும் கோயிலாக வாழ்ந்த முருகேசு சுவாமிகள் 17.03.1997 இல் முருகனும் சேர்ந்தார்.

சிவபூமி என்று அழைக்கப்பட்ட ஈழநாட்டில் பல ஞானிகள், சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தவர்கள், அகமும் புறமும் உள்ளாளி பெற்றவர்கள், நடமாடும் கோயிலாக நாடு முழுவதும் பவனிவந்து கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் மக்கள் பலரின் பல்வேறு பிணிகளைப் போக்கினார்கள். பலரைத் தமது போதனைகளாலும் சாதனங்களாலும் நல்வழிப் படுத்தினார்கள். ஆன்மைக நாட்டம் கொண்ட பலருக்கு அகத்திலே தெய்வகம் பிரகாசிக்கச் செய்தார்கள். இவர்களில் ஒரு சிலரின் வாக்கையும் அவர்களின் புனிதமான வாழ்வையும் மையமாக்க கொண்டு இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டது.

“ஞானிகளைத் தொழுதால்
நல்வாழ்வு பெறுவோம்”

அழக்குறிப்புகள்

1. டாக்டர் க. உத்தமராயன் “தோற்றுக் கிராமம் ஒராய்ச்சியும் சித்த மருத்துவ வரலாறும் -1978 (ப. 315)
2. ச. அம்பிகைபாகன் - ஈழநாட்டில் சித்தர் மரபு அகில இலங்கை இந்துமா மன்றம் தலைமையக்கட்டிட பூர்த்தி சிறப்பு மலர் - 1996 (பக் 123)
3. நா. முத்தையா - ஈழத்து சித்தர்கள் (பக் 06)
4. அ. செல்லத்துரை - சிவமோக சுவாமிகள் அருளிய மகா வாக்கியங்கள் அகில இலங்கை இந்துமா மன்றம் பொன் விழாச் சிறப்பு மலர் - 2007 (பக் 734)
5. நற்சிந்தனை, சிவதூண்டன் நிலையம் யாழிப்பாணம்
6. நா. முத்தையா - முப்பெரும் சித்தர்கள், 1973 பக் 56.
7. நடைமுறைத் தமிழ் இயக்கம் கரம்பொன் துந்த திருத்தூண்டர் மகாதேவா, மகாதேவ சுவாமிகள் நினைவு மலர் 1975.

உசாத்துறை நூல்கள்

1. “இந்துஸ்ரி அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் பொன் விழாச் சிறப்பு மலர்
2. பெருந்தமிழ் சென்னை பல்கலைக்கழகம்
3. அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம் - தலைமையக பூர்த்திக் கட்டிடச் சிறப்பு மலர் - 1996
4. ஈழத்துச் சித்தர்கள் - ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா
5. முப்பெரும் சித்தர்கள் - ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா
6. மகாதேவ சுவாமிகள் நினைவு மலர்
7. ஈழத்துத் தபோதனர்கள் - முருகவே. பரமநாதன்
8. தூண்டமானாறு ஸ்ரீ செல்வச் சந்திதி முருகன் ஒலை மாமணி சிறப்பு மலர்
9. சித்தர் பாடல்கள் - மணிவாசகர் பதிப்பகம்
10. நற்சிந்தனை - சிவதூண்டன் சபை
11. சித்தயோக சுவாமிகள் - கண்டா சைவசித்தாந்த மன்றம்
12. வமளனகுரு கடவுள் சுவாமியின் நூற்று ஜெயந்தி விழா மலர் 2005
13. ஸ்ரீ செல்வச் சந்திதி ஒலை சிறப்பு மலர்
14. ஞான தீபம் - சிவமகாலிங்கம் 2009
15. காரை நகர் மணிவாசகர சபை பொன் விழா மலர் - 1993
16. சிவமோக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த நற்சிந்தனை

இலங்கையில் கர்நாடக இசை வளர்ச்சி

கலாந்து மீரா வீல்வராய்

இலங்கையில் கர்நாடக இசை ஒவ்வொரு காலகட்டத்தினும் எவ்வாறு வளர்ச்சியற்றது என்பதை வளரிக்காணாருவதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாக அமைகின்றது.

இலங்கைத் தமிழர்களிடையே வழக்கி விருந்த இசையை உயர் பாரம்பரிய இசை, உப பாரம்பரிய இசை என இரண்டாக வகுக்கலாம். பெருங் கோயில்களையும் வசதி படைத் தோரையும் சார்ந்து உயர் பாரம்பரிய இசை வளர்ச்சியற்றது. சிறு கோயில்களையும் கிராம மக்களையும் சார்ந்து உப பாரம்பரிய இசை வளர்ச்சியற்றது. இக்கோயில்கள் சார்ந்த இசை தவிர வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள், தொழில் சம்பந்தமான இசை வடிவங்களும் உண்டு. இவ்விசை மரபுகள் அனைத்தும் இணைந்ததே இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் இசைப் பாரம்பரியமாகும்.

தென்னிந்தியாவில் கர்நாடக இசை எவ்வாறு வளர்ச்சியற்றதோ அவ்வாறே அதன் தாக்கமும் செல்வாக்கும் இலங்கையின் இசை வளர்ச்சியில் பிரதிபலித்திருக்கலாம் எனக் கருதுவதற்கு தீட்டுமுண்டு. இலங்கையில் கர்நாடக இசை மரபின்

பண்பாட்டு அமசங்கள் இந்திய பண்பாட்டுப் புலத்தின் செல்வாக்கின் வழியொட்டியே வளர்ச்சியற்றதென்னலாம். ஆயினும் இலங்கையில் இவ்விசை மரபின் வேர்களை ஆலயங்களை மையமாகக் கொண்ட இசை வேளாளர்களிடம் தான் காண முடிகின்றது.

18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வாணிபத்தின் பொருட்டு இலங்கைக்கு வந்த செட்டி வேளாளரால் யாழ்ப்பாணத்தில் கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. இக்கோயில்களில் மங்களா வாத்தியம் இசைக்க வேளாளர்கள் இந்தியாவிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டு மாவிட்டபூரம், அளவெட்டி, இனுவில், கரவெட்டி, வல்வெட்டித்துறை ஆகிய பிரதேசங்களில் குழியமர்த்தப்பட்டனர். இவர்களே இலங்கையில் கர்நாடக இசைக்கு வித்திட்டவர்களாவர். இவர்களின் வழித்தோன்றல்களினாலேயே இலங்கையில் இசை வளர்ச்சியற்றது எனக் கூறினால் மிகக்யாகாது. இக்காலத்தில் கோயில்களில் சதிர்க் கச்சேரி செய்வதற்கும் இசைக் கலைஞர்கள் வரவழைக்கப்பட்டனர். இக்காலகட்டத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினரிடையேயே இசைக்கலை பயில்யட்டு வந்ததென்னலாம்.

20 ஆம் நூற்றாண்டில் நாடகங்களோடு சேர்ந்த இசைமரபு வளரலாயிற்று. இந்தியாவிலிருந்து பல கலைஞர்கள் (கே.பி. சுந்தராம்பாள், எஸ்.ஜே. கிட்டப்பா போன்றோர்) இங்கு வந்து நாடகங்களில் நடித்து தம் சொந்தக் குரலில் பாடினர். அதே நேரத்தில் இலங்கைக் கலைஞர்களும் அத்தகைய இசை நாடகங்களில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். இந்நாடகங்களில் பாடல்கள் கர்நாடக இசை மெட்டுக்களிலேயே பாடப்பட்டன. சாதாரண மக்களிடையே இசை சென்றடைவதற்கு இது வழிகோலியது. புத்துவாட்டி நாகவிளக்கம். புத்துவாட்டி இரத்தினம். புத்துவாட்டி சோமசுந்தரம். இன்னுவில் ஏரம்பு. கரவெட்டி சுந்தரம். காரையூர் சின்னத்துரை. கலையரசு சொர் ணாவிஸ்கம். கொக்குவில் தங்கராசா. வி. வைரமுத்து போன்றோர் இத்தகைய இசை நாடகங்களில் நடித்தனர்.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த விபுலானந்த அடிகள் இந்தியாவில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராக இருந்தபோது க. பொன்னையா பிள்ளை அவர்களோடு கலந்து இசைத்தமிழினை ஆராய்ந்ததன் பயனாக யாழ்ந்து என்னும் ஆய்வு நூல் உருவாகியது. உலகங்கும் வாழும் இசை ஆய்வாளர்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ள ஒரு நாலாக இது விளங்குகின்றது.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினரினால் மாத்திரம் கற்கப்பட்ட. பேணப்பட்ட இசை நடுத்தர மக்களிடமும் பரவத்தொடங்கிறது. கலைப்புலவர் நவரத்தினத்தின் மணனாவி மகேஸ்வரி இந்திய

இசை சம்பந்தமான நூல்களான் வினை எழுதினார். 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம் பத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த கலாசார நிலையமான் நிற்கு பிரபல தென்னிந்தியப் பாடகர்கள் வருகைத்தந்து இசை நிகழ்ச்சிகளை நடாத்துவது வழக்கமாயிருந்தது. 1930களில் முக்கியமாக யாழ்ப்பாணத்தில் வரண்முறையாக கர்நாடக சங்கீத இசை பயில்வும் உயர் குடும்ப நிலைகளில் இசை போற்றப்படும் பண்பும் தொடர்க்கின்றது.

இக்காலத்திலேயே திரு. எம்.எஸ். பரம், திரு. குமாரசுவாமி போன்றோரின் முயற்சியால் 1931 ஆம் ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வட இலங்கை சங்கீத சபை இலங்கையின் இசை வளர்ச்சியில் ஒரு திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியது. பேராசிரியர் பி. சாம்பலுரத்தி அவர்கள் இலங்கை வந்து வ.கி.ச.சபை பாடத்திட்டத்தை நயாரித்ததோடு சில வருடங்கள் பரீட்சகராகவும் கடமையாற்றினார். வட இலங்கை சங்கீத சபை பழப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து 80 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிறது. வாய்ப்பாட்டு, வயலின், புல்லாங்குழல், வீணை, மிருதங்கம், நடனம், நாடகமும் அரங்கியலும், பண்ணிசை என்னும் துறைகளில் தரம் 1 முதல் தரம் 6 (ஆற்றுக்கூடத் தரம்) வரை பரீட்சைகளை அகில இலங்கை ரீதியாக நடாத்தி வருகின்றது. 1991 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஆசிரியர் தரத்தில் ஆற்றுக்கூடப் பரீட்சை (Performance Test) ஒன்றையும் நடாத்தி அதில் சித்தியடைந்தவர்களுக்கு 'கலாவித்தகர்' என்னும் பட்டத்தையும் வழங்கி வருகின்றது. தற்போது இலங்கை முழுவதும் ஏறக்குறைய 10,000 மாணவர்கள் இசைபை நடாத்தும் பரீட்சைகளுக்கு தோற்றி வருகின்றனர்.

1950 ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பின் தமிழ்ச் சேவை பிரிவினரால் பல இசை நிகழ்ச்சிகள் நடாத்தப்பட்டன. வாத்திய இசைக் குழுவினரால் தயாரிக்கப்பட்ட பல்லிய நிகழ்ச்சிகள் பிரபல்யம் வாய்ந்தன. இசைபயின்ற வித்துவான்களுக்கு இசைத் தேர்வின் பின் கச்சேரி செய்வதற்கும் வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது.

20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணம் இராமநாதன் கல்லூரியின் ஒரு பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இராமநாதன் அக்கடமியில் ஆரம்பத்தில் இந்திய இசை விற்பன்னர்களால் மாணவர்களுக்கு இசை போதிக்கப்பட்டு, 'சங்கீத இரத்தினம்' என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. இக்காலத்தில் கல்யாண கிருஷ்ணபாகவதர், மகாராஜபுரம் சந்தானம், சித்தூர் சுப்பிரமணியம் பிள்ளை போன்ற இசை விற்பன்னர்கள் இங்கு வந்து பணியாற்றினர். 1974 ஆம் ஆண்டு இந்நிறுவனம் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டதுடன் இங்கு டிப்ளோமா பயிற்சிநெறியினை பூர்த்தி செய்தவர்களுக்கு 'இசைக்கலைமணி' என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. இலங்கையில் உள்ள தமிழ்மொழி மூல பாடசாலைகளில் இசை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றுபவர்களுள் 75% வீதமானோர் இராமநாதன் நூண் கலை நிறுவனத்தில் இசை பயின்றவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1992 ஆம் ஆண்டு பட்டதாரி வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இசைமாணி (B.A) பட்டம் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இதனால் இசைப்பயில் வின் பரவலாக்கம் மேலும் விருத்தியற்றது.

1960 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் கர்நாடக இசை பாடசாலைகளில் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட போதும் 1972 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே அழகியற்கல்வி கட்டாய பாடமாகப் பாடத்திடத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. ஆரம்ப பிரிவில் கூட இசை ஒன்றியைணந்த பாடமாகக் கற்பிக்கப்படுகின்றது. க.பா.த. (உ.த) வகுப்பில் மாணவர் கர்நாடக சங்கீதத்தினை ஒரு பாடமாகத் தேர்ந்தெடுத்து. கற்று பல்கலைக்கழகத்திற்கும் சௌன்று இசை பயில்கின்றனர். பாடசாலைகளில் இசையை அறிமுகப்படுத்தியமையினால் பெருமளவில் இளம் இரசிகர்களை உருவாக்க முயிந்ததென்னால் தேசிய கல்வி நிறுவகத்தினால் கர்நாடக சங்கீதத்திற்குரிய பாடவிதானம் தயாரிக்கப்பட்டு அதற்கமைய ஆசிரியர் கைந்நால்கள் வெளிவருவது இசைக்கல்வித் துறையில் ஒரு முக்கிய விடயமாகும். இதனுடோக கர்நாடக இசைப்பயில்வு வெறும் அந்தஸ்த்தின் சின்னமாக மட்டுமென்றி நொழில் வாய்ப்புக்கான வழிமுறையாகவும் மாறியது. ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் இசை ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சி நெறிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டமை இசை ஆசிரியர்களின் வாண்மைத்துவத்தில் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்தியது என்னால். மேலும் கல்வியியற் கல்லூரிகளில் அழகியற்பாட நெறிகளை அறிமுகப்படுத்தியமை பல்கலைக்கழகம் செல்ல முடியாத மாணவருக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது.

1981 ஆம் ஆண்டு திரு செல்லையா இராஜதுரை அவர்கள் உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சராக இருந்தபோது மட்டக்களப்பு விபுலானந்த இசை நடனக் கல்லூரியை ஆரம்பித்தார். இங்கு டிப்ளோமா பயிற்சி நெறியை முடித்த மாணவர்களுக்கு 'இசைக்கலைமாணி'

என்னும் பட்டம் அளிக்கப்பட்டது. 2001 ஆம் ஆண்டு இக்கல்லூரி கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டதுடன் தற்போது பட்டதாரி பயிற்சி நெறிகள் மாணவருக்கு அளிக்கப்படுகின்றன.

இலங்கையின் இசை வளர்ச்சியில் இசை மன்றங்களின் பங்கு அளப்பரியது. யாழ், ரசிகரஞ் சனசபா, அண்ணாமலை இசைத் தமிழ் மன்றம், இளங் கலைஞர் மன்றம், அளவெட்டி இசைக்கலா மன்றம். தென் மராட்சி இசை நடனக்கலை மன்றம், திருமறைக் கலாமன்றம், திருகோணமலை தட்சணகான சபை, கண்டி நுண்கலை மன்றம், கொழும்பு சைவமாங்கையர் கழகம், கொழும்பு கலாலயம் போன்றன இலங்கையின் கர்நாடக இசை வளர்ச்சிக்கு பயிறும் துணை புரிவன.

இசை நிறுவனங்கள் இலங்கையின் இசை வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றியது போன்றே இலங்கையில் பிறந்து இந்தியா சென்று இசைத்துறையில் பயிற்சியினைப் பெற்ற பலர் இலங்கையின் இசை வளர்ச்சிக்கு அளப்பரிய தொண்டாற்றியுள்ளனர். இசைப்புலவர் என். சண் முகரத் தனம், புத்துவாட்டி எஸ். என். சோமசுந்தரம், திருகோணமலையைச் சேர்ந்த செல்வி இராஜேஸ் வரி பாலசுப்பிரமணியம் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். மேலும் பல இசைக்கலைஞர்கள் வெளிநாடுகளிற்குச் சென்று பல இசைக்கச்சேரிகளை நிகழ்த்தி இலங்கைக்கு பெருமை தேடித்தந்துள்ளனர். நாதஸ் வரக் கலைஞர் என். கே. பத்மநாதன், தவில் கலைஞர் அளவெட்டி வி. தட்சணமுர்த்தி போன்றோர் இந்தியாவிலும் கச்சேரி செய்து புகழீட்டி யுள்ளனர்.

இன்று இலங்கையில் இசைத்துறை சார்ந்த பல நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன. திரு. எஸ். என். நடராஜ ஜயர் அறிமுறை விடயத்தில் பல தூய்வுகளை மேற்கொண்டு இசை அகராதி பாகம் I இனை வெளியிட்டார். ஏனைய பாகங்களை வெளியிட முன் அவர் இறைவனாடி சேர்ந்தமை இசை உலகிற்குப் பேரிழப்பாகும். இலங்கையில் அண்மைக் காலத்தில் இசைத்துறையில் பலர் இந்தியா சென்று கலாநிதி (P.hd), முதுதுத்துவமாணி (M.phil), முதுமாணி (M.A) பட்டங்களைப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நாற்றாண்டில் சிறந்த சாகித்திய கர்த்தாக்கள் இலங்கையில் பிறந்து இசை உருப்பிடிகளை இயற்றியுள்ளமை பெருமைக் குரிய விடயமாகும். இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் இனுவில் என். வீரமணி ஜயர் ஆவார். இலங்கையிலுள்ள புகழ் பெற்ற தலங்களில் எழுந்தருளியுள்ள தெய்வங்கள்மீது குறவுஞ்சி. உலா, பள்ளு, ஊஞ்சல். தோத்திரப்பாமாலை போன்றவற்றையும் இதிகாசங்களை மையமாகக் கொண்ட நாட்டிய நாடகங்களையும் இயற்றியுள்ளார். 72 மேளகர்த்தா இராகங்களிலும் கீர்த்தனைகளை இயற்றியுள்ளார். மேலும், வயனால் திலகநாயகம் போல் அவர்கள் கீதங்கள், கீர்த்தனைகள், வர்ணம், ஜதிஸ்வரம், தில்லானா, பண்மாலைக் கீர்த்தனை (இராகமாலிகை கீர்த்தனை) பதம் போன்ற பலதரப்பட்ட உருப்பிடிகளை இயற்றி அவற்றினை ஸ் வரதாளக் குறிப்புடன் நாலுருவில் வெளியிட்டுள்ளதுடன், இசைப் பேழைகளில் அப்பாடல்களைப் பாடியும் வெளியிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது பாலக்கள்.க.பொ.த. (ஞ.த). க.பொ.த. (உ.த) கர்நாடக சாங்கீத பாதத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. W.S. சௌந்தில்நாதன் அவர்கள்

தாம் இயற்றிய கீர்த்தனைகளை 'கீர்த்தனை மாலை' என்னும் நூலில் ஸ்வரதாளக் குறியீட்டுன் வெளியிட்டுள்ளார்.

பொன் ஸ்ரீவாமதேவன். அளவெட்டி விநாசித்தம்பி, பொன்னாலை நாராயணதாசன், அளவெட்டி சிவானந்தராசா, ரி.வி. பிச்சையப்பா போன்றோர் சிறந்த சாகித்திய கர்த்தாக்களாக விளங்கி பல தரமான உருப்படிகளை இயற்றி இசை உலகிற்கு வளமுட்டினார். இவர்களுள் பொன். ஸ்ரீவாமதேவன். அளவெட்டி சிவானந்தராசா, ரி.வி. பிச்சையப்பா ஆகியோர்

இயற்றிய உருப்படிகள் தரம் 6 - தரம் 11 கர்நாடக சங்கீத பாடத்திட்டத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்று இலங்கையில் இசைக் கலையைக் கற்று அரங்கேற்றும் செய்வது உயர் நாகரிகம் என்று கருதுமளவிற்கு இசைக்கலை நம்நாட்டு மக்களிடையே பிரபல யமடைந்துள்ளது. இசையையே தொழிலாகக் கொண்ட பலர் எம்மிடையே உள்ளனர். சகல வைபவங்கள். பொது நிகழ்ச்சிகளிலும் இசைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

துறை நூற்ப்பியல்

1. யைனல் திலகநாயகம் போல். பத்தினியம் மா திலகநாயகம் (2010). இசைத்தமிழின் தொன்மையும் திண்மையும். கரிகனன் பிரின்டெட்டஸ், யாழ்ப்பாணம்
2. மீரா வில்லவராயர் (2009). இசையியல் விளக்கம் பாகம் I.I. ஸங்கா புத்தகாலை. கொழும்பு
3. கர்நாடக சங்கீதம் தரம் 11. ஆசிரியர் அறிவுறைப்பு வழிகாட்டி. தேசிய கல்வி நிறுவகம், மகரகம்.
4. வடமராட்சியின் இசைப் பாரம்பரியம் (2005). இராசம்மா மரியாம்பிள்ளை அவர்களின் நினைவு மலர்

யாழ்ப்பாண இந்து அரசர் காலச் சிற்பங்கள்

பேராச்சியர் வி.சுவாமி

யாழ்ப்பாணம் உட்பட இலங்கையின் பல பிராந்தியங்களிலும் இந்துசமயம் ஆதிகாலம் தொட்டு நிலவிவந்துள்ளது. குறிப்பாகப் பெருங்கற் பண்பாட்டுக் காலம் தொட்டாவது (கி.மு. மே நூற்றாண்டு முதல் ஓம் நூற்றாண்டு வரை) இந்துசமய வழிபாடுகளோ அதன் மூன்னோடி வழிபாடுகளோ இரண்டுமோ நிலவிவந்துள்ளன. இக்காலத்தில் இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் பெரும்பாலும் திராவிடர், குறிப்பாகத் தமிழர் ஆவர். 1970ஆம் ஆண்டு கந்தரோடையில் நடைபெற்ற விஞ்ஞான பூர்வமான தொல்லியல் அகழ்வாராய்ச்சியின்படி இங்கு கிடைத்துள்ள பெருங்கற்பண்பாடுச் சின்னங்களில் வேல், திரிசுலம், சுவஸ்திகம் முதலியனவும் அடங்கும். கந்தரோடையிலே கிடைத்துள்ள மட்பாண்டப் பகுதிகளிலே பொறிக்கப்பட்டுள்ளவற்றிலே சிவ எனும் பதமும் அடங்கும். இப்பதும் இலங்கையின் பிற இடங்களிலே கிடைத்துள்ள 50 க்கு மேற்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வந்துள்ளது.

புராதன யாழ்ப்பாணத்தில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த நாக அரசர், வேறு சில சிற்றரசர்கள், அநுராதபுர மன்னர் முதலியோர்களிலே இந்துக்களும், பெளத்தர்களும் இருந்தனர்.

பின்னர் ஆதிக்கம் பெற்ற சோழப்பெருமன்னர், பாண்டியப்பெருமன்னர், ஆரியச்சக்கரவர்த்தியின் வம்சம், விஜயநகர் - நாயக்க மன்னர் முதலியோர் இந்துக்களாவர். இவர்களை விட கிடையிடையே பெளத்த சிங்கள மன்னரும் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தனர். இலங்கையிலே தேவாரப் பாடல் பெற்ற சிவத்தலங்களான திருக்கேதீஸ்வரமும், திருக்கோணேஸ்வரமும், யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டவர்களின் ஆதிக்கத்திலோ அல்ல நெருங்கிய தொடர்புடைய னாவாகவோ விளாங்கினா.

கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முன் தமிழகத்தில் திருமூலர் இலங்கையைச் சிவபூமி எனச் சிறப்பித்துப் போற்றியுள்ளார். கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டிலே வாழ்ந்த உமாபதி சிவாச்சாரியாரும் தமது புராணத்தில் இதே கருத்தினை வலியுறுத்தியுள்ளார். எனவே யாழ்ப்பாணமும் அடங்கிய இலங்கையில் வைசமயமும் சிறப்பாக நிலவியதெனலாம். இலங்கைப் பெளத்தமரபிலே பெளத்த தருமத்தொகை இந்நாடு போற்றப்படுகின்றது. குறிப்பாக வடமொழியிலுள்ள தக்ஷிணைகலாசமஹாத்மியம் இக்கருத்தினை வலியுறுத்தியுள்ளமை ஒப்பிடற்பாலது.

பல்லவ- பாண்டியப் பேரரசுகள் காலத்திலே கி.பி. மே நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி - 9 ஆம் நூற்றாண்டு வரை) தமிழகத்தில் சிறப்பாக நிலவிய சைவ, வைணவப் பகுதி இயக்கத்தின் தாக்கம் ஈழத்திலும் ஏற்பட்டது. இக்காலப் பகுதியில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தர், திருக் கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம் ஆகிய சிவஸ்தலங்கள் பற்றியும் சுந்தரமூர்த்தி திருக்கேதீஸ்வரம் பற்றியும் பாடி இறைவனைப் போற்றியுள்ளனர்.

பல்லவ - பாண்டியரைத் தொடர்ந்து தமிழகத்திலே சோழப்பேரரசு ஏழு தசாப்தங்களுக்கு (கி.பி. 998 - 1070 வரை) மேலாக இலங்கையின் பெரும்பகுதியைத் பேரரசின் ஒரு பகுதியாகக் கொண்டிருந்தது. இதன் விளைவாக சோழப்பெருமன்னர் போற்றிய சைவ சமயச்செல்வாக்கு இங்கு மேன்மேலும் ஏற்பட்டது. யாழ்ப்பாணம் கோட்டை நுழைவாசலில் கிடைத்துள்ள இரண்டு பெரிய கற்தூண்கள் உள்ளன. அது ஹுமன் கீல் கோட்டையிலே கிடைத்த சோழர் காலக் கற்சாசனம் மாதோட்டத்திலுள்ள கோயில் ஒன்றைச் சேர்த்தாயினும் அதிலே சோழரின் இலங்கை வெற்றி பற்றிய சில முக்கியமான தகவல்கள் உள்ளன.

புநகரி மண்ணித்தலையிலே கண் டு பிடிக்கப்பட்டுள்ள சோழர் காலச் சிவாலயம் குறிப்பிடற்பாலது. மிக அண்மையிலே பேராசிரியர் புஷ்பரத்தினம் நெடுந்தீவில் கண்டு பிடித்த சோழர் காலக் கோவிலும் குறிப்பிடற்பாலதே

சோழராட்சியின் பின் யாழ்ப்பாணத்தில் தமது ஆதிக்கத்தினை ஏற்படுத்திய சிங்கள

மன் னார்களான 1 ஆம் விஜயபாகு, 1 ஆம் பராக்கிரமபாகு போன்றோரும் இந்து சமயத்தையும் ஆதரித்தவர்கள். இவர்களுக்குப் பின் ஆட்சிக்கு வந்தோர்களில் கலிங்கமாகன், சாவகன் முதலியோர்குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். கலிங்கமாகன் வீரசைவ சமயத்தவனானவன். தொடர்ந்து கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே பாண்டியப் பெருமன்னனான மாறவர்மன் குலசேகரனின் தளபதிகளில் ஒருவனான ஆரியச்சரவர்த்தி பாண்டியப் பெருமன்னனின் அனுசரணையுடன் யாழ்ப்பாணத்தை மையமாகக் கொண்டு தமிழ் அரசினை நிறுவினான். இவனும் இவனுடைய வழித் தோன்றல் களும் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி தொடக்கம் 1619 வரை பொதுவாக ஆட்சி புரிந்து வந்தனர். இவர்கள் சைவ சமயத்திலே மிகுந்த பற்றுடையவர்களாக விளங்கினர். இதற்குச் சம்காலத் தமிழ் நூல்களும் இவர்கள் வெளியிட்ட சேது எனும் விளக்க வாசகமும் நந்தி, பிறை முதலிய சிள்ளாங்களோடு கூடிய நாணயங்களும் தக்க சான்றுகளாகும். இவர்கள் பல கோயில்கள் அமைத்து ஆதரித்தனர். கட்டிடக்கலை சிறப்பம், ஓவியம், இசை, நடனம், நாடகம் முதலிய நுண்கலைகளையும் தமிழ்மொழி, வடமொழி இலக்கியங்கள் முதலியவற்றையும் நன்கு போற்றி ஆதரித்துள்ளனர்.

ஆனால் இங்கு குறிப்பாகப் போர்த்துக் கீச்ரும், பின்னர் ஆட்சிபெற்ற ஒல்லாந்தரும் சைவசமய நிறுவனங்களை முற்றாக அழித்து விட்டனர். குறிப்பாக போர்த்துக்கீசர், ஆதிக்கத்தால் கி.பி. 1619 ஆம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட கட்டிடங்கள் குறிப்பாகக் கோயில்கள் சிறபங்கள் முதலியன முற்றாக அழிக்கப்பட்டுள்ளன. ஓலிவீரா தலைமையில்

யாழ்ப்பாணத்தைப் கைப்பற்றிய போர்த்துக்கீசர் இங்கு 500 கோயில்களை அழித்தனர் எனச் சமகாலப் போர்த்துக்கீச ஆவணங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளன.

சைவசமயப் பற்றுள்ள ஒருசாரார் இப்பேராபத்தின் போது தத்தம் கோவில்களிலிருந்து சில தெய்வ விக்கிரகங்களையும் வேறு சிலவற்றையும் பேரழிவிலிருந்து காப்பாற்றும் பொருட்டு அவற்றைக் கிணறுகள், குளங்கள், நீர் நிலைகளில் இட்டனர். சிலர் அவற்றை நிலத்திற்குள்ளே புதைத்தனர். வேறு சிலர் குறிப்பிட்ட சிலைகளைப் பாதுகாப்பான இடத்திற்குக் கொண்டு சென்றனர். இவ்வாறு சிலைகளை மறைத்தவர்கள் பிற்கால சந்ததியினருக்கு இது பற்றிச் செவ்வனே அறிவித்திலர். இதனால் குறிப்பிட்ட சில இடங்களிலேயுள்ள நீர் நிலைகளைச் சுத்தப்படுத்தியபோது அல்லது மண்ணை வெட்டியபோது சில சிலைகள் தற்சௌகக்க கிடைத்துள்ளன. இந்த வகையில் தான் திருக்கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம் சார்ந்த சில சிலைகள் சென்ற நூற்றாண்டிலே கிடைத்துள்ளன. மேலும் பழைய சிலைகள் கிடைத்தாலும் பாதிப்புற்ற சிலைகள் போன்றவை பின்னர் பயன்படுத்தப்பட்டாது நீர் நிலையில் வீசப்படும். இன்னோரன்ன காரணங்களால் சைவசமய சார்பான புராதன சிலைகள் பல இன்று கிடைத்தில.

சென்ற நூற்றாண்டில் யாழ்க்ப்பாணத்திலே கிடைத்துள்ளவற்றுள்ளே நல்லூர், யாழ்ப்பாணம் கமால் வீதி, சாவகச்சேரி, ஆகிய இடங்களிலே கிடைத்துள்ள இத்தெய்வச் சிலைகள் பற்றிச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடலாம். இவற்றுள் இரண்டு உலோகத்தாலானவை, ஏனையவை கற்

சிற்பங்களாகும். இவைகளிலே நல்லூரிலுள்ள புதராயர் குளத்திலே கிடைத்த வள்ளியம்மை, தெய்வானை முதலியவை குறிப்பிடற்பாலன. இவை பழைய நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவிலைச் சேர்ந்தவை எனக் கருதப்பட்டு, இன்றைய ஆலய மூலஸ்தானத்திலுள்ள வேலுக்கு கிருமாங்கிலும் கிலையும் வைக்கப்பட்டுள்ளன: இன்றும் வழிபாட்டிலுள்ளன. இவை போலவே நல்லூரிலுள்ள கைலாயநாதர் ஆலயத்தைச் சேர்ந்த சிவ விக்கிரகம் மட்டுவிலுள்ள சிவன் கோவிலிலும், அம்மன் விக்கிரகம் யாழ்ப்பாண நகரையடுத்துள்ள சிவாலயம் ஒன்றிலும் இன்றும் வழிபாட்டிலுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது. பழைய சட்டநாதர் கோவிலைச் சேர்ந்த தெய்வ சிற்பங்கள் அங்குள்ள பழைய குளத்தினை வெட்டியபோது வெளிவந்தன. இவற்றுள் ஒன்றான அம்மன் சிலை இன்றும் அக்கோவிலில் உள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஏனைய சிலைகளான பிள்ளையார், கஜவல்லி, மஹாவல்லி சமேத ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் (முருகப்பெருமான்), கஜலக்ஷ்மி, தட்சணாமூர்த்தி, சுனீஸ்வரன், காவல் தெய்வம் என்பனவும் தற்போது யாழ்ப்பாணம் நாதன சாலையிலுள்ளன.

பிள்ளையார்

பிள்ளையார் சிலை 18 அங்குல உயரம் கொண்டது. விநாயகப் பெருமான் பெருச்சாளி வாகனத்திலே வீற்றிருக்கிறார். அவர் வீற்றிருக்கும் ஊர்தியோடு சேர்ந்த பீடம் 3 அங்குல உயரம் கொண்டதாகும். அவரின் முக பாவம் நன்கு அமைந்துள்ளது. திருமுடி கரண்ட மகுடமாகச் சுற்றுப் பின் நோக்கியுள்ளது. இதில் ஆறு புரிகள் உள்ளன. அவரின் நான்கு திருக்கரங்களிலே முன் வலக்கையில் ஓழந்த மருப்பும், இடது கையிலே

மோதகமும், பின் வலக்கையில் அங்குசமும், இடது கையிலே பாசமும் உள்ளன. துதிக்கை இடம்புரியாக வலதுப்புறமாகத் திரும்பியுள்ளது. பக்தர்களுக்கு உதவி செய்ய என்றும் ஆயத்தமாக இருப்பதைக் காட்டுகிறது எனலாம். வலதுகாலை ஊன்றிக் கொண்டும் இடது காலை மழுத்துக் கொண்டும் கம்பீராமாக அவர் விளங்குகிறார்.

முருகப்பெருமானும் சக்திகளும்

முருகப்பெருமானது இரு சக்திகளினதும் சிலைகள் நிற்கும் நிலையில் விளங்குகின்றன. முருகப்பிரானின் சிலை 27 அங்குல உயரமும், சக்திகளின் சிலைகள் சுமார் 22 அங்குல உயரமும் கொண்டவை. இம்மூவரின் கரண்ட மகுடங்கள் நேராக விளங்குவன. முருகனின் கரண்ட மகுடம் ஆறுபுரிகள் கொண்டதாகும். அவரின் நான்கு திருக்கரங்களிலே முன் வலக்கரம் அபயகரம். இடது கரம் கத்யாவலம் பிதமாக (தொங்கலாகவும்) இடது அரைப்பாத்தினைத் தொடுகின்றது. பின் வலக்கரத்திலே வச்சிரமும், இடது கரத்திலே வேவும் காணப்படுகின்றன. அரையில் ஆடையும், கழுத்து, மார்பு, கை, கால் முதலியவற்றிலே ஆபரணங்களும் உள்ளன. பின் புறமாக உள்ள மயில் அழகு ஒளிர இடதுப்புறம் நோக்கிப் பாம்பினை வாயிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய நிலையில் இது காணப்படுவது அருமையாகும்.

இடது பக்கமுள்ள தெய்வானை அம்மனின் வலது திருக்கரத்திலே நீலோற்பவமலர் உள்ளது. இடது கை கத்யாவலம் பிதமாகக் காணப்படுகின்றது. வலது காலை நான்கு ஊன்றியும், இடது காலைச் சற்றுச் சரித்தும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். வலப்புறமுள்ள வள்ளிநாயகியின் இடது திருக்கரத்திலே தாமரைப்

பூவண்டு. இடது கரம் கத்யாவலம் பிதமாகக் காட்சியளிக்கின்றது. இருவரும் மேலாடை, சேலை, ஆபரணங்கள் அணிந்துள்ளனர்.

கஜலக்ஷ்மி

தாமரை மலராசனத்திலே கஜலக்ஷ்மி வீற்றிருக்கிறார். அவரின் சிலை 24 அங்குலமும் பீடம் 5 அங்குலமும் கொண்டவை. அவரின் நான்கு திருக்கரங்களிலே முன் வலக்கையான அபயகரம் ஒழுந்து காணப்பட்டது. முன் இடக்கரம், வரதகரமாக நேர்த்தியாக உள்ளது. பின் இடக்கையிலும் வலக்கையிலும் தாமரைப் பூக்கள் எழிலுடன் இலங்குகின்றன. வலது காலைச் சற்று மழுத்து வீற்றிருக்கிறார். முகபாவம் அழுகாக விளங்குகின்றது. கிரீடம் கரண்ட மகுடமாக நேர்த்தியாக உள்ளது. இதில் எட்டுப் புரிகள் உள்ளன. மேலாடை, சேலை, ஆபரணங்கள், வளையல்கள் அணிந்த கைவழியின் திருப்பீடத்தின் விளிம்பில் காலை வைத்துக் கொண்டு கம்பீராமான தோற்றுத்துடன் விளங்கும் கிரண்டு யானைகள் தத்தும் துதிக்கையினாலே நீரினைத் தேவியின் பின் கரங்களினுள் பூக்கள் மீது சொரிகின்றன போலக் காணப்படுகின்றன. யானைகளுக்கு மேல் இரு மருங்கும் வளைவுகள் திருவாசோலை அமைந்துள்ளன. இவை யாவும் ஓரே கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அபயகரமில்லை விழுஞ்சும் குறிப்பித்தக்க கலை அழகும் நேர்த்தியும் கொண்டவை. சில வகைகளில் முற்பட்டகால யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய கைவழி வழிவத்தை இது நினைவூட்டுகின்றது எனலாம்.

துக்கணாழுர்த்து

இச் சிலை 15 அங்குல உயரமும் தீன்பீடமான மலை (கைலாயமலை) 12 அங்குலமும் கொண்டவை. சிவபெருமான்

தக்ஷிணாமூர்த்தி வடிவில் ஒரு திருக்காலை மற்றைய தொடையின் மீது வைத்துக் கொண்டு தொங்கும் திருப் பாதத்தினால் அபஸ்மார புருஷனை மிதித்தவாறு வீற்றிருக்கிறார்.

இவரின் நான்கு திருக்கராச்களிலே முன்வலக்கை அபயஹஸ்தமாக உண்மையான ஞானத்தை அறிவுறுத்தும் சின் முத்திரை செம்தர்ச்சன அல்லது ஞான) முத்திரையில் உருத்திராக்ஷ மாலையுடன் மிக நேர்த்தியாக தெளிவுறுத்துகின்றது. முன் இடக்கையிலே சர்ப்பமோ வேறு சின்னமோ உண்டு. கண்கள் மூக்கின் நுனியை நோக்குகின்றன. உடல் நேராக ஞானாசிரியனின் திருவள்ளத்தின் உறுதியைக் காட்டுவதற்குப் போலும் நிமிர்ந்து மிளிர்கின்றது.

கைலாய மலையிலே கல்லால மரத்தின் கீழிருந்து சனகர், முதலிய முனிவர்களுக்குச் சிவபிரான் தக்ஷிணாமூர்த்தியாக ஞானோபதேசம் செய்தார் எனச் சைவநூல் கள் கூறும் தக்ஷிணாமூர்த்தி வடிவத்தையே இங்கு காணலாம். அஞ்ஞான இருளைச் சுட்டும் அபஸ்மார புருஷரை மிதித்துக் கொண்டு மெய்ஞான ஓளியினைக் காட்டும் கிரைவனின் நிலை குறிப்பிடற் பாலது. கிரைவனே ஞானாசிரியனாக எழுந்தருளி கிறவா நெறிகாட்டும் நிலை சமய தத்துவரீதியிலே மட்டுமன்றிக் கலை ரீதியிலும் சிறப்பாகவே திகழ்கின்றது.

சனீஸ்வரன்

(சனைச்சரன் - மெதுவாக நகர்பவன்)

சனிபகவான் தன் வாகனமாகிய காகத்தின் மீது வலக்கையினை வைத்துக் கொண்டு இடது

காலைத் தொங்க விட்டுக் கொண்டு வீற்றிருக்கிறார். வலதுப்புறம் திரும்பியுள்ள தமது ஊர் தியின் மீது ஏறிப் புறப்படுவெர் போலக் காணப்படுகிறார். இருவருக்கும் கரண்ட மகுடம் உள்ளது. இவரின் நான்கு திருக்கராச்களிலே முன் வலக்கை அபயகரமாகவும், முன் இடக்கை வரதகரமாகவும் அழகாகத் திகழ்கின்றன. பின் வலக்கை ஒடித்துவிட்டது. சனீஸ்வரன் என்று கூறும் போது பலருக்கும் பயமும் வெறுப்பும் ஏற்படுவதுண்டு. ஆனால் இங்கு அவர் அன்பனுக்கு இன்னருள் புரிவதற்கு என்றும் ஆயத்தமாக அழகாக மிளிர்கின்றார்.

காவல் தெய்வம்

வலது காலினை உண்றிக் கொண்டும் இடது காலினை மாடித்துக் கொண்டும் இத் தெய்வம் வீற்றிருக்கிறது. கரண்ட மகுடமுண்டு. ஓரளவு தியான நிலையும் காணப்படுகிறது. இரு திருக்கராச்களில் இடது கை முழங்காலினைத் தொடுகின்றது. வலது கையில் ஓர் ஆயுதமுண்டு. அது கதா அல்லது பரசு ஆக இருக்கலாம். இத் தெய்வம் ஜயனார் அல்லது குபேரன் அல்லது ஒரு காவல் தெய்வமாக இருக்கலாம்.

யாழ்ப்பாணம் கமால் வீந்ச் சற்பங்கள் சனீடேஸ்வரர் சற்பம்

யாழ்ப்பாணத்திலே மூஸ்லீம் குடியிருப்புப் பகுதியிலே கமால் வீநியில் உள்ள ஓரிடத்தில் இது கிடைத்துள்ளது. இச்சிலையிலே சம பங்க நிலை பேணப்படுள்ளது. உயரமான சதுர வடிவ பீடம் ஒன்றின் மீது பாதத்தினைக் கீழே தொங்கவிட்ட நிலையிலும் இடது பாதத்தினை மாடித் தநிலையிலும் இச்சிறப்பம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மாங்கப்பட்ட இடது பாதம் வலது தொடையைத் தொடுகின்றது. ஜடாமகுடம் குறிப்பிடற்பாலது.

இதாலே கழுத்தாபரணங்கள். காதணிகள், உள்ளன. இரண்டு கரங்களில் வலது கரம் மிக நீண்ட அழகான மழு ஒன்றினைத் தாங்கியுள்ளது. இடது கரம் வரதஹஸ்தமாக அமைந்துள்ளது.

மஹாஸ்ரம்தினியின் செப்புப் யழம்

கமால் வீதியிலிருந்து பறப்பட்ட சிச்சிறிய வெண்கல உருவமானது யாழ்ப்பாணத்தின் வெண்கலச் சிற்பமரபின் பழையமையை எடுத்துக் காட்டுவதாகக் கருதப்படுகின்றது. ஒடுங்கிய நிலையில் நீண்ட அமைப்பினையடைய திருவாசி ஒன்றினுட் பீடமான்றின் மீது அமைந்த வட்டவடிவமான தாமரையாசனத்தின் மீது மஹிஷாஸர மரத்தினியின் நிற்கும் நிலை காணப்படுகின்றது. மகிஷாஸ்ரமரத்தினியின் வாகனமான ஏறுமையும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளது இவ் அம்மன் திரிபங்க நிலையில் காணப்படுவதாகக் கருதப்படுகின்றது. இவரின் எட்டுத் திருக்கரங்களுள் கீழ்முன்னுள்ள இரு வலது இடது கரங்களும் முறையே அபய வரத ஹஸ்தங்களாக உள்ளன. ஏனைய ஆறிலும் படைக்கலங்கள் உள்ளன. முன்பு வலது கையில் தாமரைமொட்டு இருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. மேலும் சூலம், வாள், அங்குசம் வலது பக்கக் கரங்களில் மேலிருந்து கீழாக உள்ளன. வெண்ணடையம். அம்பு, வில்லு, பாசம் என்பன இடது பக்கக் கைக்களில் மேலிருந்து கீழாக காணப்படுகின்றன. இத்திருவருத்தில் ஆபரணங்களும் நன்கு இடம் பெறுகின்றன.

சாவகச்சேந்பிலே கிடைத்த சீலைகள்

சாவகச் சேரி	நகர்ப்பகுதியிலே
முற்காலத்திலே	சிறப்பாக விளங்கிய வாரிவனேஸ்வரர் ஆலயத்தைச் சேர்ந்த நான்கு

விக்கிரகங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுப் பிற்காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட வாரிவனேஸ்வரர் ஆலயத்தின் முன் மண்டபத்திலே வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறப்படும்.

மனோன்மனி அம்மன்

சாவகச்சேரி சந்தைக்குத் தெற்கே பிரதான வீதிக்கு கிழக்காக உள்ள இராசமாளிகை எனும் வளவில் மண்வெட்டிய போது இவ் விக்கிரம் கண்டெடுக்கப்பட்டது. இது இரண்டே முக்கால் அடி உயரம் உடையது. ஒடுங்கிய இதன் இடை 5 அங்குல அகலத்தையும் இடுப்புக்குக் கீழே உள்ள தொடைப்பகுதி ஒரு அடி அகலத்தையும் கொண்டுள்ளது. இக்கருங்கற் சிலை சம பங்க நிலையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் நான்கு திருக்கரங்களில் முழங்கையடைன் இணைந்த இடது வலது மேல் கரங்கள் பாசமும் தாமரையும் தாங்கியுள்ளன. வலது இடது கீழ்க் கரங்கள் முறையே அபய, வரத ஹஸ்தங்களாக உள்ளன. 9 அங்குல உயரமுடைய இதன் திருமுடியின் மேற்பாகுத்தில் உச்சிக் கொண்ணடையும், நெற்றிப் பட்டத்திற்கு மேல் இரத்தினாரமும், மகுடத்தின் முற்பக்கத்திலே மூன்று குறியீடுகளும் உள்ளன. இதன் காதிலே மும் மூன்று மகர குண்டலமும் கழுத்திலே தீரண்ட தாவி அமைப்பும் அதன்மேல் அகன்ற பதக்கமும் அணியப்பட்டுள்ளன. இதிலே முப்புரி நூல் தெளிவாக உள்ளது. இவ் விக்கிரகத்தின் இடது வலது மேல் கரங்கள் நிலத்திற்குள்ளிருந்து எடுத்த போது ஒழுந்து விட்டன.

நாகம்

காணியில் புதிதாகப் பயிர் செய்தோர் மன்னுக்குள் மூடியிருந்த நாகவிக்கிரகம் ஒன்றைக் கண்டெடுத்தனர். இது புதிய வகை

நாகம் போல் உள்ளது. பத்து அங்குல உயரத்திலே படமெடுத்த நிலையிலுள்ள இவ்விக்கிரகத்தின் உடற்பகுதி ஒரு வளையங்களாகச் சுருண்ட நிலையில் உள்ளது. அகண்ட இதன் தலைப்பகுதியின் மேல் தாமரைத் தண்டொன்றும் அதன் மேல் ஒரு இதழ்கள் உள்ள தாமரையும் அதற்கு மேல் தெய்வ உருவம் வைப்பதற்குரிய வட்ட வடிவிலான பீடமும் உள்ளன. அழகிய இவ்விக்கிரகம் மூன்பு இப்பகுதியில் இருந்த கோவில் ஒன்றினைச் சேர்ந்ததாக இருந்திருக்கும் என்பதற்கு இப்பகுதியிலுள்ள கட்டிடச் சிறைவுகள் சான்றுபகருவன.

அம்மன்

அம்மன், சூரியன் விக்கிரகங்கள் சாவகச்சேரி நவீன சந்தைக்குக் கிழுக்காக உள்ள பழைய சந்தைப் பகுதியில் அந்திவாரம் வெட்டிய போது கண்டெடுக்கப்பட்டவை. இவ் அம்மன் விக்கிரகம் சிறந்த கலையுணர்வும் திராவிடக் கலை மரபின் குறிப்பிடத்தக்க தொழில்நுட்பமும் கொண்டதாகும். இவஸ்கையில் வழிபடப்பட்டுவரும் அம்மன் சிறைகளில் உயரம் கூடிய அம்மன் சிறைகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். கருங்கல்லிலே முப்பிரமாண நிலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இவ்விக்கிரகம் பீத்துடன் ஜந்தேகால் அடி உயரமும், பீடமின்றி 4 அடி உயரமும் கொண்டதாகும். ஒரு அடி உயரமுள்ள கேசமகுடம் 3 பிரதான புரிகளைக்கொண்டதாகும். மேற்பகுதியில் உச்சிக் கொண்டையும் நெற்றிப்பட்டத்திற்கு மேல் இரத்தினாரமும், மகுடத்தின் முன்பக்கத்திலே மூன்று குறியீடுகளும், இவ்விக்கிரகத்திலுள்ள நான்கு திருக்கரங்களில் வலது மேற்கரத்தில் மூன்று குறியீடுகளும், இவ்விக்கிரகத்திலுள்ள நான்கு திருக்கரங்களில் வலது மேற்கரத்தில்

வெண்டயமும், இடதுமேல் கரத்தில் தாமரையும் உள்ளன. முன்னைய கரங்களில் வலது கரம் அபயஹஸ்தமாகவும், இடது கரம் வரதகரமாகவும் உள்ளன. காதில் மகரகுண்டலமும், கழுத் தணியும் காணப்படுகின்றன. இடுப்பு 5 அங்குல அகலமும் அதன்கீழுள்ள தொடைப்பகுதி 9 அங்குல அகலமும் கொண்டுள்ளன. இடது பக்கத் தோளில் முப்புரி நூல் உள்ளது இடுப்பிலே மேகலை, சங்கிலி; பீதாம்பரம், கால்சதாங்கை வரை நீண்டும் விளங்கின்றது.

அம்மன்

இவ்விக்கிரகம் மூன்றாக்க அடி உயரமுள்ளது. நிற்கின்ற சமபங்க நிலையில் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. இதன் மகுடம் 6 அங்குல உயரமுடையதாகும். மகுடத்தின் பின்னாலுள்ள ஓளிவட்டம் நீள்வட்ட வடிவில் ஒக்கப்பட்டுள்ளது. 9 அங்குல உயரத்திலுள்ள சதுரவடிவிலான பீதத்தில் ஒழுங்கற்ற பகுதியில் மீண்டும் வட்டவடிவான தாமரை ஆசனத்தின் மீது இது அமைந்துள்ளது. அதன் இரு ஹஸ்தங்களிலும் தாமரை மலர் காணப்படுகின்றது. ஏனைய உடல் உறுப்புக்களும் ஒப்பணங்களும் சிறை வுற்றிருப்பதால் அவை பற்றி முழுமையாகக் கூறமுடியாதுள்ளது.

சிவலங்கம்

இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள விக்கிரங்களுள் ஒவ்வைடும் கூடிய சிவலங்கம் குறிப்பிடற்பாலது. இச்சிவலங்கம் மாதோட்டத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பல்லவர் காலச் சிவலங்கம் போல மண்ணில் மறைக்கப்பட்டு ஒன்றேகால் அடி மட்டும் வெளியே தெரியுமாறு வைக்கப் பட்டுள்ளது. கிணற்றிலிருந்து எடுத்த போது இதில் ஏற்பட்ட உடைவு காரணமாக விங்கத்தின்

மேற்பாகம ஒழுங்கற்றுள்ளது. கருங்கல்லில் வட்டவடிவில் அமைக்கப்பட்ட ஆவடை ஒன்றிரை அடி உயரத்தையும் பத்தடி சுற்றளவையும் கொண்டது.

இதுவரை கூறப்பட்டுள்ள சிற்பங்கள் பெரும் பாலும் யாழ்ப்பாண அரசர் காலத்தவையெனப் பொதுவாக கொள்ளலாம். இவை பொதுவாக கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலம். குறிப்பாகக் கடைசியாகக் குறிப்பிட்டகாலப்பகுதி சிற்பக்கலை மரபின் சாயல்

கொண்டவை இவற்றுள் பெரும்பாலானவையாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் வம்ச காலத்தவை எனலாம்.

மிகச் சமீபகாலத்தில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக வரலாற்றுத் துறையினர் மேற்கொண்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளாலே குறிப்பிடத்தக்க தொகை சிற்பங்கள் குறிப்பாக கோவிற் சிற்பங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. நன்கு ஆவணப்படுத்திய பின்னரே அவை பற்றிக் கூறலாம்.

உசாத்துவணை

- ❖ நவரத்தினம்.கலைப்புலவர், இலங்கையிற் கலைவளர்ச்சி, யாழ்ப்பாணம்.1960.
- ❖ பத்மநாதன், பேராசியர், சி. யாழ்ப்பாண இராச்சியம் ஒரு சுருக்க வரலாறு, கொழும்பு, 2011.
- ❖ புஷ்பரட்னம் பேராசியர், பி. தென் மராட்சியின் தொன்மையும், பெருமையும், தொல்லியல் வரலாற்று நோக்கு, யா/சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரி, நிறுவனர் நினைவுப் பேருரை,யாழ்ப்பாணம், 05.02.2012
- ❖ சிற்றம்பலம் கலாநிதி சி.க. (பதிப்பாசிரியர்) யாழ்ப்பாண இராச்சியம், யாழ்ப்பாணம், 1992.
- ❖ சிவசாமி, வி. காலத்தால் முந்திய நல்லூர் சிலைகள், கலைக்கண் மறுபிரசுரம், வட்டுக்கோட்டை, 1973.01.08

தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இராமாயணச் செல்வாக்கு

நா. வாமன்

இந்தியாவில் தோன்றிய புராதன இந்து சமய இலக்கியாங்களுள் இராமாயணத்திற்குத் தனி இடம் உண்டு. வான்மீகியால் இயற்றப்பட்ட இந்நூலானது, வைணவ சமய மரபில் தோற்றும் பெற்றாலும் அனைத்து வைதிகப் பிரிவினைச் சேர்ந்தவர்களாலும் போற்றப்படும் சிறப்பினைக் கொண்டது. இன்றளவும் மக்கள் மத்தியில் இந்து சமயம்சார் வாழ்க்கை முறை, பண்பாடு, நாகரிகம் போன்றவற்றை நிலைத்திருக்கச் செய்வதில் இராமாயணத்திற்குப் பெரும்பங்கு உண்டு. இந்துப் பண்பாட்டின் ஒரு முக்கிய கூறாக வளர்ச்சி பெற்ற இராமாயணம் இந்தியக் குடியேற்றம் இடம் பெற்ற தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் பண்ணைக்காலத்திலேயே பரம்பலைப்படந்தது.

தென்கிழக்காசிய என்பது ஆசியாக் கண்டத்தின் கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள இந்தோ-சீனத் தீபகற்பத்தையும் அதனை அடுத்துள்ள இந்தோனேசிய பிலிப்பைன் ஸ் தீவுக் கூட்டங்களையும் குறிக்கிறது. இந்தோ சீனாவிற்குள் பர்மா, மலேசியா, தாய்லாந்து, கம்போடியா, வியட்னாம், சிங்கப்பூர் முதலான நாடுகளும் இந்தோனேசியாவிற்குள் யாவா, சுமாத்திரா, போர்னியோ, பாலித்தீவு, செலிபஸ், மொலுக்கஸ் முதலான நாடுகளும்

உள்ளடக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இராமாயணம் ஏற்படுத்திய செல்வாக்கினை ஆராய்வதே கிக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தாய்லாந்து

உலகத்தில் "தாய் நாடு" (Thailand) என்ற சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்பெறுவது தாய்லாந்தே ஆகும். முன்பு "சையாம்" என்று அழைக்கப்பட்டது. தாய்லாந்தில் இன்று பெள்தம் அரசு மதமாக இருந்தபோதும் முன்னர் இந்துப்பண்பாடே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. அக்காலத்தில் தாய்லாந்தின் தலைநகராக 'அயோத்தியா' (இது அயோத்தி என்பதன் தீரிபு என்பர்) இருந்துள்ளது. அங்கிருந்து ராமா என்ற மன்னர்கள் அரசாண்டுள்ளனர். இங்கு இராமாயணக் கதை பெரு வழக்காக இருந்துள்ளது.

இந்நாட்டில் காணப்படும் சிறப்ம், நாட்டியம், நாடகம், இலக்கியம், அரசவையிலே ஆடப்படும் முகமூடி நாடகம், ஒரு வகையான பொம்மலாப்பம் போன்ற கலைகளுக்கூடாக இராமாயணக் கதை செல்வாக்குச் செலுத்தியது. இங்கு அமைக்கப்பட்ட பெரும்பாலான பெள்தக் கோயில்களிலே இராமாயணக் கதை சிறபங்களாகவும்

ஓவியங்களாகவும் படைக்கப்பட்டமை இக்காவியம் அந்நாட்டு பெளத்த மக்களிடையே ஏற்படுத்திய செல்வாக்கினைக் காட்டுகின்றது. “பிமாய்” என்ற இடத்து பெளத்தக் கோயிலில் உள்ள இராமாயணச் சிலைகள் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுகளாகும். இக் கோயிலின் வடகிழக்குப் பகுதியில் உள்ள சுவர்களில் இரண்டு அடுக்குகளாக அச் சிற்பங்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. அனுமன் சஞ்சீவி மலையைக் கொண்டந்தமை, சூர்யபண்ணை மூக்கரிப்பட்ட காட்சி, சேது பந்தனக் காட்சி (அணை கட்டல்) என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. பாங்கொக்கிலுள்ள வாட்பு எனும் பெளத்த கோயிலிலே இராம சரித்ததை உணர்த்தும் 150 புடைப்புச் சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. மரகத புத்தர் கோயிலின் சுற்றாலைச் சுவர்களில் இராமாயணக் கதைகள், ஓவியங்களாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இவை பதினான்காம் பதினெண்ந்தாம் நூற்றாண்டுக்குரியவை.

இராமசரிதம் வாய்மொழி லிங்கியமாக நெடுங்காலம் வழங்கி வந்தது. நிமுல் நாடகத்திலும் பின்பு முகமூடி நாடகத்திலும் இடம் பெறத் தொடங்கி பின் லிங்கிய வடிவமாகக் கப்பட்டது. இராமாயணக் கதை “இராமகீயான்” (இராமனின் கீர்த்தி) என்ற பெயரில் பெருங்காப்பியமாக வளர்ச்சியடைந்தது. முதலாம் இராமா (King Rama I) என்னும் அரசனால் பாடப்பட்ட இக்காப்பியம் ஏழு காண்டங்களைக் கொண்டது. இவனைத் தொடர்ந்து வந்த அரசன்களால் இராமாயணக் கதை வெவ்வேறு லிங்கிய வடிவங்களில் படைக்கப்பட்டன. காலத்திற்கேற்ற வகையில் அவ்வவ் இராமாயணங்களில் சில கதைத்திருப்புகள் காணப்படுகின்றன.

தாய்லாந்து நாட்டில் இராமாயணத்தின் பல்வேறு வடிவங்கள் வழக்கில் இருந்த போதிலும் இங்குள்ள இராமாயணக் கதைகள் பெரும்பாலும் கம்ப இராமாயணத்தைப் பின்பற்றியே அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நாட்டில் வழங்கும் கோன் (Khon) எனப்படும் தேசிய நடனத்தின் (முகமூடி பாவனையில்) கதைப்பொருள் இராமாயணக் கதையை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது (சீதையைத் தேட வானரப்படைகள் ஆயத்தமாதல்). இந்நாடகத்திற்கு இசையே உயிராகக் கருதப்படுகிறது. இவ் ஆற்றுகைக் கலையினை தொடங்குவதற்கு முன்னார். அரங்கில் நடராசர் சிலையை வைத்து, தேங்காய் உடைத்துப் பூசை செய்வது தொடர்ந்தும் இடம்பெற்றுவரும் ஒரு நிகழ்வாகும்.

“தாய் வழக்கிலுள்ள இராமா, இராமாதிபதி, இராமமகாதரன் போன்ற பெயர்கள் இராமாயணத்தில் அம்மக்களுக்கு இருந்த ஈடுபாட்டையே காட்டி நிற்கின்றன” என்ற Dr. பிலியோசாவின் சூற்றும் இங்கே கவனிக்கத்தக்கது.

1990 ஆம் ஆண்டு பாங்காக்கில் அரசியார் மகா சக்கிரியின்⁴ இந்தோனின் அவர்களின் 36 ஆவது பிறந்த நாளை ஓட்டி ராமாயண நாட்டிய விழா நடத்தப்பட்டது. இந்த விழாவில் இந்தியா, இந்தோனேசியா, பர்மா, மலேசியா, லாவோஸ், தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகள் பங்கேற்றன.

இராமாயணக் கதையை நாட்டிய நாடகமாக இந்த நாடுகள் ஓவ்வொரு பகுதியாகத் தயார் செய்து நடாத்தின. தாய்லாந்து வழங்கிய நாட்டிய நாடகம் பஸ்மாசர மோகினி. பஸ்மாசரன் தான்

அடைந்த தோல் விக்குப் பழிவாங்கவே மகாவிஷ்ணு ராமாவதாரம் எடுத்தபோது தசகண்டன் என்ற பெயரில் ராவணனாக அவதரித்தான் என்று விளக்கியது இந்த நாட்டியம்.

இராமனும் லட்சமணனும் வில்வா மித்திரிடம் வில்வித்தை பயின்று தாடகையை வதம் செய்யும் காட்சியை மலேசியா நாட்டிய நாடகமாக வழங்கியது. மலேசிய தலைநகர் கோலாலம்பூரைச் சேர்ந்த ‘P கணேசாலயா குழுவினர் இதைப் படைத்தார்கள்.

பர்மாவிலிருந்து வந்த நாட்டியக் குழுவினர் சீதா கல்யாணம் காட்சியைப் படைத்தனர். பத்துத் தலை தசகிரி என்ற ராவணன் திடிரென்று தோன்றி வில்லை வளைக்க முயன்று தோல்வி கண்டதை இவர்கள் சித்தரித்தார்கள்.

சீதையை ராவணன் புஸ்பக விமானத்தில் கவர்ந்து செல்லும் காட்சியை ஓவோல் நாடு வழங்கியது. ராமர், சீதை, லட்சமணன், அனுமன் ஆகியோர் தலைநகர் திரும்புவதும் ராமரின் பட்டாபிஷேகக் காட்சியும் இந்தியாவின் படைப்பாக இருந்தது. கேரள கலா மண்டலக்குழு கதகளிப் பாணியில் இதை வழங்கினார்கள்.

தென்கிழுக்காசிய நாடுகளின் கலாசாரத்தின் ஒரு கூறாக ராமாயணம் இருந்து வந்துள்ளது என்பதற்கு இந்த நாடுகள் இணைந்து வழங்கிய ராமாயண விழா ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

மலேசியா

தமிழ் நாட்டிற்குக் கிழுக்கே 1200 மைல் தொலைவில் வங்கக் கடலால் பிரிக்கப்பட்ட பகுதியில் மலேசியா அமைந்துள்ளது.

மலேசியவாழ் மக்கள் மட்பாண்டக் கலையில் தீக்காசக் கதை உருவங்களைப் பொறிக்கிறார்கள். இவ்வழக்கு இன்றும் காணப்படுகின்றது. நெசவுத் துறையிலும் பட்டுத்துணியில் உருவங்கள் பொறிக் கப்பட்டுள்ளன(வானர வடிவங்கள் பெரும்பாலும் பொறிக்கப்படுகின்றன). இங்கு வழங்கப்படும் இராம கதையை மூன்று வகையில் கூறலாம்.

1. இலக்கியம்
2. வயாங்கு எனப்படும் பொம்மலாட்டத்திற்குப் பயன்படும் வாய்மொழிப் பாடல்
3. நாட்டுப்புறக் கதைப்பாட்டு

கி.பி 15 ஆம் நூற்றாண்டளவில் இராமாயணக் கதைப்பாடல்கள் மக்கள் மத்தியில் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றன. இராமாய ணத்தைத் தமுவி மலாய மொழியில் புதிய இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன. ‘ஹிகாயட் செரி ராமா’, ‘ஹிக்கியாட் மகாபெளமா’, ‘ஹிக்கியாட் ஹங்குடேவா’, ‘சிஜாக் மகேயா’ என்பன இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

பின்னைய இரண்டு வகையில் நேரடியான இராமாயணக் கதை சில தீரிபுகளுடன் வட்டார வழக்குகளும், வீர்தீரங்களும் கலந்து வழங்குகின்றன. பயான், புனித்ரியோதரி, வயாங்கு சாவகம போன்ற இராமாயணக் கதைகள் இவ்வகையில் அடங்கும். பாத்திரங்களின் பெயர்களும் மலாய் மொழியில் தீரித்து வழங்கப்படுகின்றன (இராவணன் - மகாராஜாவணா, இராமா - இரமகா, இலக்குமணன் - லக்குமா, அனுமன் - அரைமீன்). மலேசியாவின் இராமாயணம் கூறும் கதைப் போக்கில் பல மாற்றங்கள் இருந்த

போதிலும். கம்ப இராமாயணத்தின் சாயல் மலேசிய இராமாயணத்தில் பதிந்திருப்பதாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

ப்ர்மா

தென்கிழக்காசியாவில் வடமேற்குப் பகுதியில் திபைத்து நில மேட்டிற்கும் மலேயா தீபகற்பத்திற்கும் இடையே பர்மா அமைந்துள்ளது. பேரரசர் அலவுங்கபயா (கி.பி. 1702) காலத்தில் 'இராம காதை' பர்மிய நாட்டில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. இராமன்-சீதை வரலாற்றை அந்நாட்டு கவிஞர்கள் கவிதைகளில் பாடத்தொடங்கினார்கள். தாய்லாந்து நாட்டின் பண்பாட்டுத் தாக்கத்தாலேயே, 'இராம காதை' பர்மாவில் செல்வாக்குற்றது என்பது.

பர்மாவில் தோன்றிய இராமகதை நூல்களில் மிகவும் பழையதாக 'இராமவத்து' எனும் நூல் குறிப்பிடப்படுகிறது. கி.பி 1973 லில் முதன் முதலாக இரண்டு பனை ஓலைச்சுவடிகள் இரங்கணை அடுத்த இரண்டு பெளத்த மடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்டன. 17 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு உரியதாகக் கருதப்படும் இவ் ஓலைகளில் உள்ள நூல் தான் ராமவத்து. உரைநடையில் 40 பக்கங்களில் எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூல் 6 இயல்களைக் கொண்டுள்ளது. இராவணனின் பிறப்போடு தொடங்குகிற இந்நூல் உத்தர காண்டத்தில் சீதை அயோத்திக்குத் திரும்பும் நிகழ்ச்சியோடு முடிகிறது.

மாங் தோ (Mangtoe) என்பவர், 1751 அளவில், இராமனைப்பற்றிப் பெருங்காப்பியம் ஒன்றை இயற்றினார். இராமர் ஏழை எளிய மக்களிடத்துப் பேரன்பு பூண்ட 'ஏழை பங்காளனாக' அக்காப்பியத்தில் சித்தரிக்கப்

பெற்றுள்ளைம் குறிப்பிடத்தக்கது. உள்ளத்தை உருக்கத்தக்க பாடல்கள் பல அதில் இடம்பெற்றுள்ளன.

கி.பி. 1755 லில் கவிதை வடிவில் இயற்றப்பட்ட 'இராம தகயின்' (Rama Thagyin), கி.பி. 1784 லில் செய்யுள் வடிவில் எழுதப்பெற்ற 'இராம யகன்' (Rama Yagan) போன்ற இராமாயண நூல்களும் பர்மிய மொழியில் பிற்காலத்தில் தோன்றியுள்ளன.

காம்போஷயா

கம்போஷயாவில் சிவனுக்கும் விஷ்ணுவிற்கும் பெருமளவிலான ஆலயங்கள் அமைக்கப் பட்டதாகக் கல்வெட்டுக்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இவற்றுள் சூரியவர்மனால் அமைக்கப்பட்ட அங்கோர் வாட் (Angkor Wat) கோயில் பிரதானமானது. இக்கோயிலின் சிறப்பு அதன் புடைப்புச் சிற்பங்களிலேயே தங்கியிருப்பதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுவார். இங்கு இராமாயணம், மகாபாரதம், 'ரிவம்' சம் என்பனவற்றின் நிகழ்ச்சிகளும் அரசனின் போர் வெற்றிகளும் நடன மகளின் காட்சிகளும் பெருமளவில் அமைந்து தோற்றுமளிக்கின்றன.

அங்கோர் தொம்பில் (Angor-Thom) உள்ள பயோன் கோயிற் சுவர்களில் புடைப்புச் சிற்பங்களாக ஏராளமான இராமாயணக் காட்சிகள் தெரிகின்றன. இராமன் மாயமானை விரட்டுதல், வாலி சுக்ரீவன் போர், சீதையினுடைய அக்கினிப் பிரவேசம் என்பன இவற்றுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை.

கம்போஷயாவில் கிடைத்துள்ள வடமொழிக் கல்வெட்டுக்களும் இராமாயணத்தைப் பற்றிய

பல்வேறு குறிப்புக்களைத் தருகின்றன. இந்திய நாட்டிலுள்ள கோயில் களைப் போன்று கம்போடியாவில் அமைந்துள்ள பல கோயில்கள் இராமாயண, மகாபாரதச் சுவடிகளை அரிய கலைக் கருவுலங்களாகப் பேணிப் பாதுகாத்து வருவதை இன்றும் காண முடிகிறது. கம்போடிய மன்னானான பாலவர்மனின் கல்வெட்டு சோமவர்மன் என்பவன் கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு கோயிலுக்கு இராமாயண, மகாபாரத சுவடிகளைத் தானமாகக் கொடுத்தது பற்றிய ஒரு குறிப்பினைத் தருகிறது.

யாவா

சாவக நாட்டின் (யாவா) பிரம்பனத்திலே அமைந்த பிரமாண்டமான சிவாலயத்திலே, வேறொன்றும் காணப்படாத வகையிலே இராமகாலை சிற்பக் கோலத்திலே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இராமாயணக் காட்சிகள் வரிசைக் கிரமமாக அங்கே கவர்ச்சி மிகு கோலத்திலே தென்படுகின்றன. முதலாவது சிற்பத்திலே திருப்பாற்கடலிலே, பாம்பனை பள்ளியிலே பெரிய பெருமாள் அமர்ந்திருக்கும் கோலம் தெரிகின்றது. அவருக்கு பின்பக்கத்திலே கருடாழ்வாரின் உருவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு பக்கத்திலே தசரதனும் அவனது தேவியர் மூவரும் நிற்கின்றனர். தொடர்ந்து, தசரதனும் தேவிகளில் ஒருத்தியும் கல்யாண வைபவும் பற்றிப் பேசுதல், விசுவாமித்திர முனிவர் தசரதனது அரண்மனைக்குப் பிரவேசிக்கும் காட்சி, இராம, இலக்குமணர்கள் முன்பு தாடகை தோன்றி வாக்குவாதம் புரிகின்றமை, விசுவாமித்திரருடைய மூசிரமத்தின் காட்சிகள், ஜனகனின் மாளிகையில் இராமர் வில்லை வளைக்கும் காட்சி, இராமன், சீதை திருக்கல்யாணம், இராமரின் பட்டாபிஷேக ஒழுங்குகள், இராம, இலட்சுமணர் சீதையோடு

கானகம் போகின்றமை. இராமனைத் தேடி பரதன் செல்லுங்காட்சி, மாயமானை இராமர் பின் தொடர்ந்து சென்றது, வானர சேனைகள் கடல் மேல் கல்லனை அமைத்தல், என்பன போன்ற பல சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டு இறுதியாக இராம, இலக்குமணர்கள் பாலத்தின் மூலம் இலங்கையைச் சென்றதைகின்ற காட்சியை அமைத்துள்ளனர். இதற்கு மேலான இராமாயணக் கதையை பிரம் மனத்திலே சிற்பங்களாக வடிப்பதைத் தவிர்த்து விட்டனர்.

இந்திய இலக்கியங்களைச் சாவகர் பயின்றதன் பிரதிபலனாக இந்து-சாவக இலக்கியம் தோன்றியது. இந்த வகைக்குரிய நூல்களில் ‘அமரமாஹா’ மிகப் பழைம யானதாகும். அது வான்மீகி இராமாயணத்தின் வழிநூலாக அமைந்துள்ளது. உத்தர காண்டப் பகுதியிலுள்ள கதைகள் இதில் உள்ளடக்கப்படவில்லை.

யாவாவின் புகழ் பெற்ற இராம காதை ‘இராமாயண ககவின்’ (காவியம்) என்னும் பெயரில் வழங்குகிறது. பழைய ஜாவானிய மொழியாகிய ‘கவி’ மொழியில் (kawi) இந்த இராமாயணம் எழுதப்பட்டுள்ளது. கி.பி. 10 அல்லது 11ஆம் நூற்றாண்டிற்குரிய இந்த இராமாயணம் யோகீஸ் வரர் என்பவரால் எழுதப்பெற்றது.

யாவாவில் உள்ள சிற்பக் கலைக் கூடமாக கருத்தக்க போராடுதார் பெளத்தக் கோயில் சைலேந்திரப் பேரரசர் காலத்தில் (கி.பி. 750-850) உருவாக்கப்பட்டது. 1500 க்கும் மேற்பட்ட சிற்பங்கள் இக்கோயிலை அழுகுபடுத்துகின்றன. இக்கோயிலின் பக்கச் சுவர்களிலும் படிகளிலும் இராமாயணச் சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இராமன் மிதியை மன்னனின் சிவதனுசை வளைத்தல், அருகில் லெக்குவணன் நிற்றல், சீதை தன் தோழியரோடு நிற்றல் ஆகிய காட்சிகள் வனப்புடன் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. அக்காட்சிகளை அவதானித்த ஹாவல் (Havell) “இராமனின் வீர வரலாற்றைச் சித்தரிக்கும் கற்பணன் நயமிக்க கடை நிகழ்ச்சிகள் இங்கு பேசும் பொற் சித்திரங்களாக செதுக்கப்பட்டுள்ளன” என குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கது.

கிழக்கு யாவாவின் அரச சபைகளில் ஆடப்பட்ட ஆடற் கலைகளுள் ‘வயாங்கூவித்’ ஓன்றாகும். இவ் ஆற்றுக்கைக்கலை இடம்பெறும் ஒழுங்கினை நோக்கினால் முதலில் தோன்றுவது கடை கூறும் பொம்மை. அடுத்து வருவது இராவணன் பொம்மை, அதனைத் தொடர்ந்து சீதை, லெட்சுமணன் பொம்மை, பின் விகடகவி. இந்நாட்டிய வகையிலே நான்கு பிரதான வட்டங்கள் பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. இதில் முதலாவது வட்டம் பூகோளத்தின் தாவர, விலங்கு தோற்றும். இரண்டாவது வட்டம் இராவணன் பூர்வ பிறப்புச் சம்பவம், மூன்றாவது வட்டம் இராமன் காடு புகுதலும் சீதை இராவணனால் கடத்தப்படுதலையும் இராம இராவண போரையும் காட்டுகிறது. நான்காவது வட்டம் மகாபாரத சம்பவங்களை விளக்கும்.

சம்பா

பரம் பொருளாகிய திருமாலைவிட அவருடைய அவதாரங்களான கண்ணன், இராமன் முதலிய திருக்கோலங்கள் இந்தியாவில் பெருஞ் சிறப்பினைப் பெற்றதைப் போன்று சம்பாவிலே வழிபடு தெய்வங்களாகப் பெரிதும் போற்றப்பட்டன. இராமன் தன்னுடைய ஆற்றலை நான்கு இராமன் வடிவங்களாகத் தோன்றுமாறு பிரித்துக் கொண்டான் என்று கல்வெட்டு ஒன்று

தெரிவிக்கின்றது. சம்பாவிலே ‘திருகையின்’(TRAKIEN) எனுமிடத்திலே இராமாயணத்தைப் படைத்த வான்மீகிங்கு கோயில் அமைத்துள்ளமை இராமாயணத்தின் மீது அந்நாட்டு மக்கள் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினையே காட்டி நிற்கின்றது.

பால்தீவில்

பாலித்தீவில் அரச சபைகளிலே இராமகதை செல்வாக்குப் பெற்றுக் காணப்பட்டது. இந்நாட்டில் வழங்கும் நாட்டிய வடிவங்களுள் ‘கெச்சா’ என்னும் ஆடற் கலை முதன்மையானது. இது குரங்கு நாட்டியமாகும். இராமாயணத்தில் குரங்குகள் வகிக்கும் முக்கிய பங்கை விபரிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

இராமாயணத்தின் சுருக்கமான ‘மகாராஜா ஹாவணா’ எனும் பாலிமொழி இலக்கியப் படைப்பு, அந்நாட்டு மக்களிடையே பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கிறது. இக்கதையில் ‘இராவணன்’ எனும் பெயர் ‘ஹாவணா’ என்று தீரித்து வழங்கப்படுகிறது. சீதைக்கு ‘சுகுணதும் பங்கள் தான்கேசர்’ எனும் பெயரும், இராமனுக்கு ‘ஹாவஹி’ எனும் பெயரும் வழங்கப்படுகிறது.

மேலும் 22 சமஸ்கிருதச் செய்யட்களைக் கொண்ட ‘இராமகவசம்’ எனும் நாலும் பாலியில் பெரு வழக்கில் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பீல்பைன்ஸ்

பிலிப்பைன்ஸ் தீவுகளில் வாழும் மரானவோ (Maranao) இனத்தவரிடையே வழங்கும் ‘மகாராஜா ஹாவணா’ என்னும் இராம காதை மிகவும் சுருங்கிய வடிவில் அமைந்துள்ளது. அந்நாட்டில் வழங்கும் தேவதை கடை (Fairy Tale) கி.பி. 16 ஆம் நாற்றாண்டில்

தோன்றியதெனக் கருதப்படுகிறது. அதனையும் மலாய் நாட்டின் ஹரிகாயத் சீராமா கதையையும் அடியொற்றி எழுந்ததாகக் கருதப்படும் பிலிப்பைன்ஸ் ராமாயணம் கி.பி.17-19 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் இயற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. மலேசிய ராமாயணத்தை விட மிகுதியான இல்லாமியச் செல்வாக்கு பிலிப்பைன்ஸ் ராமாயணத்தில் காணப்படுகிறது.

தொகுப்புரை

வர்த்தக நடவடிக்கைகள், சத்திரியக் கொள்கை, உள்நாட்டுக் கலகங்கள், போன்ற பல்வேறு காரணங்களால் இந்தியாவிலிருந்து தென்கிழக்காசியாவிற்குக் குடியேறிய இந்துக்கள் மூலமாக இராமாயணமும் அங்கு செல்வாக்குப் பெற்ற தொடங்கியது. இந்நாடுகளில் தோற்றம் பெற்ற இராம கதை இலக்கியங்களை, இராமாயணக் கதையை முழுமையாகப் பின்பற்றி எழுந்தலை, இராமாயணத்தின் ஒரு பகுதிக் கதையை வெளிப்படுத்துபவை, இராமாயணக் கதையுடன் கிளைக் கதைகளையும் கொண்டு எழுந்தலை என மூன்று வகையாக நோக்க

முடியும். பெரும்பாலான இராம காதை நூல்கள் காண்டம் என்னும் உட்பிரிவுகள் இல்லாது எழுதப்பட்டுள்ளன. தாய்லாந்து, மலேசியா போன்ற நாடுகளில் இராமாயணக் கதைகள் கம்ப இராமாயணத்தைப் பின்பற்றியும் எழுந்துள்ளன.

இந்நாடுகளில் அமைந்துள்ள இந்துக் கோயில்கள் மாத்திரமன்றி பெளத்தக் கோயில்களிலும் இராமாயணக் கதை சிற்பங்களாகவும் ஓவியங்களாகவும் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. தாய்லாந்து, மலேசியா, யாவா போன்ற நாடுகளில் நடைபெறும் பொம்மலாட்ட நிகழ்வுகளுக்கான கதைக் கரு இராமாயணத்தைத் தழுவியதாக அமைந்துள்ளது. தாய்லாந்து, யாவா போன்ற நாடுகளில் இடம் பெறும் தேசிய நாட்டியங்களுக்கான பின்னணிக் கதையும் இராமாயணத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த வகையில் இலக்கியம், சிற்பம், ஓவியம், நாட்டியம், நாடகம், வாய்மொழிப் பாடல்கள், பொம்மலாட்டம் எனப் பல்வேறு பரிமாணங்களில் இராமாயணத்தின் செல்வாக்கை தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் காணமுடிகிறது.

உசாந்துணை நூல்கள்

1. நாகராஜன்.எஸ்., (1989), அயல் நாடுகளில் தமிழா, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சைவூர்.
2. மணவாளன்.அ.., (2005), இராம காதையும் இராமாயணங்களும், தென்னாக ஆய்வு மையம், சென்னை.
3. கிருஷ்ணராஜா.செ., கணேசலிங்கம்.ப., (2011), தென்கிழக்காசியாவில் இந்துப்பண்பாடு, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
4. திருநாவுக்கரசு.க., (1987), தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் தமிழ்ப் பண்பாடு, உலக தமிழாராட்சி நிறுவனம், சென்னை.
5. நாகராஜன்.எஸ்., (1993), தாய்லாந்தில் தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கூறுகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
6. சோமசுந்தரன்.அ., (2001), தாய்லாந்து, பொன்முடி பதிப்பகம், இந்தியா.
7. ஜான்சாமுவேல்.ஐ., (1989), பண்பாட்டுப் பயணங்கள், தமிழ் நாடு.
8. ஓல்.டி.ஐ.ஈ., (1971), தென்கிழக்கு ஆசிய வரலாறு, கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களம், கொழும்பு.
9. இந்துக் கலைக் களஞ்சியம், தொகுதி -1, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம், இலங்கை.
10. சிறப்பு மலர், (1987), 2 வது உலக இந்து மாநாடு, இலங்கை.

ஒலங்கையின் அந்துக் கல்வி வளர்ச்சி

சபா ஜெயராசா

காலனித்துவ நிலவரங்களின் எதிர் விணைகளாக மொழி, சமயம், கல்வி தமுவிய விணைப்பாடுகள் எழுகோலம் கொண்டன. அவற்றின் ஒன்றுபட்ட நீட்சி அரசியல் விடுதலையையும் குவியப்படுத்தியது. காலனித்துவத்தின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளோடு மொழியும், சமயமும், கல்வியும் இணைந்திருந்த நிலையில் அவற்றைக் கருத்தியல் நிலையிலும் விணைப்பாட்டு நிலையிலும் மறுதலிக்க முயன்ற எழு குழாத்தினர் (ELITES) அந்த முப்பொருள்களையும் ஒன்றிணைத்து மீட்பு நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தனர்.

கல்வி வழியாக உருவாக்கம் பெற்ற எழு குழாத்தினரைப் பின்வருமாறு நான்கு வகையினராக்கலாம்.

1. ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெற்று ஆங்கிலப் பண்பாட்டுடன் முற்றிலும் சங்கம மாகியவர்கள். ஆங்கில மொழி கிரீஸ்தவ மதம் முதலியவற்றை நிறைவுடன் தமுவிக் கொண்டவர்கள்.

2. ஆங்கில மொழியை ஆழ்ந்து கற்று அதேவேளை சுதேச மொழிகளை ஆழ்ந்து கற்காது விழினும் சுதேச மொழிகள் சமயம் பண்பாடு முதலியவற்றின் உண்ணதங்களை அறிந்து அவற்றின் உயர்ச்சியை முன்னெடுத்தவர்கள். கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசாமி விவகையில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர்.
3. ஆங்கில மொழியிடுடன் தாய்மொழியையும் ஆழ்ந்து கற்று, தாய்மொழி, சமயம், கல்வி, பண்பாடு முதலியவற்றின் மேம்பாட்டுக்கு உழைத்த விணைப்பாட்டாளர்கள். இவ்வகையில் ஆறுமுக நாவலரின் பணிகள் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கவை. சுவாமி விபுலாநந்தரும் இப்பிரிவில் அடங்குவார்.
4. சுதேச மொழிகளை ஆழ்ந்து கற்ற புலமையாளர்கள், புலவர்கள், மருத்துவர்கள், சோதிடர்கள் முதலியோர் இப்பிரிவில் அடங்குவார். மொழி மற்றும் சமயத் தொடர்ச்சியைப் பாதுகாத்தலில் வீரர்களின் பங்கு முக்கியமானது.

மேற்குறித்த பிரிவினருள் ஆங்கில மொழியிடுடன் சுதேச மொழிகளையும் ஆழ்ந்து கற்று

எழுகுமாத்தினரது கல்விப் பங்களிப்பு தனித்து வமானது. பழையமையின் பிடிப்பில் நின்று அவர்களே நவீனத்துவத்தை உள்வாங்கியவர்கள். இந்துக் கல்விச் செயல்முறையில் அவர்களின் பங்களிப்பே ஏற்றம் மிக்கதாக அமைந்தது.

காலனித்துவம் தன்னை அழித்துக் கொள்வதற்குரிய ஏற்பாடுகளையும் உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் அந்த ஏற்பாடுகள் அனைத்தும் ஒரே வினை நிலைகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இந்தியச் சூழலிலே தோற்றம் பெற்ற நவ இந்து தியக்கங்களாகிய ஆரிய சமாஜம், பிரமசமாஜம், இராமகிருஷ்ண தியக்கம் ஆகியவற்றின் செயற்பாடுகளிலே காலனித்துவ மீட்சி தழுவிய ஒற்றுமைகள் இருந்தாலும் வேற்றுமைகளும் துலங்கின.

வடகிந்தியாவிலே வேத மீட்பு நடவடிக்கை களுக்கு தயானந்த சரஸ்வதியினால் (1824-1883) உருவாக்கம் பெற்ற ஆரிய சமாஜம் சிறப்பான பங்கினை வகித்தது. இலங்கைச் சூழலில் சைவாகம மீட்பு நடவடிக்கைகளை ஆறுமுகநாவலர் மேற்கொண்டார். மீட்புக் கருத்தியலில் இருவருக்குமிடையே ஓப்புமைகள் காணப்படுகின்றன (Kailasapathy, மு:1979:109). அதே வேளை இராமகிருஷ்ண மிஷனுடைய சமூகப்பணி நோக்கினுக்கும் நாவலரின் பணிகளுக்கு மிடையிலும் ஓப்புமை களைக் காணமுடியும்.

சைவ சித்தாந்தக் கருத்தியல் மற்றும் சமூகப் பணி ஆகிய தளங்களில் நின்று மரபுவழிக் கல்வியுடன் நவீன கல்வி முறைமையை இயைபு கொள்ள வைத்த முன் னோடியாக நாவலர் விளாங்குகிறார்.

மரபுவழித் தமிழ்க் கல்வியில் பின்வரும் வரன் முறை மற்றும் வரன் முறை சாரா அமைப்புக்கள் இடம் பெற்றிருந்தன (ஜெயராசா, சபா, 2008:16-7). வரன் முறை சார்ந்த கல்வி நிறுவனங்கள் வருமாறு :

1. திண்ணைப்பள்ளிக் கூடங்கள்
2. குருகுலம் அல்லது வாணர் இல்லக்கல்விக் கூடங்கள்
3. மடாலயங்கள்
4. அரசு அவையில் இடம் பெற்ற சங்கம்

வரன் முறை சாராக் கல்வியமைப்புக்களாகப் பின்வருவன இடம் பெற்றிருந்தன.

1. நிலாப்பள்ளிக் கூடங்கள் - இவை திருவகைப்படும். ஒருவகையாக அமைவது இரவில் புராணங்களையும், இக்கியங்களையும் வாய்மொழி வாயிலாக வழங்கும் செயற்பாடு. மற்றைய வகையாக அமைவது, சீணி சிலம்படி முதலியவற்றை இராக்காலங்களிலே செயன்முறையாக இளைஞர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கும் மல்யுத்தக் கல்வி.
2. மரநிழற் பள்ளிகள் - இவை பெண்களுக்குரியவை. வீட்டுச் சூழலில் உள்ள பெரிய மரங்களின் கீழிருந்து மூதாட்டுகள் இணைய பெண்களுக்கு கைவினைகளையும் நல்லறங்களையும் சொல்லிக் கொடுப்பர்.

மேற்கூறியவற்றை விட கூத்துக்கள், இசைக்கருவி மீட்டல் முதலியவற்றை ஓய்வு நேரங்களில் அண்ணாவிமார் இளைஞர்களுக்குக் கற்பித்தனர். அத்துடன், மரவேலை இரும்பு வேலைத் தலைகளில் தொழிற் கல்வி

வழங்கலும் சாதிய முறையோடினைந்த தொழிற்கல்வியும் இடம்பெற்றது.

மேற்கூறிய கல்வியமைப்புக்களில் சமூக முறைமை, மற்றும் சாதிய முறைமை, வழிபாட்டு முறைமை இணைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. வரன்முறைக் கல்வி சமூக அடுக்கமைப்பின் உயர்ந்தோருக்குரிய தாயிற்று. வரன்முறை சாராக் கல்வி சமூக அடுக்கமைப்பின் நாழ்ந்தவர் என்போருக் குரிதாயிற்று. உயர்ந்தோருக்குரிய கல்வி ஆகம வழிபாட்டுதனும் ஏனையோருக்குரிய கல்வி கிராமிய வழிபாட்டுதனும் இணைந்திருந்தது.

காலனித்துவக் கல்வி முறைமை கல்வி வழியான நிலைக்குத்துச் சமூக அசைவியத்தை (Vertical Social Mobility) ஏற்படுத்திய வேளை அதன் அனுகூலங்களைச் சமூக அடுக்கின் உயர் நிலைகளில் இருந்தோரே பெற்றுக் கொண்டனர். இந்துக் கல்வி மறுமலர்ச்சியின் முன்னோடி களாகவும் அவர்களே விளங்கினர்.

ஆறுமுகநாவலர் வரன்முறை சார்ந்த கல்விப் பணிகளுடன் வரன் முறை சாரக் கல்விப் பணிகளை மேற்கொண்டமையும் குறிப்பிடத் தக்கது. சைவச் சூழலிலே நவீன கல்வி யமைப்பை கல்விக்குரியவாறு பாட நூல்களை எழுதியமை, நூல் களைப் பதிப்பித்தமை, பாடத்திட்டங்களை அமைத்தமை, ஆங்கிலக் கல்வி முறை தழுவிய கலைத் திட்டத்தை உருவாக்கியமை, அச்சு ஊடகத்தைக் கல்வி முறைமையோடு இணைத்தமை என்பவை வரன் முறைக் கல்வியைக் கட்டியழுப்பும் பன்முக நடவடிக்கைகளாகின.

அதேவேளை சைவக் கருத்தியலுடன் இணைந்த வரன் முறை சாராக் கல்வி ஏற்பாடுகளையும் அவர் முன்னெடுத்தார். புராணபடனம், துண்டுபிரசர வெளியீடுகள், இசை மற்றும் நாடக வழியான அறிவுக் கையளிப்பு முதலியவற்றையும் அவர் முன்னெடுத்தார். நாவலர் நாடகங்களை வெறுத்தார் என்ற கருத்துத் தவறானது. நடிகர்களிடத்துக் காணப் பெற்ற ஒழுக்கக் கேடுகளைக் கண்டித்தமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர் நாடகத்தை வெறுத்தார் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட முடியாது, மேலும் பிரபல கூத்துக் கலைகுர், இன்னுவை ஏரம்பநாதரும் அவரது தந்தையாரும் ஆறுமுக நாவலருடன் கலந்தாலோசித்துப் புராண நாடகங்களை மேடையேற்றிய செவிவழிச் செய்தி இனுவில் கிராமத்திலே நிலவுகின்றது.

மேற்கூறியவற்றைத் தொகுத்து நோக்கும் பொழுது அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய (TOTAL) இந்துக் கல்வி மரபின் முன்னோடியாக ஆறுமுக நாவலர் விணைப்பட்டமையைச் சுட்டிக் காட்டவேண்டினாது.

அவர் காலத்து பிரித்தானியக் கல்வி முறைமை நான்கு முக்கியமான இயல்புகளைக் கொண்டிருந்தது. (Jayaveera, Swarna 1979:132-5) அவையாவன:

1. கல்வியில் கிரீஸ்தவ திருச்சபைகளுக்கும் அரசுக்குமிடையேயிருந்த தொடர்புகள். கல்விக்குரிய தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளலிலே கிரீஸ்தவ திருச்சபைகள் அழுத்தக் குழுக்களாக (Praise Groups) இயங்கின.

2. கல்விச் செயல்முறையானது மத்திய நிலைப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டாக இருந்தது. காலனித்துவ நிர்வாக முறைமையும் பணியாட்சியின் இயல்பு களும் மேலோங்கியிருந்தன. பிரித்தானிய ஆளணியினரே முக்கியமான தீர்மானங்களை மேற்கொள்வோராயிருந்தனர்.

3. ஆங்கில நிற்வாக முறைமையோடு பொருந்திய இயங்கக் கூடிய ஆங்கில அறிவுடைய அடிமட்டப் பணியாளர்களை உருவாக்கின்கொள்ளலும் ஆங்கில நகரப் பண்பாட்டோடு இசைவாக்கம் செய்வோரை உருவாக்கிக் கொள்ளலும் செயற்பாடு கொண்டன.

4. காலனித்துவ பொருளாதார முறைமை க்கும் விரிவடைந்த செல்லும் சேவைப் பிரிவுக்கு முரிய ஆளணியினரைக் கல்வி வழியாக உருவாக்கிக் கொள்ளல் பிரதான இலக்காக்கக் கொள்ளப்பட்டது.

ஆங்கில கல்வி முறைமை வர்க்க இயல்பினைத் தெளிவாகப் பிரதிபலித்தது. தரச் சிறப்புமிக்க ஆங்கிலப் பள்ளிக் கூடங்கள் ஒரு முனைவிலும், சாதாரண எழுத்தறிவைக் கையளிக்கும் சுதேச மொழிப் பள்ளிக் கூடங்கள் இன்னொரு முனைவிலுமாகத் துருவப் பட்டிருந்தன. தரச் சிறப்பு மிக்க கல்வி சமூகநிலையில் உயர்ந்தோருக்குரியதாயிற்று.

மேற்குறித்தவாறு பல முகங்கள்கொண்ட செயற்பாடுகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய தேவை இந்துக் கல்வி இயக்கங்களுக்கு இருந்தது. சமூக பொருளாதார நெருக்கு வராங்களுக்கிடையே நிறுவனமயப்பட்டு

இயங்குதலின் தேவை எழுந்தது. தனி மனிதராக இயங்குதலைக் காட்டிலும் பலர் ஒன்றிணைந்து நிறுவனப்படலின் தேவை உணரப்பட்டது. கல்வி நோக் கிளமைந்த நிறுவனமயப்பாடு என்ற எண்ணாக்கரு ஆங்கிலக் கல்வி வழியாகப் பெறப்பட்ட நவீனத்துவத்தின் செயல்வடிவ மாயிற்று.

அந்தக் கருத்தியலின் எழுபுத்தில் சைவ பரிபாலன சபை (1888) தோற்றம் பெற்றது. நவீனத்துவத்தின் பிறிதொரு நீட்சியாக சைவ பரிபாலன சபை "HINDU ORGAN" இதழைத் தோற்றுவித்தது.

நாவலர் உருவாக்கிய சைவ ஆங்கிலப் பள்ளிக் கூடம் எதிர்பார்த்த வெற்றியைக் கொடுக்கவில்லை. ஆங்கிலக் கல்வியில் நாட்டங்கொண்ட உயர் வகுப்பினர் தமது பிள்ளைகளை மிசனெரிமார் நடத்திய ஆங்கிலக் கல்லூரிகளுக்கே அனுப்பினர். உத்தியோகம் பெறுவதற்குரிய வாய்ப்புகள் அதனால் மிகும் என எண்ணினர். இலட்சியமும், சுயநலமும் மோதிக் கொள்ளல் உயர்வகுப்பினருக்குரிய உளவியற் கோலமாயிற்று.

மேற்கூறிய அனுபவங்களை உள்வாங்கி சைவச் சுழலில் மேலும் மேலும் வினைத்திறன் மிக்க ஆங்கில மயப்பாட்டை உள்ளடக்கி யாழ்ப்பாணம் இந்து ஆங்கில கலாசாலை 1890இலும் ஆண்டிலே உருவாக்கம் பெற்றது. சைவ ஆங்கில கலாசாலை நாவலரது சிந்தனைகளின் நீட்சியாகவே அமைந்ததென்று (HINDU ORGAN, JULY 1988).

இலங்கையின் இந்துக் கல்விமரபில் மிகப்பெரும் பங்களிப்பைச் செய்த சைவ

வித்தியாவிருத்திச் சங்கமும் நாவலரது கல்விச் சிந்தனைகளை அடியொற்றிய வினைப்படும் செயல்வடிவமாயிற்று. கிராமங்களிலே கிறிஸ்தவ மிசனெறிமாரின் செயற்பாடுகளுக்கு எடுக்கோடுக்கும் வகையிலே பரவலாகப் பாடசாலைகளைத் திறக்கும் முயற்சியைச் சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கம் முன்னெடுத்தது. இந்து மதமறுமலர்ச்சி, இந்திய சுதந்திரப் போரடாட்டத்தின் செல்வாக்கு, மக்களாட்சிக்கும் கல்வியறிவு மேம்பாட்டுக் குழிடையே நிகழ்ந்த இடைவினைகள், சுயாட்சியை நோக்கிய நகர்ச்சி, தமிழ்த்தேசிய வாதத்தின் உற்றறிகை, முதலியலை சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம் மேற்கொண்ட கல்வி விரிவாக்க நடவடிக்கைக்கும் பாடசாலைகளைத் திறப்பதற்கும் வலுவுட்டின.

கிராமங்கள் தோறும் பாடசாலைகளைத் திறத்தல், ஆசிரியர்க்குப் பயிற்சியளித்தல், சம ஆசனம், சமபோசனம் என்ற இடைசியத்தை முன்னெடுத்தது. நெசவு, பன்னவேலை முதலாம் தொழிற்பாடங்களைக் கலைத்திட்டத்திலே ஏற்படுத்துதல், சிவபுராணம் படித்தல் திருமுறைகளை ஒதுதல், முதலிய கல்விச் செயற்பாடுகளைச் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் தமது பாடசாலைகளிலே முன்னெடுத்தது.

அக்காலத்தைய தேசிய வாதம் கல்வி, மொழி, சமயம் என்ற மூப்பெரும் பரிமாணங்களினுடே முகிழ்ததெழுந்தது. ஆனாலும் முழு அளவிலான காலனித்துவ எதிர்ப்பு இயக்கமாக முகிழ்த தெழுவில்லை. காலனித்துவத்தின் குறிப்பிட்ட சில இயல்புகளையே தேசிய கல்வி இயக்கங்கள் மறுதலித்து நின்றன.

தொழில்வளம் பெருக்கெடுக்காத நிலையில் கல்வி வழியாக எழும் உத்தியோகங்களைப்

பெறுதலே சிங்கள மற்றும் தமிழ் மக்களின் முன்னெடுப்புகளாயின. உத்தியோகம் பெற்றுக் கொள்வதிலே இருசாராரிடத்தும் போட்டி நிலவரங்கள் கூரப்படையத் தொடங்கின (JAYARDENA,KUMARI,1979:82) அத்தகைய போட்டிப் பின்புலத்திலே கல்வி மீதான கரிசனை இந்துக் கல்வி மரபில் மேலும் கூரபடையத் தொடங்கியது.

அந்நிலையில் இந்துப் பள்ளிக் கூடங்களைத் திறக்கும் நடவடிக்கைகளும் கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்தலும் மேலும் வினைப்பாடு கொள்ளலாயின. சேர்.பொன். இராமநாதன் அவர்கள் பெண்களுக்கென இராமநாதன் கல்லூரியையும் ஆண்களுக்கென பரமேஸ்வராக் கல்லூரியையும் நிறுவினார். சேர்.பொன். இராமநாதனை மாதிரிகைப் பாத்திர (ROLE MODEL) வடிவினராகக் கொண்டு சமூக நோக்குடைய எழுகுழாத்தினர் தத்தமது கிராமங்களிலே பள்ளிக் கூடங்களைத் திறக்கலாயினர். அவர்களின் கல்விமுகாமைத் துவச் சிறப்பினாலும் விடா முயற்சியினாலும் சில பள்ளிக்கூடங்கள் தரநிலையிலே உச்சங்களை எட்டவும் தொடங்கின.

வகைமாதிரிக் குரிய சில எடுத்துக் காட்டுகளாக, தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரி, கரவெட்டி விக்னோஸ்வராக் கல்லூரி, சன்னாகம் ஸ்கந்தவரோயக் கல்லூரி, காங்கேசன்துறை நடேஸ்வராக் கல்லூரி, நீர்வேலி அத்தியார் இந்துக் கல்லூரி முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

பொதுசன வாக்குரிமையும் (1931) அதனோடினைந்த அரசியல் மயப்பாடும் தமிழ்த் தேசிய வாதத்தின் எழுச்சியும் கல்வி மீதான கவனக்குவிப்பை மேலும் கூரமைப்படுத்தின.

ஈசவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம், இந்துக் கல்லூரிகள் சபை ஆகிய பெரும் நிறுவனங்களுடன் தனியார் முயற்சிகளும் இந்து சமயச் சூழலிற் தாய் மொழிக் கல்வியையும் ஆங்கில மொழிவழிக் கல்வியையும் முன்னெடுத்து வந்தன.

பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகள் என்ற தனித்துவமான பாகுபடுத்தல் இலங்கையின் தேசிய கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாத அவை நிலையை ஏற்படுத்தியது. அந்திலை காலனித்துவ ஆட்சியிலே தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. பெருந்தோட்டச் சூழலிலே நவீனப்பாடு கொண்ட பள்ளிக் கூடங்களை இந்து சமயச் சூழலிலே திறப்பதற்கான முயற்சிகள் இந்து மத எழுதுமாத்தினரால் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அந்த வகையிலே திறக்கப்பட்ட பள்ளிக் கூடங்கள் சீல வருமாறு:

1. நாவலப்பிடிடி கதிரேசன் கல்லூரி
2. புசல்லாவை சரஸ்வதி வித்தியாலயம்
3. மாத்தளை பாக்கிய வித்தியாலயம்
4. பதுளை சரஸ்வதி வித்தியாலயம்
5. கண்டி இந்து மேனிலைப் பாடசாலை

பிரித்தானியாவிலும் பிற ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் நிகழ்ந்த கல்விப் புத்தாக்க நடவடிக்கைகள், அறிவுப் பரவலால் இலங்கையிலும் செல்வாக்குகளை ஏற்படுத்தின. மார்க்சிய சிந்தனைகள், காந்தியக் கல்விச் சிந்தனைகள், மக்களாட்சிக் கல்விச் சிந்தனைகள் (ஜோன்டீயி) முதலியலை பரவலுற்றன. கலாநிதி கணங்கரா அவர்கள் தலைமையில் நியமிக்கப்பட்ட கல்விச் சீர்திருத்தங்களுக்கான குழுவின் அறிகை மேற்குறித்த சிந்தனைகளின் நீட்சியாக வெளிவந்தது. (SESSIONAL PAPER XXIV 1943). அதன் நடைமுறைப்பாட்டில் தாய் மொழிக் கல்வி, சமயக் கல்வி, கல்வியின் பரவலாக்கல்,

இலவசக்கல்வி முதலியலை முன்னெடுக்கப் பட்டன. 1947 ஆம் ஆண்டில் அனைத்து அரசு பள்ளிக்கூடங்களிலும் சமயம் கற்பிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. கல்வியிலே நிகழ்ந்த தனியார் துறைக்குரிய ஊக்குவிப்புகள் இந்துக்கல்விச் செயற்பாடுகளுக்கு மேலும் வலுவுட்டன.

தேசிய வாதத்தின் தொடர்ச்சியும் மார்க்சியச் சிந்தனைகளின் நீட்சியும் தனியார் பள்ளிக் கூடங்களையும் ஆசிரிய கலாசாலைகளையும் அரசே பொறுப்பேற்கும் நிகழ்ச்சிகள் 1960 ஆம் 1961 ஆம் ஆண்டுகளிலே மேற்கொள்ளப் பட்டன. ஆயினும் பள்ளிக் கூடங்களின் சமயத் தளம் பாதுகாக்கப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகள் இடம்பெற்றிருந்தன.

சுதந்திர இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றிலே சீர்திருத்தங்களும், அமைப்பியல் மாற்றங்களும் அவைப்போது நிகழ்ந்து வருகின்ற வேளை சமயம் கற்பித்தலும், பண்பாடுகளின் தனித்துவம் பாதுகாக்கப்படலும், தேசியத்தின் முக்கிய கூறுகளாக அமையும் சீங்களம் மற்றும் தமிழ் மொழிகளைக் கற்பித்தலும் கலைத்திட்டத்திலே தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஆட்சிஉருவாக்கித்திலே தேசிய மொழிகளும் மதங்களும், முக்கியமான விசைகளாக இருந்தவினால் பள்ளிக் கூடங்களில் அவற்றில் உறுதப்பாடு நிலைத்திருந்தாலும் நவீன உலக மயமாக்கலின் எழுச்சி, தேசிய மொழிகள் கல்வி மொழிகளாக இருத்தலுக்குரிய பயமுறுத்தல் களையும் விடுத்துவருகின்றது. அதேவேளை உலகமயமாக்கலின் எதிர்விசைகள் இலங்கைப் பாடசாலைகளில் நிகழும் சமயக் கல்வியை தீவுவரை பாதிப்படையச் செய்யவில்லை.

நோக்கும்யவு

1. ஆங்கில நூல்
2. Jaya weera. Swarna (1979) Education in Enthnicity and sociad change in SRI lanka Colombo social Scientists Association
3. Jayawardena kumara (1984) Some Aspects of class and Ethnicity Consciouness in sri lanka in the late 19 th and early 20th Cetury in Enthnicity and social Change in Sri lankaColombo.Social Scientists Association
4. Kailasapathy,K (1984) Culture and Linguistic Consciousness of the Tamil Community in Ethnicity and Social Change in Sri Lanka Colombo Social Scientists" Association
5. தமிழ் நூல்
6. ஜேயராசா.சபா (2008) இலங்கையின் கல்வி வரலாறு" கொழும்பு: சேமமடைப்பகம்
7. அரசாங்க ஒழுவணம்

